

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 344

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

56e jaargang
23 november 2013

Nummer Inhoud Bladzijde

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2013/C 344/01 Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie* PB C 336 van 16.11.2013 1

Gerecht

2013/C 344/02 Toevoeging van de rechters aan de kamers 2

V Adviezen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2013/C 344/03 Zaak C-189/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje (Niet-nakoming — Fiscale bepalingen — Btw — Richtlijn 2006/12/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling volgens welke deze bijzondere regeling op andere personen dan reizigers van toepassing is — Begrippen „reiziger” en „klant” — Uitsluiting van deze regeling van bepaalde verkopen aan publiek — Vermelding op factuur van aftrekbaar btw-bedrag dat geen verband houdt met verschuldigde of voldane voorbelasting — Totalisatie van maatstaf van heffing voor bepaald tijdvak — Onverenigbaarheid) 4

NL

Prijs:
4 EUR

(Vervolg z.o.z.)

2013/C 344/04	Zaak C-193/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013 — Europese Commissie/ Republiek Polen (Niet-nakoming — Belastingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling die voorziet in toepassing van bijzondere regeling op personen die geen reizigers zijn — Begrippen „reiziger” en „verkrijger”) 5	5
2013/C 344/05	Zaak C-221/11: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 24 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Duitsland) — Leyla Ecem Demirkan/Bundesrepublik Deutschland (Associatieovereenkomst EEG-Turkije — Aanvullend protocol — Artikel 41, lid 1 — Standstillclausule — Visumplicht voor toegang tot lidstaat — Vrij verrichten van diensten — Recht van Turks staatsburger om zich naar lidstaat te begeven om er familielid te bezoeken en om er potentieel diensten te ontvangen) 5	5
2013/C 344/06	Zaak C-236/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013 — Europese Commissie/ Italiaanse Republiek (Niet-nakoming — Belastingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling die voorziet in toepassing van die bijzondere regeling op personen die geen reizigers zijn — Begrippen „reiziger” en „verkrijger”) 6	6
2013/C 344/07	Zaak C-267/11 P: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2013 — Europese Commissie/ Republiek Letland, Republiek Litouwen, Slowaakse Republiek, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (Hogere voorziening — Geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging — Regeling voor handel in broeikasgasemissierechten — Toewijzing van emissierechten voor Republiek Letland — Periode 2008-2012) 6	6
2013/C 344/08	Zaak C-269/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013 — Europese Commissie/ Tsjechische Republiek (Niet-nakoming — Belastingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling die voorziet in toepassing van bijzondere regeling op personen die geen reizigers zijn — Begrippen „reiziger” en „verkrijger”) 7	7
2013/C 344/09	Zaak C-293/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013 — Europese Commissie/ Helleense Republiek (Niet-nakoming — Belastingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling die voorziet in toepassing van bijzondere regeling op personen die geen reizigers zijn — Begrippen „reiziger” en „verkrijger”) 7	7
2013/C 344/10	Zaak C-296/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013 — Europese Commissie/ Franse Republiek (Niet-nakoming — Belastingwetgeving — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wetgeving waarbij bijzondere regeling op andere personen dan reizigers wordt toegepast — Begrip „reiziger” en begrip „klant”) 8	8
2013/C 344/11	Zaak C-309/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013 — Europese Commissie/ Republiek Finland (Niet-nakoming — Belastingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling die voorziet in toepassing van bijzondere regeling op personen die geen reizigers zijn — Begrippen „reiziger” en „verkrijger”) 8	8

2013/C 344/12	Zaak C-369/11: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2013 — Europese Commissie/ Italiaanse Republiek (Niet-nakoming — Vervoer — Richtlijn 2001/14/EG — Artikelen 4, lid 1, en 30, lid 3 — Toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit — Heffing van rechten — Rechten voor gebruik van infrastructuur — Onafhankelijkheid van infrastructuurbeheerder) 9	9
2013/C 344/13	Zaak C-373/11: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Symvoulio tis Epikrateias — Griekenland) — Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou/Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (Prejudiciële verwijzing — Geldigheidstoetsing — Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Verordening (EG) nr. 1782/2003 — Extra betaling voor specifieke soorten landbouw en kwaliteitsproductie — Beoordelingsmarge van lidstaten — Discriminatie — Artikelen 32 EG en 34 EG) 9	9
2013/C 344/14	Zaak C-418/11: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Innsbruck — Oostenrijk) — TEXTDATA Software GmbH (Vennootschapsrecht — Vrijheid van vestiging — Elfde richtlijn (89/666/EEG) — Openbaarmaking van boekhoudbescheiden — Bijkantoor van in andere lidstaat gevestigde kapitaalvennootschap — Geldboete bij verzuim van openbaarmaking binnen gestelde termijn — Recht op doeltreffende voorziening in rechte — Beginsel van eerbiediging van rechten van verdediging — Geschiktheid, doeltreffendheid, evenredigheid en afschrikkende werking van sanctie) 10	10
2013/C 344/15	Zaak C-431/11: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 september 2013 — Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland/Raad van de Europese Unie (Coördinatie van socialezekerheidsstelsels — EER-Overeenkomst — Voorstel van wijziging — Besluit van Raad — Keuze van rechtsgrondslag — Artikel 48 VWEU — Artikel 79, lid 2, sub b, VWEU) 10	10
2013/C 344/16	Zaak C-435/11: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — CHS Tour Services GmbH/Team4 Travel GmbH (Richtlijn 2005/29/EG — Oneerlijke handelspraktijken — Verkoopbrochure die onjuiste informatie bevat — Kwalificatie als „misleidende handelspraktijk” — Geval waarin handelaar niet kan worden verweten de zorgvuldigheidsverplichting niet te zijn nagekomen) 11	11
2013/C 344/17	Zaak C-450/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013 — Europese Commissie/ Portugese Republiek (Niet-nakoming — Belastingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling die voorziet in toepassing van bijzondere regeling op personen die geen reizigers zijn — Begrippen „reiziger” en „verkrijger”) 11	11
2013/C 344/18	Zaak C-476/11: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Vestre Landsret — Denemarken) — HK Danmark, optredend voor Glennie Kristensen/Experian A/S (Beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 21, lid 1 — Richtlijn 2000/78/EG — Artikel 6, leden 1 en 2 — Bedrijfspensioenverzekering — Leeftijdsafhankelijke progressiviteit van bijdragen) 12	12
2013/C 344/19	Zaak C-509/11: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — procedure ingeleid door ÖBB Personenverkehr AG (Verordening (EG) nr. 1371/2007 — Rechten en verplichtingen van treinreizigers — Artikel 17 — Vergoeding van kostprijs van vervoerbewijs bij vertraging — Uitsluiting van overmacht — Toelaatbaarheid — Artikel 30, lid 1, eerste alinea — Bevoegdheden van voor handhaving van deze verordening aangewezen nationale instantie — Mogelijkheid om spoorwegonderneming bindend wijziging van haar vergoedingsregeling voor reizigers voor te schrijven) 12	12

2013/C 344/20	Zaak C-539/11: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Italië) — Ottica New Line di Accardi Vincenzo/Comune di Campobello di Mazara (Artikel 49 VWEU en artikel 56 VWEU — Vrijheid van vestiging — Volksgezondheid — Opticiens — Regionale wettelijke regeling die vestiging van nieuwe optiekzaken afhankelijk stelt van vergunning — Demografische en geografische beperkingen — Rechtvaardiging — Geschiktheid om beoogde doel te bereiken — Coherentie — Evenredigheid)	13
2013/C 344/21	Zaak C-546/11: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Højesteret — Denemarken) — Dansk Jurist- og Økonomforbund, optredend voor Erik Toftgaard/Indenrigs- og Sundhedsministeriet (Gelijke behandeling in arbeid en beroep — Verbod van discriminatie op grond van leeftijd — Richtlijn 2000/78/EG — Artikel 6, leden 1 en 2 — Weigering wachtgeld te betalen aan ambtenaren die 65 zijn en in aanmerking komen voor ouderdomspensioen)	13
2013/C 344/22	Zaak C-583/11 P: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 3 oktober 2013 — Inuit Tapiriit Kanatami e.a./Europees Parlement, Raad van de Europese Unie, Koninkrijk der Nederlanden, Europese Commissie (Hogere voorziening — Verordening (EG) nr. 1007/2009 — Handel in zeehondenproducten — Beperkingen op invoer en in handel brengen van die producten — Beroep tot nietigverklaring — Ontvanke-lijkheid — Beroepsrecht van natuurlijke of rechtspersonen — Artikel 263, vierde alinea, VWEU — Begrip „regelgevingshandelingen” — Wetgevingshandelingen — Fundamenteel recht op effectieve rech-terlijke bescherming)	14
2013/C 344/23	Zaak C-609/11 P: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH/centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (Hogere voorziening — Verordeningen (EG) nr. 207/2009 en nr. 2868/95 — Procedure tot vervallenverklaring — Gemeenschapswoordmerk CENTROTHERM — Normaal gebruik — Begrip — Bewijsmiddelen — Verklaring op erewoord — Artikel 134, leden 1 tot en met 3, van Reglement voor procesvoering van Gerecht — Wijzigings-bevoegdheid van Gerecht — Draagwijdte van door interveniërende partij aangevoerde middelen en conclusies)	15
2013/C 344/24	Zaak C-610/11 P: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (Hogere voorziening — Procedure tot vervallenverklaring — Gemeenschapswoordmerk CENTROTHERM — Normaal gebruik — Bewijs-middelen — Verklaring op erewoord — Bewijslast — Ambtshalve onderzoek van feiten — Aan kamer van beroep overgelegd aanvullend bewijs — Verordening (EG) nr. 207/2009 — Artikelen 15, 51 en 76 — Verordening (EG) nr. 2868/95 — Regel 40, lid 5)	15
2013/C 344/25	Zaak C-622/11: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 10 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — Staatssecretaris van Financiën/Pactor Vastgoed BV (Zesde btw-richtlijn — Artikelen 13, C, en 20 — Levering van onroerend goed — Recht om voor belastingheffing te kiezen — Recht op aftrek — Herziening van aftrek — Invordering van bedragen die na herziening van btwafrek verschuldigd zijn — Tot voldoening gehouden belasting-plichtige — Andere belastingplichtige dan die welke aftrek in het verleden heeft toegepast, die niet betrokken was bij belaste handeling die tot bedoelde aftrek heeft geleid)	16
2013/C 344/26	Zaak C-625/11 P: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), Koninkrijk der Nederlanden, Europese Commissie (Hogere voorziening — Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) — Registratie, beoordeling en autorisatie van chemische stoffen — Verordening (EG) nr. 1907/2006 (REACH-verordening) — Artikelen 57 en 59 — Autorisatieplichtige stoffen — Identificatie van acrylamide als zeer zorgwekkende stof — Opneming in lijst van kandidaat-stoffen — Bekendmaking — Beroepstermijn — Artikel 102, lid 1, van Reglement voor procesvoering van Gerecht — Datum vanaf welke deze termijn moet worden berekend in geval van beroep tegen besluit dat alleen op Internet is bekendgemaakt — Rechtszekerheid — Effectieve rechterlijke bescherming)	16

2013/C 344/27	Zaak C-626/11 P: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 — Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS/Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), Europese Commissie, Koninkrijk der Nederlanden (Hogere voorziening — Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) — Registratie, beoordeling en autorisatie van chemische stoffen — Verordening (EG) nr. 1907/2006 (REACH-verordening) — Artikelen 57 en 59 — Autorisatieplichtige stoffen — Identificatie van acrylamide als zeer zorgwekkende stof — Opneming in lijst van kandidaatstoffen — Publicatie van lijst op website van ECHA — Beroep tot nietigverklaring ingesteld vóór die publicatie — Ontvankelijkheid)	17
2013/C 344/28	Zaak C-661/11: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie — België) — Martin y Paz Diffusion SA/David Depuydt, Fabrik van Maroquinerie Gauque NV (Merken — Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 5 — Toestemming door houder van merk voor gebruik van identiek teken door derde — Toestemming verleend in kader van gedeeld gebruik — Mogelijkheid voor die houder om einde te maken aan gedeeld gebruik en om opnieuw uitsluitend gebruik te maken van zijn merk)	17
2013/C 344/29	Zaak C-668/11 P: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 26 september 2013 — Alliance One International Inc./Europese Commissie (Hogere voorziening — Mededinging — Mededingingsregelingen — Spaanse markt voor aankoop en eerste bewerking van ruwe tabak — Prijsvaststelling en marktverdeling — Inbreuk op artikel 81 EG — Toerekenbaarheid van inbreukmakend gedrag van dochtervennootschap aan haar moedervernootschap — Afschrikkende werking — Gelijke behandeling — Medewerking — Motiveringsplicht — Verzachtende omstandigheden)	18
2013/C 344/30	Zaak C-679/11 P: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 26 september 2013 — Alliance One International Inc./Europese Commissie (Hogere voorziening — Mededinging — Mededingingsregelingen — Spaanse markt voor aankoop en eerste bewerking van ruwe tabak — Prijsvaststelling en marktverdeling — Inbreuk op artikel 81 EG — Toerekenbaarheid van inbreukmakend gedrag van dochtervennootschap aan haar moedervernootschap — Motiveringsplicht — Grondrechten — Afschrikkende werking — Gelijke behandeling — Verzachtende omstandigheden — Medewerking — Volledige rechtsmacht — Ne ultra petita — Recht op een eerlijk proces)	18
2013/C 344/31	Zaak C-5/12: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social nr. 1 de Lleida — Spanje) — Betriu Montull, Marc/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) (Sociale politiek — Richtlijn 92/85/EEG — Bescherming van veiligheid en gezondheid op werk van werknemers tijdens zwangerschap, na bevalling en tijdens lactatie — Artikel 8 — Zwangerschapsverlof — Richtlijn 76/207/EEG — Gelijke behandeling van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Artikel 2, leden 1 en 3 — Recht op verlof voor in loondienst werkzame moeders na geboorte van kind — Opneembaar door in loondienst werkzame moeder of in loondienst werkzame vader — Niet in loondienst werkende moeder die niet bij wettelijk socialezekerheidsstelsel is aangesloten — In loondienst werkzame vader uitgesloten van recht op verlof — Biologische vader en adoptievader — Beginsel van gelijke behandeling)	19
2013/C 344/32	Zaak C-32/12: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Badajoz — Spanje) — Soledad Duarte Hueros/Autociba SA en Automóviles Citroën España SA (Richtlijn 1999/44/EG — Rechten van de consument bij non-conformiteit van de zaak — Geringe non-conformiteit — Uitsluiting van de ontbinding van de overeenkomst — Bevoegdheden van de nationale rechter)	19
2013/C 344/33	Zaak C-56/12 P: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2013 — European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM)/Europese Commissie, Lexmark International Technology SA (Hogere voorziening — Mededinging — Misbruik van machtspositie — Markt voor inktpatronen — Beschikking tot afwijzing van klacht — Geen communautair belang — Aantonen van inbreuk op artikel 82 EG weinig waarschijnlijk — Belang van ernst van vermeende inbreuk)	20

2013/C 344/34	Zaak C-59/12: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (Richtlijn 2005/29/EG — Onerlijke handelspraktijken — Werkingssfeer — Misleidende informatie verspreid door ziekenfonds van wettelijk socialezekerheidsstelsel — Fonds in vorm van publiekrechtelijke instelling)	20
2013/C 344/35	Zaak C-86/12: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 10 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour administrative — Luxemburg) — Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Mondoulou, Eja Mondoulou/Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration (Burgerschap van Unie — Artikelen 20 VWEU en 21 VWEU — Richtlijn 2004/38/EG — Verblijfsrecht van derdelander die rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn is van jonge kinderen die burgers van Unie zijn — Burgers van Unie geboren in andere lidstaat dan die waarvan zij nationaliteit hebben en die hun recht van vrij verkeer niet hebben uitgeoefend — Grondrechten)	21
2013/C 344/36	Zaak C-94/12: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 10 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale amministrativo regionale per le Marche (Italië) — Swm Costruzioni 2 SpA, Mannocchi Luigino DI/Provincia di Fermo (Overheidsopdrachten — Richtlijn 2004/18/EG — Economische en financiële draagkracht — Artikelen 47, lid 2, en 48, lid 3 — Mogelijkheid voor ondernemer, draagkracht van andere entiteiten in te roepen — Artikel 52 — Certificeringssysteem — Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Nationale wetgeving die bezit voorschrijft van verklaring van bekwaamheid die strookt met categorie en waarde van uit te voeren werken — Verbod om voor uitvoering van werken van een zelfde categorie verklaringen van meerdere entiteiten in te roepen)	22
2013/C 344/37	Zaak C-109/12: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus — Finland) — Laboratoires Lyocentre/Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveystalun lupa- ja valvontavirasto (Prejudiciële verwijzing — Harmonisatie van wetgevingen — Medische hulpmiddelen — Richtlijn 93/42/EEG — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Richtlijn 2001/83/EG — Recht van bevoegde nationale autoriteit om product dat in andere lidstaat als medisch hulpmiddel met EG-markering wordt verkocht, in te delen als geneesmiddel voor menselijk gebruik — Toepasselijke procedure)	22
2013/C 344/38	Zaak C-113/12: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Supreme Court — Ierland) — Donal Brady/Environmental Protection Agency (Milieu — Richtlijn 75/442/EEG — Drijfmest geproduceerd en opgeslagen in varkenshouderij in afwachting van overdracht ervan aan landbouwers voor gebruik als meststof op hun grond — Kwalificatie als „afvalstof” of als „bijproduct” — Voorwaarden — Bewijslast — Richtlijn 91/676/EEG — Niet-omzetting — Persoonlijke aansprakelijkheid van producent voor naleving door deze landbouwers van Unierecht op gebied van beheer van afvalstoffen en meststoffen)	23
2013/C 344/39	Zaak C-115/12 P: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 — Franse Republiek/Europese Commissie (Hogere voorziening — Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO) — Structurele bijstandsverlening van de Gemeenschap in de regio Martinique — Vermindering van financiële bijstand — Overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken — Overeenstemming van acties met bepalingen van de Unie — Coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken — Richtlijn 93/37/EEG — Artikel 2 — Begrip „rechtstreekse subsidie” — Begrip „inrichtingen voor sportbeoefening, recreatie en vrijetijdsbesteding”)	24
2013/C 344/40	Zaak C-120/12 P: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Bariatrix Europe Inc. SAS (Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 74, lid 2 — Verordening (EG) nr. 2868/95 — Regel 50, lid 1, eerste en derde alinea — Oppositie door houder van ouder merk — Bestaan van merk — Bewijzen ter staving van oppositie na verstrijken van daartoe gestelde termijn overgelegd — Niet-inaanmerkingneming — Beoordelingsvrijheid van kamer van beroep — Andersluidende bepaling — Omstandigheden die in weg staan aan inaanmerkingneming van nieuwe of aanvullende bewijzen)	24

2013/C 344/41	Zaak C-121/12 P: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Valfleuri Pâtes alimentaires SA (Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 74, lid 2 — Verordening (EG) nr. 2868/95 — Regel 50, lid 1, eerste en derde alinea — Oppositie door houder van ouder merk — Bestaan van merk — Bewijzen ter staving van oppositie na verstrijken van daartoe gestelde termijn overgelegd — Niet-inaanmerkingneming — Beoordelingsvrijheid van kamer van beroep — Andersluidende bepaling — Omstandigheden die in weg staan aan inaanmerkingneming van nieuwe of aanvullende bewijzen)	25
2013/C 344/42	Zaak C-122/12 P: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Valfleuri Pâtes alimentaires SA (Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 74, lid 2 — Verordening (EG) nr. 2868/95 — Regel 50, lid 1, eerste en derde alinea — Oppositie door houder van ouder merk — Bestaan van merk — Bewijzen ter staving van oppositie na verstrijken van daartoe gestelde termijn overgelegd — Niet-inaanmerkingneming — Beoordelingsvrijheid van kamer van beroep — Andersluidende bepaling — Omstandigheden die in weg staan aan inaanmerkingneming van nieuwe of aanvullende bewijzen)	25
2013/C 344/43	Zaak C-140/12: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — Pensionsversicherungsanstalt/Peter Brey (Vrij verkeer van personen — Burgerschap van Unie — Richtlijn 2004/38/EG — Verblijfsrecht van meer dan drie maanden — Artikel 7, lid 1, sub b — Persoon die niet langer status van werknemer heeft — Rechthebbende op ouderdomspensioen — Voorwaarde over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om niet ten laste te komen van „socialebijstandstelsel” van gastlidstaat — Aanvraag van bijzondere, niet op premie- of bijdragebetaling berustende uitkering — Compenserende toeslag ter aanvulling van ouderdomspensioen — Verordening (EG) nr. 883/2004 — Artikelen 3, lid 3, en 70 — Bevoegdheid van lidstaat van woonplaats — Voorwaarden voor toekenning — Recht om legaal op nationaal grondgebied te verblijven — Verenigbaarheid met Unierecht)	26
2013/C 344/44	Zaak C-157/12: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH/SC Laminorul SA (Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Artikel 34, punten 3 en 4 — Erkenning van in een andere lidstaat gegeven beslissing — Situatie waarin die beslissing onverenigbaar is met andere beslissing die eerder in dezelfde lidstaat is gegeven tussen dezelfde partijen in geschil dat hetzelfde onderwerp betreft en op dezelfde oorzaak berust)	26
2013/C 344/45	Zaak C-170/12: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Peter Pinckney/KDG Mediatech AG (Verordening (EG) nr. 44/2001 — Rechterlijke bevoegdheid — Verbintenissen uit onrechtmatige daad — Vermogensrechten van auteur — Materiële drager waarop beschermd werk wordt gekopieerd — Terbeschikkingstelling via internet — Bepaling van plaats waar schade is ingetreden)	27
2013/C 344/46	Zaak C-172/12 P: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 26 september 2013 — El du Pont de Nemours and Company/Europese Commissie, DuPont Performances Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA (Hogere voorziening — Mededinging — Mededingingsregelingen — Markt voor chloropreenrubber — Vaststelling van prijzen en verdeling van markt — Inbreuk op artikel 81 EG — Toerekenbaarheid van inbreukmakend gedrag van dochtermaatschappij aan moedermaatschappij — Gezamenlijke zeggenschap door twee moedermaatschappijen — Beslissende invloed — Hoofdelijke aansprakelijkheid — Verjaring — Gerechtvaardigd belang)	27
2013/C 344/47	Zaak C-179/12 P: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 26 september 2013 — The Dow Chemical Company/Europese Commissie (Hogere voorziening — Mededinging — Mededingingsregelingen — Markt voor chloropreenrubber — Vaststelling van prijzen en verdeling van markt — Inbreuk op artikel 81 EG — Toerekenbaarheid van inbreukmakend gedrag van dochtermaatschappij aan moedermaatschappij — Gezamenlijke zeggenschap door twee moedermaatschappijen — Beslissende invloed — Recht van verweer — Verhoging van geldboete — Afschrikkende werking)	28

2013/C 344/48	Zaak C-195/12: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Grondwettelijk Hof — België) — Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) NV/Waals Gewest (Richtlijn 2004/8/EG — Werkingssfeer — Warmtekrachtkoppeling en hoogrenderende warmtekrachtkoppeling — Artikel 7 — Regionale steunregeling die voorziet in verlening van „groene certificaten” voor installaties voor warmtekrachtkoppeling — Verlening van grotere hoeveelheid groene certificaten voor installaties voor warmtekrachtkoppeling die voornamelijk andere vormen van biomassa dan hout of houtafval valoriseren — Beginsel van gelijke behandeling en non-discriminatie — Artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie)	28
2013/C 344/49	Gevoegde zaken C-216/12, C-217/12: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxembourg) — Caisse Nationale des prestations familiales/Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12) (Sociale zekerheid — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Overeenkomst tussen Europese Gemeenschap en Zwitserse Bondsstaat — Zwitserse onderdanen die in Zwitserland wonen en in Luxemburg werken — Toekenning van ouderschapsverloftoelage — Begrip „gezinsbijslag”)	29
2013/C 344/50	Zaak C-251/12: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van Koophandel te Brussel — België) — Christian van Buggenhout en Ilse van de Mierop, handelend als faillissementscuratoren van Grontimmo SA/Banque Internationale à Luxembourg (Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Insolventieprocedures — Artikel 24, lid 1 — Uitvoering van verbintenissen „ten voordele van schuldenaar die is onderworpen aan insolventieprocedure” — Betaling aan schuldeiser van die schuldenaar)	29
2013/C 344/51	Zaak C-282/12: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Central Administrativo Sul — Portugal) — ITELCAR — Automóveis de Aluguer Lda/Fazenda Pública (Vrij verkeer van kapitaal — Belastingwetgeving — Vennootschapsbelasting — Rente die door ingezeten vennootschap is betaald als tegenprestatie voor krediet dat door in derde land gevestigde vennootschap is verstrekt — Bestaan van „bijzondere relatie” tussen die vennootschappen — Regels inzake onderkapitalisatie — Niet-aftrekbaarheid van rente op deel van schuld dat als te hoog wordt beschouwd — Aftrekbaarheid ingeval rente is betaald aan op nationaal grondgebied gevestigde vennootschap — Belastingfraude en -ontwijking — Volstrekt kunstmatige constructies — Omstandigheden van volledige mededinging — Evenredigheid)	30
2013/C 344/52	Zaak C-283/12: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Varna — Bulgarije) — Serebryannay vek EOOD/Direktor na Direksia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 2, lid 1, sub c, 26, 62 en 63 — Belastbaar feit — Wederzijdse prestaties — Handelingen onder bezwarende titel — Maatstaf van heffing van handeling wanneer tegenprestatie uit diensten bestaat — Recht om onroerende goederen te gebruiken en aan derden te verhuren dat door natuurlijke persoon aan vennootschap wordt toegekend in ruil voor diensten bestaande in verbetering en stoffering van deze goederen door die vennootschap)	30
2013/C 344/53	Zaak C-297/12: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Laufen — Duitsland) — strafzaken tegen Gjoko Filev, Adnan Osmani (Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op grondgebied verblijven — Richtlijn 2008/115/EG — Artikel 11, lid 2 — Terugkeerbesluit dat gepaard gaat met inreisverbod — Duur van inreisverbod in beginsel beperkt tot vijf jaar — Nationale regeling volgens welke inreisverbod voor onbepaalde tijd geldt indien geen verzoek om beperking wordt ingediend — Artikel 2, lid 2, sub b — Onderdanen van derde landen die verplicht zijn tot terugkeer als strafrechtelijke sanctie of als gevolg van strafrechtelijke sanctie — Niet-toepassing van richtlijn)	31

2013/C 344/54	Zaak C-298/12: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Confédération paysanne/Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche (Landbouw — Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Bedrijfstoeslagregeling — Verordening (EG) nr. 1782/2003 — Berekening van toeslagrechten — Vaststelling van referentiebedrag — Referentieperiode — Artikel 40, leden 1, 2 en 5 — Uitzonderlijke omstandigheden — Landbouwers die landbouwmilieuverbintenissen krachtens verordening (EEG) nr. 2078/92 en verordening (EG) nr. 1257/1999 moesten nakomen — Bepaling van recht op herwaardering van referentiebedrag — Beginsel van gewettigd vertrouwen — Gelijke behandeling van landbouwers) 32	32
2013/C 344/55	Zaak C-306/12: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 10 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Saarbrücken — Duitsland) — Spedition Welter GmbH/Avanssur SA (Verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en controle op verzekering tegen deze aansprakelijkheid — Richtlijn 2009/103/EG — Artikel 21, lid 5 — Schaderegelaar — Machtiging voor in ontvangst nemen van betekeningen van gerechtelijke akten — Nationale regeling die rechtsgeldigheid van deze betekening afhankelijk stelt van uitdrukkelijke machtiging om deze in ontvangst te nemen — Richtlijnconforme uitlegging) 32	32
2013/C 344/56	Zaak C-317/12: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Svea hovrätt — Zweden) — Strafzaak tegen Daniel Lundberg (Wegvervoer — Verordening (EG) nr. 561/2006 — Verplichting tot gebruik van tachograaf — Uitzonderingen voor niet-commercieel goederenvervoer — Begrip — Vervoer door particulier in kader van zijn gedeeltelijk door bijdragen van derden gefinancierde hobby als amateurrijder) 33	33
2013/C 344/57	Zaak C-321/12: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 10 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Centrale Raad van Beroep — Nederland) — F. van der Helder, D. Farrington/College voor zorgverzekeringen (Sociale zekerheid — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Artikel 28, lid 2, sub b — Prestaties krachtens ziektekostenverzekering — Rechthebbenden op ouderdomspensioenen in meerdere lidstaten — Woonplaats in andere lidstaat — Verlening van verstrekkingen in woonstaat — Voor rekening komen van verstrekkingen — Lidstaat aan „wettelijke regeling” waarvan rechthebbende het langst onderworpen is geweest — Begrip) 33	33
2013/C 344/58	Zaak C-322/12: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie — België) — Belgische Staat/GIMLE NV (Vierde richtlijn 78/660/EEG — Artikel 2, lid 3 — Beginsel van getrouw beeld — Artikel 2, lid 5 — Verplichting tot afwijking — Artikel 32 — Methode van waardering op basis van historische kostprijs — Aanschaffingsprijs die duidelijk lager ligt dan werkelijke waarde) 34	34
2013/C 344/59	Zaak C-336/12: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 10 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Østre Landsret — Denemarken) — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser/Manova A/S (Prejudiciële verwijzing — Overheidsopdrachten — Richtlijn 2004/18/EG — Beginsel van gelijke behandeling — Niet-openbare procedure — Aankondiging van opdracht — Verzoek tot opneming van laatst gepubliceerde balans in inschrijvingsdossier — Ontbreken van die balans in dossier van bepaalde gegadigden — Mogelijkheid voor aanbestedende dienst die gegadigden te verzoeken die balans over te leggen na afloop van termijn voor indienen van inschrijvingsdossiers) 34	34
2013/C 344/60	Zaak C-353/12: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 10 oktober 2013 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek (Niet-nakoming — Staatssteun — Steun ten gunste van Ixfin SpA — Onrechtmatige en met interne markt onverenigbare steun — Terugvordering — Niet-uitvoering) 35	35

2013/C 344/61	Zaak C-386/12: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Sofiyski gradski sad — Bulgarije) — procedure ingeleid door Siegfried János Schneider (Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Werkingssfeer — Bevoegdheid van natuurlijke personen — Exclusieve bevoegdheid betreffende zakelijke rechten op onroerende goederen — Omvang — Procedure van oneigenlijke rechtspraak inzake recht van onder curatele gestelde persoon die in een lidstaat woont om te beschikken over zijn in andere lidstaat gelegen onroerende goederen)	35
2013/C 344/62	Zaak C-492/12: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Conseil national de l'ordre des médecins/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche en Ministre des Affaires sociales et de la Santé (Vrij verkeer van personen — Vrijheid van vestiging — Vrij verrichten van diensten — Richtlijn 2005/36/EG — Erkenning van beroepskwalificaties — Beroep van tandarts — Specificiteit en onderscheid met beroep van arts — Gemeenschappelijke opleiding)	36
2013/C 344/63	Zaak C-579/12 RX II: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2013 — Europese Commissie/Guido Strack (Heroverweging van arrest van Gerecht in zaak T-268/11 P — Openbare dienst — Besluit van Commissie waarbij overdracht is geweigerd van jaarlijkse vakantiedagen met behoud van loon die ambtenaar wegens langdurige ziekte gedurende referentieperiode niet heeft kunnen opnemen — Artikel 1 sexies, lid 2, Statuut van ambtenaren van Europese Unie — Artikel 4 van bijlage V bij Statuut — Richtlijn 2003/88/EG — Artikel 7 — Recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon — Beginsel van sociaal recht van Unie — Artikel 31, lid 2, Handvest van grondrechten van Europese Unie — Aantasting van eenheid en samenhang van recht van Unie)	36
2013/C 344/64	Zaak C-573/11 P: Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 5 september 2013 — ClientEarth/Raad van de Europese Unie, Koninkrijk Denemarken, Republiek Finland, Koninkrijk Zweden (Hogere voorziening — Artikel 19 van Statuut van Hof van Justitie van Europese Unie — Vertegenwoordiging door advocaat die geen derde is — Kennelijke niet-ontvankelijkheid van beroep tot nietigverklaring — Kennelijke ongegrondheid van middelen van hogere voorziening)	37
2013/C 344/65	Zaak C-34/12 P: Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 3 september 2013 — Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo/Europese Commissie (Hogere voorziening — Niet-contractuele aansprakelijkheid van Europese Unie — Beroep tot schadevergoeding — Beschikking van Commissie tot inleiding van formele onderzoeksprocedure — Vermeldingen die schade veroorzaken — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond)	38
2013/C 344/66	Zaak C-356/13: Beroep ingesteld op 26 juni 2013 — Europese Commissie/Republiek Polen	38
2013/C 344/67	Zaak C-430/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Fővárosi Ítéltábla (Hongarije) op 29 juli 2013 — Ilona Baradics e.a./QBE Insurance (Europe) Limited Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam	38
2013/C 344/68	Zaak C-440/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italië) op 2 augustus 2013 — Croce Amica One Italia Srl/Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)	39
2013/C 344/69	Zaak C-443/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängige Verwaltungsenats in Tirol (Oostenrijk) op 7 augustus 2013 — Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH/Bezirkshauptmannschaft Innsbruck	39

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
2013/C 344/70	Zaak C-445/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 6 augustus 2013 door Voss of Norway ASA tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 28 mei 2013 in zaak T-178/11, Voss of Norway ASA/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	40
2013/C 344/71	Zaak C-451/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 12 augustus 2013 — Gigaset AG/SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG	41
2013/C 344/72	Zaak C-453/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Verenigd Koninkrijk) op 12 augustus 2013 — The Queen on application of Newby Foods Ltd/Food Standards Agency	42
2013/C 344/73	Zaak C-457/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 12 augustus 2013 door Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 30 mei 2013 in zaak T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon)/Europese Commissie	42
2013/C 344/74	Zaak C-458/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 19 augustus 2013 — Andreas Grund als curator in de insolventieprocedure ten aanzien van het vermogen van SR-Tronic GmbH, e.a./Nintendo Co. Ltd. en Nintendo of America Inc.	43
2013/C 344/75	Zaak C-459/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slowakije) op 19 augustus 2013 — Milica Široká/Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky	44
2013/C 344/76	Zaak C-463/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 23 augustus 2013 — Stanley International Betting en Stanleybet Malta/Ministero dell'Economia e delle Finanze en Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato	44
2013/C 344/77	Zaak C-468/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 28 augustus 2013 door MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 27 juni 2013 in zaak T-367/12, MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	45
2013/C 344/78	Zaak C-471/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Rüsselsheim (Duitsland) op 2 september 2013 — Peter Link/Condor Flugdienst GmbH	45
2013/C 344/79	Zaak C-477/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 5 september 2013 — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer/Hans Angerer	46
2013/C 344/80	Zaak C-479/13: Beroep ingesteld op 6 september 2013 — Europese Commissie/Franse Republiek	46
2013/C 344/81	Zaak C-488/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Targovishtki okrazhen sad (Bulgarije) op 9 september 2013 — Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeyshan LLS/Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD, Curator van Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD	47
2013/C 344/82	Zaak C-491/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland) op 13 september 2013 — Mohamed Ali Ben Alaya/Bondsrepubliek Duitsland	47

<u>Numer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 344/83	Zaak C-492/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Varna (Bulgarije) op 13 september 2013 — „Traum” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika” — grad Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	48
2013/C 344/84	Zaak C-493/13: Beroep ingesteld op 12 september 2013 — Europese Commissie/Republiek Estland	48
2013/C 344/85	Zaak C-498/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Symvoulio tis Epikrateias (Griekenland) op 16 september 2013 — Agrooikosystemata EPE/Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon, Perifereia Thessalias (Perifereiaki Enotita Magnisias)	49
2013/C 344/86	Zaak C-502/13: Beroep ingesteld op 18 september 2013 — Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg	49
2013/C 344/87	Zaak C-505/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Administrativen sad Varna (Bulgarije) op 23 september 2013 — Levent Redzheb Yumer/Direktor na Teritorialna direktsia na NAP — Varna	50
2013/C 344/88	Zaak C-506/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 19 september 2013 door Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro A.E. tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 9 juli 2013 in zaak T-552/11, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro/Commissie	50
2013/C 344/89	Zaak C-508/13: Beroep ingesteld op 23 september 2013 — Republiek Estland/Europees Parlement en Raad van de Europese Unie	51
2013/C 344/90	Zaak C-521/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 1 oktober 2013 door Think Schuhwerk GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 11 juli 2013 in zaak T-208/12, Think Schuhwerk GmbH/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	52
2013/C 344/91	Zaak C-245/12: Beschikking van de president van het Hof van 23 juli 2013 — Europese Commissie/Republiek Polen	53
2013/C 344/92	Zaak C-310/12: Beschikking van de president van het Hof van 20 augustus 2013 — Europese Commissie/Hongarije	53
2013/C 344/93	Zaak C-544/12: Beschikking van de president van het Hof van 23 juli 2013 — Europese Commissie/Republiek Polen	53
2013/C 344/94	Zaak C-610/12: Beschikking van de president van het Hof van 23 juli 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Giessen — Duitsland) — Johannes Peter/Bundeseisenbahnvermögen	53

Gerecht

2013/C 344/95	Zaak T-545/11: Arrest van het Gerecht van 8 oktober 2013 — Stichting Greenpeace Nederland en PAN Europe/Commissie („Toegang tot documenten — Verordening (EG) nr. 1049/2001 — Documenten betreffende eerste vergunning voor in handel brengen van werkzame stof glyfosaat — Gedeeltelijke weigering van toegang — Gevaar van aantasting van commerciële belangen van natuurlijke of rechtspersoon — Artikel 4, lid 5, van verordening nr. 1049/2001 — Hoger openbaar belang — Verordening (EG) nr. 1367/2006 — Artikel 6, lid 1, van verordening nr. 1367/2006 — Richtlijn 91/414/EEG”)	54
---------------	---	----

<u>Numer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 344/96	Zaak T-167/12 P: Arrest van het Gerecht van 8 oktober 2013 — Raad/AY („Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Bevordering — Bevorderingsronde 2010 — Vergelijking van verdiensten — Bij- en nascholing — Geslaagd voor examens van programma om ambtenaren van functiegroep AST op te leiden voor certificeringsprocedure met het oog op toegang tot functiegroep AD — Verkeerde opvatting van bewijsmateriaal”) 54	54
2013/C 344/97	Zaak T-285/12: Arrest van het Gerecht van 2 oktober 2013 — Cartoon Network/BHIM — Boomerang TV (BOOMERANG) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk BOOMERANG — Ouder gemeenschapsbeeldmerk BoomerangTV — Relatieve weigeringsgrond — Gevaar voor verwarring — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009”) 55	55
2013/C 344/98	Zaak T-554/11: Beschikking van het Gerecht van 1 oktober 2013 — Evropaiki Dynamiki/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Financiering door de Europese Unie van bepaalde projecten in Tunesië in het kader van het programma EuropeAid — Ontwikkeling van een geïntegreerd informatiesysteem voor de Tunesische rechterlijke organisatie — Invordering door de Commissie van schulden van een derde aan Tunesië — Debetnota — Onlosmakelijk met overeenkomst verbonden handelingen — Niet voor beroep vatbare handeling — Niet-ontvankelijkheid”) 55	55
2013/C 344/99	Zaak T-153/12: Beschikking van het Gerecht van 16 september 2013 — Microsoft/BHIM — Sky IP International (SKYDRIVE) („Gemeenschapsmerk — Intrekking van inschrijvingsaanvraag — Afdoening zonder beslissing”) 55	55
2013/C 344/100	Zaak T-397/13 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 26 september 2013 — Tilly-Sabco/Commissie („Kort geding — Landbouw — Uitvoerrestituties — Vlees van pluimvee — Verordening waarbij restituties op nihil zijn vastgesteld — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid — Belangenafweging”) 56	56
2013/C 344/101	Zaak T-407/13: Beroep ingesteld op 30 juli 2013 — Al Assad/Raad 56	56
2013/C 344/102	Zaak T-408/13: Beroep ingesteld op 30 juli 2013 — Mayaleh/Raad 56	56
2013/C 344/103	Zaak T-431/13: Beroep ingesteld op 19 augustus 2013 — Métropole Gestion/BHIM — Metropol (METROPOL) 57	57
2013/C 344/104	Zaak T-440/13: Beroep ingesteld op 12 augustus 2013 — „Millano” Krzysztof Kotas/BHIM (Vorm van doosje bonbons) 57	57
2013/C 344/105	Zaak T-473/13: Beroep ingesteld op 3 september 2013 — G-Star Raw/BHIM — PepsiCo (PEPSI RAW) 57	57
2013/C 344/106	Zaak T-478/13: Beroep ingesteld op 3 september 2013 — NumberFour/BHIM — Inaer Helicópteros (ENFORE) 58	58
2013/C 344/107	Zaak T-480/13: Beroep ingesteld op 30 augustus 2013 — You-View.tv/BHIM — You View TV (You View+) 58	58
2013/C 344/108	Zaak T-483/13: Beroep ingesteld op 10 september 2013 — Oikonomopoulos/Commissie 59	59
2013/C 344/109	Zaak T-484/13: Beroep ingesteld op 9 september 2013 — Lumene/BHIM (THE YOUTH EXPERTS) 59	59

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 344/110	Zaak T-491/13: Beroep ingesteld op 11 september 2013 — Perfetti Van Melle Benelux/BHIM — Kraft Foods Global Brands (TRIDENT PURE)	60
2013/C 344/111	Zaak T-494/13: Beroep ingesteld op 16 september 2013 — Sales & Solutions/BHIM — Inceda Holding (watt)	60
2013/C 344/112	Zaak T-495/13: Beroep ingesteld op 16 september 2013 — Sales & Solutions/BHIM — Inceda Holding (Watt)	61
2013/C 344/113	Zaak T-496/13: Beroep ingesteld op 16 september 2013 — McCullough/Cedefop	61
2013/C 344/114	Zaak T-497/13: Beroep ingesteld op 16 september 2013 — Boston Scientific Neuromodulation/BHIM (PRECISION SPECTRA)	62
2013/C 344/115	Zaak T-498/13: Beroep ingesteld op 16 september 2013 — Nanu-Nana Joachim Hoepp/BHIM — Vincci Hoteles (NAMMU)	62
2013/C 344/116	Zaak T-499/13: Beroep ingesteld op 9 september 2013 — nMetric/BHIM (SMARTER SCHEDULING)	63
2013/C 344/117	Zaak T-505/13: Beroep ingesteld op 20 september 2013 — Stichting Sona en Nao/Commissie	63
2013/C 344/118	Zaak T-509/13: Beroep ingesteld op 19 september 2013 — Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs/BHIM — IIC (NORTHWOOD)	64
2013/C 344/119	Zaak T-519/13: Beroep ingesteld op 25 september 2013 — Leder & Schuh International/BHIM — Epple (VALDASAAR)	65
2013/C 344/120	Zaak T-520/13: Beroep ingesteld op 25 september 2013 — Philip Morris Benelux/Commissie	65
2013/C 344/121	Zaak T-527/13: Beroep ingesteld op 30 september 2013 — Italië/Commissie	66
2013/C 344/122	Zaak T-538/13: Beroep ingesteld op 10 oktober 2013 — Verein Natura Havel en Vierhaus/Commissie	66
2013/C 344/123	Zaak T-542/13: Beroep ingesteld op 2 oktober 2013 — Nederland/Commissie	67
2013/C 344/124	Zaak T-544/13: Beroep ingesteld op 7 oktober 2013 — Dyson/Commissie	68
2013/C 344/125	Zaak T-557/12: Beschikking van het Gerecht van 2 oktober 2013 — RiskMetrics Solutions/BHIM (RISKMANAGER)	68

Gerecht voor ambtenarenzaken

2013/C 344/126	Zaak F-116/12: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 9 oktober 2013 — Wahlström/Frontex (Openbare dienst — Tijdelijk functionaris — Beoordelingsrapport — Motiveringsplicht — Jaarlijks onderhoud met beoordelaar — Vaststelling van doelstellingen)	69
----------------	--	----

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

(2013/C 344/01)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 336 van 16.11.2013

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 325 van 9.11.2013

PB C 313 van 26.10.2013

PB C 304 van 19.10.2013

PB C 298 van 12.10.2013

PB C 291 van 5.10.2013

PB C 284 van 28.9.2013

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

GERECHT

Toevoeging van de rechters aan de kamers

(2013/C 344/02)

Op 23 oktober 2013 heeft de voltallige conferentie van het Gerecht, na de ambtsaanvaarding van rechter Madise, besloten het besluit van het Gerecht van 17 september 2013 ⁽¹⁾ inzake de toevoeging van de rechters aan de kamers, te wijzigen.

Voor de periode van 23 oktober 2013 tot 31 augustus 2016 zijn de rechters aan de kamers toegevoegd als volgt:

Eerste kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

H. Kanninen, vicepresident, I. Pelikánová, E. Buttigieg, S. Gervasoni en L. Madise, rechters.

Eerste kamer, zetelend met drie rechters:

H. Kanninen, vicepresident;
I. Pelikánová, rechter;
E. Buttigieg, rechter.

Tweede kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

M. E. Martins Ribeiro, kamerpresident, N. J. Forwood, E. Bieliūnas, S. Gervasoni en L. Madise, rechters.

Tweede kamer, zetelend met drie rechters:

M. E. Martins Ribeiro, kamerpresident;
S. Gervasoni, rechter;
L. Madise, rechter.

Derde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

S. Papasavvas, kamerpresident, N. J. Forwood, I. Labucka, E. Bieliūnas en V. Kreuschitz, rechters.

Derde kamer, zetelend met drie rechters:

S. Papasavvas, kamerpresident;
N.J. Forwood, rechter;
E. Bieliūnas, rechter.

Vierde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

M. Prek, kamerpresident, I. Labucka, J. Schwarcz, V. Tomljenović en V. Kreuschitz, rechters.

Vierde kamer, zetelend met drie rechters:

M. Prek, kamerpresident;
I. Labucka, rechter;
V. Kreuschitz, rechter.

Vijfde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

A. Dittrich, kamerpresident, F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović en A. M. Collins, rechters.

Vijfde kamer, zetelend met drie rechters:

A. Dittrich, kamerpresident;
J. Schwarcz, rechter;
V. Tomljenović, rechter.

⁽¹⁾ PB C 313 van 26.10.2013, blz. 2.

Zesde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

S. Frimodt Nielsen, kamerpresident, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Biańska, A. M. Collins en I. Ulloa Rubio, rechters.

Zesde kamer, zetelend met drie rechters:

S. Frimodt Nielsen, kamerpresident;
F. Dehousse, rechter;
A. M. Collins, rechter.

Zevende kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

M. van der Woude, kamerpresident, I. Wiszniewska-Biańska, M. Kancheva, C. Wetter en I. Ulloa Rubio, rechters.

Zevende kamer, zetelend met drie rechters:

M. van der Woude, kamerpresident;
I. Wiszniewska-Biańska, rechter;
I. Ulloa Rubio, rechter.

Achtste kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

D. Gratsias, kamerpresident, O. Czúcz, A. Popescu, M. Kancheva en C. Wetter, rechters.

Achtste kamer, zetelend met drie rechters:

D. Gratsias, kamerpresident;
M. Kancheva, rechter;
C. Wetter, rechter.

Negende kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

G. Berardis, kamerpresident, O. Czúcz, I. Pelikánová, A. Popescu en E. Buttigieg, rechters.

Negende kamer, zetelend met drie rechters:

G. Berardis, kamerpresident;
O. Czúcz, rechter;
A. Popescu, rechter.

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013
— Europese Commissie/Koninkrijk Spanje**(Zaak C-189/11) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Fiscale bepalingen — Btw — Richtlijn 2006/12/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling volgens welke deze bijzondere regeling op andere personen dan reizigers van toepassing is — Begrippen „reiziger” en „klant” — Uitsluiting van deze regeling van bepaalde verkopen aan publiek — Vermelding op factuur van aftrekbaar btw-bedrag dat geen verband houdt met verschuldigde of voldane voorbelasting — Totalisatie van maatstaf van heffing voor bepaald tijdvak — Onverenigbaarheid)

(2013/C 344/03)

Proceestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Lozano Palacios en C. Soulay, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: S. Centeno Huerta, gemachtigde)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller en J. Očková, gemachtigden), Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en J.-S. Pilczer, gemachtigden), Republiek Polen (vertegenwoordigers: A. Kraińska, A. Kramarczyk, M. Szpunar en B. Majczyna, gemachtigden), Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes en R. Laires, gemachtigden), Republiek Finland (vertegenwoordigers: J. Heliskoski en M. Pere, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 73, 168, 169, 226 en 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Bijzondere regeling voor reisbureaus

Dictum

- 1) Het Koninkrijk Spanje is de verplichtingen niet nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 168, 226 en 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde,
 - door de bijzondere regeling voor reisbureaus niet toe te passen op de verkoop aan het publiek, door reisbureaus die detaillist zijn en op eigen naam handelen, van reizen georganiseerd door reisbureaus die grossier zijn;
 - door de reisbureaus onder bepaalde omstandigheden toe te staan op de factuur een totaalbedrag aan belasting over de toegevoegde waarde te vermelden dat geen verband houdt met de aan de klant daadwerkelijk in rekening gebrachte belasting, en door de klant toe te staan, als deze belastingplichtige is, dat totaalbedrag in mindering te brengen op de verschuldigde belasting over de toegevoegde waarde, en
 - door reisbureaus toe te staan, voor zover zij zich op deze bijzondere regeling beroepen, de maatstaf van heffing van de belasting voor elk belastbaar tijdvak te totaliseren.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Commissie draagt één vierde van haar kosten.
- 4) Het Koninkrijk Spanje draagt zijn eigen kosten en drie vierde van de kosten van de Commissie.
- 5) De Tsjechische Republiek, de Franse Republiek, de Republiek Polen, de Portugese Republiek en de Republiek Finland dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 186 van 25.6.2011.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013
— Europese Commissie/Republiek Polen**

(Zaak C-193/11) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Belastingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling die voorziet in toepassing van bijzondere regeling op personen die geen reizigers zijn — Begrippen „reiziger” en „verkrijger”)

(2013/C 344/04)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Lozano Palacios en K. Herrmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen (vertegenwoordigers: A. Kraińska, A. Kramarczyk, M. Szpunar en B. Majczyna, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller en J. Očková, gemachtigden), Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: S. Centeno Huerta, gemachtigde), Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en J.-S. Pilczner, gemachtigden), Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes en R. Laires, gemachtigden), Republiek Finland (vertegenwoordiger: J. Heliskoski, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Nationale wettelijke regeling die voorziet in de toepassing van de bijzondere belastingregeling voor reisbureaus op de handelingen van reisbureaus ten behoeve van begunstigden die geen reizigers zijn

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten van de Republiek Polen.
- 3) De Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Portugese Republiek en de Republiek Finland dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 204 van 9.7.2011.

**Arrest van het Hof (Grote kamer) van 24 september 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Duitsland)
— Leyla Ecem Demirkan/Bundesrepublik Deutschland**

(Zaak C-221/11) ⁽¹⁾

(Associatieovereenkomst EEG-Turkije — Aanvullend protocol — Artikel 41, lid 1 — Standstillclausule — Visumplicht voor toegang tot lidstaat — Vrij verrichten van diensten — Recht van Turks staatsburger om zich naar lidstaat te begeven om er familielid te bezoeken en om er potentieel diensten te ontvangen)

(2013/C 344/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Leyla Ecem Demirkan

Verwerende partij: Bundesrepublik Deutschland

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Uitlegging van artikel 41, lid 1, van het aanvullend protocol van 23 november 1970 bij de overeenkomst waarbij een associatie tot stand is gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije en betrekking hebbende op de voor de inwerkingtreding ervan te treffen maatregelen (PB 1972, L 293, blz. 4) — Uitlegging van het begrip „vrij verrichten van diensten” in deze bepaling — Eventuele omvatting van de „passieve” vrijheid van dienstverrichting — Recht van een Turks staatsburger om zich naar een lidstaat te begeven om er een familielid te bezoeken en om er hypothetisch diensten te ontvangen

Dictum

Het begrip „vrij verrichten van diensten” in artikel 41, lid 1, van het aanvullend protocol, op 23 november 1970 te Brussel ondertekend, en namens de Gemeenschap gesloten, goedgekeurd en bevestigd bij verordening (EEG) nr. 2760/72 van de Raad van 19 december 1972, moet in die zin worden uitgelegd dat het niet de vrijheid van Turkse staatsburgers omvat om zich als ontvangers van diensten naar een lidstaat te begeven om daar een dienst te ontvangen.

⁽¹⁾ PB C 232 van 6.8.2011.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013
— Europese Commissie/Italiaanse Republiek**

(Zaak C-236/11) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Belastingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling die voorziet in toepassing van die bijzondere regeling op personen die geen reizigers zijn — Begrippen „reiziger” en „verkrijger”)

(2013/C 344/06)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Soulay en D. Recchia, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller en J. Očková, gemachtigden), Helleense Republiek (vertegenwoordiger: E.-M. Mamouna, gemachtigde), Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: S. Centeno Huerta, gemachtigde), Franse Republiek (vertegenwoordiger: G. de Bergues en J.-S. Pilczer, gemachtigden), Republiek Polen (vertegenwoordigers: M. Szpunar en B. Majczyna, gemachtigden), Republiek Finland (vertegenwoordiger: J. Heliskoski, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Nationale wettelijke regeling die voorziet in de toepassing van de bijzondere belastingregeling voor reisbureaus op de handelingen van reisbureaus ten behoeve van begunstigten die geen reizigers zijn

Dictum

- 1) *Het beroep wordt verworpen.*
- 2) *De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten van de Italiaanse Republiek.*
- 3) *De Tsjechische Republiek, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Republiek Polen en de Republiek Finland dragen hun eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 238 van 13.8.2011.

**Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2013 —
Europese Commissie/Republiek Letland, Republiek Litouwen, Slowaakse Republiek, Verenigd Koninkrijk van
Groot-Brittannië en Noord-Ierland**

(Zaak C-267/11 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging — Regeling voor handel in broeikasgasemissierechten — Toewijzing van emissierechten voor Republiek Letland — Periode 2008-2012)

(2013/C 344/07)

Procestaal: Lets

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: I. Rubene en E. White, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Republiek Letland (vertegenwoordiger: I. Kalniņš, gemachtigde), Republiek Litouwen, Slowaakse Republiek, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Interveniënte aan de zijde van de Republiek Letland: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek en D. Hadroušek, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening ingesteld tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 22 maart 2011 — Letland/Commissie (T-369/07), waarbij het Gerecht nietig heeft verklaard besluit C(2007) 3409 van de Commissie van 13 juli 2007 betreffende de wijziging van het nationale plan voor toewijzing van broeikasgasemissierechten dat door de Republiek Letland voor de periode 2008-2012 was meegedeeld overeenkomstig richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275, blz. 32) — Onjuiste uitlegging van de procedure als voorzien in artikel 9, lid 3, van de richtlijn — Onjuiste toepassing van de termijn van drie maanden die is vastgesteld voor de aanvankelijke besluiten inzake nieuwe nationale plannen voor toewijzing van broeikasgasemissierechten (NPT's) die worden meegedeeld, op een besluit van de Commissie houdende aanvaarding van de wijzigingen aan een meegedeeld NPT nadat de Commissie het oorspronkelijke NPT had verworpen

Dictum

- 1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
- 2) *De Europese Commissie, de Republiek Letland en de Tsjechische Republiek dragen hun eigen kosten.*

⁽¹⁾ PB C 226 van 30.7.2011.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013
— Europese Commissie/Tsjechische Republiek**

(Zaak C-269/11) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Belastingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling die voorziet in toepassing van bijzondere regeling op personen die geen reizigers zijn — Begrippen „reiziger” en „verkrijger”)

(2013/C 344/08)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Lozano Palacios en M. Šimerdová, gemachtigden)

Verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek en J. Očková, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordiger: E.-M. Mamouna, gemachtigde), Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: S. Centeno Huerta, gemachtigde), Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en J.-S. Pilczer, gemachtigden), Republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna, gemachtigde), Republiek Finland (vertegenwoordiger: J. Heliskoski, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Nationale wettelijke regeling die voorziet in de toepassing van de bijzondere belastingregeling voor reisbureaus op de handelingen van reisbureaus ten behoeve van begunstigten die geen reizigers zijn

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten van de Tsjechische Republiek.
- 3) De Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Republiek Polen en de Republiek Finland dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 232 van 6.8.2011.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013
— Europese Commissie/Helleense Republiek**

(Zaak C-293/11) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Belastingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling die voorziet in toepassing van bijzondere regeling op personen die geen reizigers zijn — Begrippen „reiziger” en „verkrijger”)

(2013/C 344/09)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Triantafyllou en C. Soulay, gemachtigden)

Verwerende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordiger: E.-M. Mamouna, gemachtigde)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller en J. Očková, gemachtigden), Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: S. Centeno Huerta, gemachtigde), Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en J.-S. Pilczer, gemachtigden), Republiek Polen (vertegenwoordigers: M. Szpunar en B. Majczyna, gemachtigden), Republiek Finland (vertegenwoordiger: J. Heliskoski, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Nationale wettelijke regeling die voorziet in de toepassing van de bijzondere belastingregeling voor reisbureaus op de handelingen van reisbureaus ten behoeve van begunstigten die geen reizigers zijn

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten van de Helleense Republiek.
- 3) De Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Republiek Polen en de Republiek Finland dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 232 van 6.8.2011.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013
— Europese Commissie/Franse Republiek**

(Zaak C-296/11) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Belastingwetgeving — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wetgeving waarbij bijzondere regeling op andere personen dan reizigers wordt toegepast — Begrip „reiziger” en begrip „klant”)

(2013/C 344/10)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Lozano Palacios en C. Soulay, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en J.-S. Pilczer, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Republiek Tsjechië (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller en J. Očková, gemachtigden), Helleense Republiek (vertegenwoordiger: E.-M. Mamouna, gemachtigde), Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: S. Centeno Huerta, gemachtigde), Republiek Polen (vertegenwoordigers: M. Szpunar en B. Majczyna, gemachtigden), Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes en R. Laires, gemachtigden), Republiek Finland (vertegenwoordiger: J. Heliskoski, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Nationale wetgeving volgens welke de bijzondere regeling voor reisbureaus wordt toegepast op handelingen die zij verrichten ten behoeve van andere personen dan reizigers

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten van de Franse Republiek.
- 3) De Tsjechische Republiek, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Republiek Polen, de Portugese Republiek en de Republiek Finland dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 252 van 27.8.2011.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013
— Europese Commissie/Republiek Finland**

(Zaak C-309/11) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Belastingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling die voorziet in toepassing van bijzondere regeling op personen die geen reizigers zijn — Begrippen „reiziger” en „verkrijger”)

(2013/C 344/11)

Procestaal: Fins

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Lozano Palacios en I. Koskinen, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Finland (vertegenwoordiger: J. Heliskoski, gemachtigde)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller en J. Očková, gemachtigden), Helleense Republiek (vertegenwoordiger: E.-M. Mamouna, gemachtigde), Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: S. Centeno Huerta, gemachtigde), Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en J.-S. Pilczer, gemachtigden), Republiek Polen (vertegenwoordigers: A. Książka, A. Kramarczyk, M. Szpunar en B. Majczyna, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Nationale wettelijke regeling die voorziet in de toepassing van de bijzondere belastingregeling voor reisbureaus op de handelingen van reisbureaus ten behoeve van begunstigten die geen reizigers zijn

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten van de Republiek Finland.
- 3) De Tsjechische Republiek, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek en de Republiek Polen dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 252 van 27.8.2011.

**Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2013 —
Europese Commissie/Italiaanse Republiek**

(Zaak C-369/11) ⁽¹⁾

*(Niet-nakoming — Vervoer — Richtlijn 2001/14/EG —
Artikelen 4, lid 1, en 30, lid 3 — Toewijzing van spoorweg-
infrastructuurcapaciteit — Heffing van rechten — Rechten
voor gebruik van infrastructuur — Onafhankelijkheid van
infrastructuurbeheerder)*

(2013/C 344/12)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. Montaguti en H. Støvlbæk, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri als gemachtigde, bijgestaan door S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Interveniënte aan de zijde van de verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordiger: M. Smolek, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn alle bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan artikel 6, lid 3, van en bijlage II bij richtlijn 91/440/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap (PB L 237, blz. 25), zoals gewijzigd, alsook aan de artikelen 4, leden 1 en 2, 14, lid 2, en 30, leden 1 en 3, van richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheidscertificering (PB L 75, blz. 29)

Dictum

- 1) Door de onafhankelijkheid van de infrastructuurbeheerder bij de heffing van rechten voor toegang tot de infrastructuur en de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit niet te waarborgen is de Italiaanse Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 4, lid 1, en 30, lid 3, van richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Commissie, de Italiaanse Republiek en Tsjechische Republiek dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 282 van 24.9.2011.

**Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 19 september 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de
Symvoulío tis Epikrateías — Griekenland) — Panellínios
Syndesmos Viomichanion Metapoiísis Kapnou/Ypourgos
Oikonomías kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikís
Anaptýxis kai Trofímon**

(Zaak C-373/11) ⁽¹⁾

*(Prejudiciële verwijzing — Geldigheidstoetsing — Gemeen-
schappelijk landbouwbeleid — Verordening (EG) nr.
1782/2003 — Extra betaling voor specifieke soorten
landbouw en kwaliteitsproductie — Beoordelingsmarge van
lidstaten — Discriminatie — Artikelen 32 EG en 34 EG)*

(2013/C 344/13)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Symvoulío tis Epikrateías

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Panellínios Syndesmos Viomichanion Metapoiísis Kapnou

Verwerende partijen: Ypourgos Oikonomías kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikís Anaptýxis kai Trofímon,

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Symvoulío tis Epikrateías — Uitlegging van verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001 (PB L 270, blz. 1) — Uitlegging van de artikelen 2 EG, 32 EG en 34 EG — Extra betaling voor bepaalde soorten landbouw — Mogelijkheid voor de lidstaten om verschillende percentages voor de inhouding op het aandeel in de nationale maxima voor de toekenning van extra steun te bepalen — Ongelijke behandeling van producenten van dezelfde producten naargelang het gebruik dat elke lidstaat van die mogelijkheid maakt

Dictum

Bij onderzoek van de prejudiciële vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid kunnen aantasten van artikel 69 van verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen

(EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001.

(¹) PB C 269 van 10.9.2011.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Oberlandesgericht Innsbruck — Oostenrijk) — TEXTDATA
Software GmbH**

(Zaak C-418/11) (¹)

(Vennootschapsrecht — Vrijheid van vestiging — Elfde richtlijn (89/666/EEG) — Openbaarmaking van boekhoudbescheiden — Bijkantoor van in andere lidstaat gevestigde kapitaalvennootschap — Geldboete bij verzuim van openbaarmaking binnen gestelde termijn — Recht op doeltreffende voorziening in rechte — Beginsel van eerbiediging van rechten van verdediging — Geschiktheid, doeltreffendheid, evenredigheid en afschrikkende werking van sanctie)

(2013/C 344/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Innsbruck

Partij in het hoofdgeding

TEXTDATA Software GmbH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberlandesgericht Innsbruck — Uitlegging van de artikelen 49 en 54 VWEU, de artikelen 47, tweede alinea, en 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het algemene beginsel van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte, artikel 6 van de Eerste richtlijn (68/151/EEG) van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken (PB L 65, blz. 8), artikel 60 bis van de Vierde richtlijn (78/660/EEG) van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen, zoals gewijzigd (PB L 222, blz. 11), en artikel 38, lid 6, van de Zevende richtlijn (83/349/EEG) van de Raad van 13 juni 1983 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het Verdrag betreffende de geconsolideerde jaarrekening (PB L 193, blz. 1) — Openbaarmaking van de geconsolideerde jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen — Regeling van een lidstaat die bij verzuim om de geconsolideerde jaarrekening binnen negen maanden bij de bevoegde rechtbank

neer te leggen, voorziet in een geldboete, zonder dat de organen van de vennootschap de gelegenheid hebben te worden gehoord

Dictum

Onder voorbehoud van de door de verwijzende rechter te verrichten verificaties moeten de artikelen 49 VWEU en 54 VWEU, de beginselen van een doeltreffende voorziening in rechte en van eerbiediging van de rechten van de verdediging en artikel 12 van de Elfde richtlijn (89/666/EEG) van de Raad van 21 december 1989 betreffende de openbaarmakingsplicht voor in een lidstaat opgerichte bijkantoren van vennootschappen die onder het recht van een andere staat vallen, aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling als die in het hoofdgeding, volgens welke bij overschrijding van de termijn van negen maanden voor de openbaarmaking van de boekhoudbescheiden onmiddellijk een geldboete van minstens 700 EUR wordt opgelegd aan de kapitaalvennootschap met een bijkantoor in de betrokken lidstaat, zonder haar vooraf in gebreke te stellen en zonder haar de mogelijkheid te bieden om zich over de verweten inbreuk uit te spreken.

(¹) PB C 331 van 12.11.2011.

**Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 september 2013
— Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland/Raad van de Europese Unie**

(Zaak C-431/11) (¹)

(Coördinatie van socialezekerheidsstelsels — EER-Overeenkomst — Voorstel van wijziging — Besluit van Raad — Keuze van rechtsgrondslag — Artikel 48 VWEU — Artikel 79, lid 2, sub b, VWEU)

(2013/C 344/15)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: C. Murrell, gemachtigde, bijgestaan door A. Dashwood, QC)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Veiga alsook A. De Elera en G. Marhic, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van de verzoekende partij: Ierland (vertegenwoordigers: E. Creedon, gemachtigde, bijgestaan door N. Travers, BL)

Interveniënte aan de zijde van de verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Kreuschitz en S. Pardo Quintilán, gemachtigden)

Voorwerp

Nietigverklaring van besluit 2011/407/EU van de Raad van 6 juni 2011 over het door de Europese Unie in het Gemengd Comité van de EER in te nemen standpunt inzake een wijziging van bijlage VI (Sociale zekerheid) en Protocol 37 bij de EER-Overeenkomst (PB L 182, blz. 12) — Keuze van de rechtsgrondslag (art. 48 VWEU of art. 79 VWEU)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen
- 2) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland wordt verwezen in de kosten.
- 3) Ierland en de Europese Commissie zullen hun eigen kosten dragen.

(¹) PB C 311 van 22.10.2011.

**Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 19 september 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — CHS Tour Services
GmbH/Team4 Travel GmbH**

(Zaak C-435/11) (¹)

*(Richtlijn 2005/29/EG — Oneerlijke handelspraktijken —
Verkoopbrochure die onjuiste informatie bevat — Kwalificatie
als „misleidende handelspraktijk” — Geval waarin handelaar
niet kan worden verweten de zorgvuldigheidsverplichting niet
te zijn nagekomen)*

(2013/C 344/16)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberste Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: CHS Tour Services GmbH

Verwerende partij: Team4 Travel GmbH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberste Gerichtshof — Uitlegging van artikel 5 van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 149, blz. 22) — Brochure die onjuiste informatie bevat — Al dan niet bestaan van de mogelijkheid voor een handelaar om aan te tonen dat hij heeft voldaan aan de vereisten van professionele toewijding, zodat die handelspraktijk niet als „oneerlijk” wordt aangemerkt

Dictum

Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging

van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) moet aldus worden uitgelegd dat een handelspraktijk die voldoet aan alle in artikel 6, lid 1, van deze richtlijn genoemde criteria om te kunnen spreken van een misleidende praktijk jegens de consument, als oneerlijk en daarmee als verboden op grond van artikel 5, lid 1, van de richtlijn kan worden aangemerkt zonder dat hoeft te worden nagegaan of die praktijk ook in strijd is met de vereisten van professionele toewijding in de zin van artikel 5, lid 2, sub a, van de richtlijn.

(¹) PB C 340 van 19.11.2011.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 26 september 2013
— Europese Commissie/Portugese Republiek**

(Zaak C-450/11) (¹)

(Niet-nakoming — Belastingen — Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 306 tot en met 310 — Bijzondere regeling voor reisbureaus — Verschillen tussen taalversies — Nationale wettelijke regeling die voorziet in toepassing van bijzondere regeling op personen die geen reizigers zijn — Begrippen „reiziger” en „verkrijger”)

(2013/C 344/17)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Afonso en L. Lozano Palacios, gemachtigden)

Verwerende partij: Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes en R. Laires, gemachtigden)

Intervenienten aan de zijde van de verwerende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: M. Smolek, T. Müller en J. Očková, gemachtigden), Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: S. Centeno Huerta, gemachtigde), Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en J. S. Pilczer, gemachtigden), Republiek Polen (vertegenwoordigers: M. Szpunar en B. Majczyna, gemachtigden), Republiek Finland (vertegenwoordiger: J. Helikoski, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Nationale wettelijke regeling die voorziet in de toepassing van de bijzondere belastingregeling voor reisbureaus op de handelingen van reisbureaus ten behoeve van begunstigten die geen reizigers zijn

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten van de Portugese Republiek.
- 3) De Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Republiek Polen en de Republiek Finland dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 319 van 29.10.2011.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Vestre Landsret — Denemarken) — HK Danmark, optredend voor Glennie Kristensen/Experian A/S

(Zaak C-476/11) (¹)

(Beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 21, lid 1 — Richtlijn 2000/78/EG — Artikel 6, leden 1 en 2 — Bedrijfspensioenverzekering — Leeftijdsafhankelijke progressiviteit van bijdragen)

(2013/C 344/18)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Vestre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: HK Danmark, optredend voor Glennie Kristensen

Verwerende partij: Experian A/S

In tegenwoordigheid van: Beskæftigelsesministeriet

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Vestre Landsret — Uitlegging van artikel 6, lid 2, van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB L 303, blz. 16) — Rechtvaardiging van verschillen in behandeling op grond van leeftijd — Vaststelling, in ondernemings- en sectoriële regelingen inzake sociale zekerheid, van een toetredingsleeftijd of van een leeftijd voor het verkrijgen van het recht op pensioen- of invaliditeitsuitkeringen — Algemene vrijstelling van ondernemings- en sectoriële regelingen inzake sociale zekerheid, mits dit niet leidt tot discriminatie op grond van geslacht, of vrijstelling enkel voor de aansluiting bij regelingen inzake sociale zekerheid — Nationale rechtsregeling op grond waarvan een werkgever, als bestanddeel van het salaris, pensioenbijdragen kan betalen die hoger worden naargelang de leeftijd van de werknemer

Dictum

Het beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd, dat is vervat in artikel 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en nader is uitgewerkt in richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, en meer in het bijzonder de artikelen 2 en 6, lid 1, van deze richtlijn, moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staan aan een bedrijfspensioenverzekering op basis waarvan een werkgever, als bestanddeel van het salaris, pensioenbijdragen betaalt die hoger worden naargelang van de leeftijd van de werknemer, mits het daaruit voortvloeiende verschil in behandeling op grond van leeftijd passend en noodzakelijk is om een legitieme doelstelling te bereiken. Het staat aan de verwijzende rechter om dit na te gaan.

(¹) PB C 340 van 19.11.2011.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — procedure ingeleid door ÖBB Personenverkehr AG

(Zaak C-509/11) (¹)

(Verordening (EG) nr. 1371/2007 — Rechten en verplichtingen van treinreizigers — Artikel 17 — Vergoeding van kostprijs van vervoerbewijs bij vertraging — Uitsluiting van overmacht — Toelaatbaarheid — Artikel 30, lid 1, eerste alinea — Bevoegdheden van voor handhaving van deze verordening aangewezen nationale instantie — Mogelijkheid om spoorwegonderneming bindend wijziging van haar vergoedingsregeling voor reizigers voor te schrijven)

(2013/C 344/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

ÖBB Personenverkehr AG

In tegenwoordigheid van: Schienen-Control Kommission, Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Verwaltungsgerichtshof — Uitlegging van de artikelen 17 en 30, lid 1, eerste alinea, van verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer (PB L 315, blz. 14) — Voorwaarden voor schadevergoeding — Geoorlooftheid van uitsluiting van schadevergoeding in geval van overmacht — Bevoegdheid van de instantie die belast is met de toepassing van de verordening, contractuele clausules die niet voldoen aan de voorwaarden van de verordening, te vervangen door clausules die daarmee wel in overeenstemming zijn

Dictum

- 1) Artikel 30, lid 1, eerste alinea, van verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer moet aldus worden uitgelegd dat de voor de handhaving van deze verordening aangewezen nationale instantie, bij gebreke van een nationale bepaling daartoe, niet bevoegd is om aan een spoorwegonderneming waarvan de regeling voor de vergoeding van de kostprijs van het vervoerbewijs onverenigbaar is met de in artikel 17 van deze verordening vastgelegde criteria, de concrete inhoud ervan voor te schrijven.
- 2) Artikel 17 van verordening nr. 1371/2007 moet aldus worden uitgelegd dat een spoorwegonderneming in haar algemene transportvoorwaarden geen clausule mag opnemen waarbij zij zich vrijstelt van haar verplichting tot vergoeding van de prijs van het vervoerbewijs in geval van vertraging die is te wijten aan overmacht of aan een van de oorzaken opgesomd in artikel 32, § 2, van de Uniforme Regelen betreffende de overeenkomst van internationaal spoorwegvervoer van reizigers en bagage.

(¹) PB C 13 van 14.1.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Italië) — Ottica New Line di Accardi Vincenzo/Comune di Campobello di Mazara

(Zaak C-539/11) (¹)

(Artikel 49 VWEU en artikel 56 VWEU — Vrijheid van vestiging — Volksgezondheid — Opticiens — Regionale wettelijke regeling die vestiging van nieuwe optiekzaken afhankelijk stelt van vergunning — Demografische en geografische beperkingen — Rechtvaardiging — Geschiktheid om beoogde doel te bereiken — Coherentie — Evenredigheid)

(2013/C 344/20)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ottica New Line di Accardi Vincenzo

Verwerende partij: Comune di Campobello di Mazara

In tegenwoordigheid van: Fotottica Media Visione di Luppino Natale Fabrizio e C. s.n.c.

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Uitlegging van de artikelen 49 en 56 VWEU en van de artikelen 2, lid 2, sub f, 4, lid 8, en 15 van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PB L 376, blz. 36) — Regionale wetgeving die de verlening van toestemming tot het openen van nieuwe zaken voor de uitoefening van het beroep van opticiens afhankelijk stelt van de voorwaarden dat slechts een zaak is toegestaan per 8 000 inwoners en dat de afstand tot bestaande optiekzaken ten minste 300 meter moet bedragen — Beperking van het vrij verrichten van diensten — Dwingende redenen van algemeen belang — Bescherming van de volksgezondheid — Evenredigheid

Dictum

Artikel 49 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een regionale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die beperkingen stelt aan de afgifte van vergunningen voor de vestiging van nieuwe optiekzaken, door te bepalen dat:

— in elke geografische zone in beginsel slechts één optiekzaak per 8 000 inwoners mag worden gevestigd, en

— elke nieuwe optiekzaak in beginsel een minimumafstand van 300 meter van reeds bestaande optiekzaken in acht moet nemen,

voor zover de bevoegde autoriteiten, met inachtneming van transparante en objectieve criteria, op de juiste wijze gebruikmaken van de door de betrokken regeling geboden bevoegdheden, teneinde de door die regeling beoogde doelstellingen verband houdende met de bescherming van de volksgezondheid op het gehele betrokken grondgebied op coherente en systematische wijze te verwezenlijken, hetgeen de nationale rechter moet onderzoeken.

(¹) PB C 370 van 17.12.2011.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Højesteret — Denemarken) — Dansk Jurist- og Økonomforbund, optredend voor Erik Toftgaard/Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Zaak C-546/11) (¹)

(Gelijke behandeling in arbeid en beroep — Verbod van discriminatie op grond van leeftijd — Richtlijn 2000/78/EG — Artikel 6, leden 1 en 2 — Weigering wachtgeld te betalen aan ambtenaren die 65 zijn en in aanmerking komen voor ouderdomspensioenen)

(2013/C 344/21)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Højesteret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Dansk Jurist- og Økonomforbund, optredend voor Erik Toftgaard

Verwerende partij: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

In tegenwoordigheid van: Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Personalestyrelsen, Kommunernes Landsforening (KL), Danske Regioner

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Højesteret — Uitlegging van artikel 6, leden 1 en 2, van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB L 303, blz. 16) — Vaststelling, in ondernemings- en sectorale regelingen inzake sociale zekerheid, van een toetredingsleeftijd of van een leeftijd voor het verkrijgen van het recht op pensioen- of invaliditeitsuitkeringen — Discriminatie op grond van leeftijd — Nationale wettelijke regeling volgens welke bij schrapping van de post van een werknemer deze laatste als schadevergoeding hetzij drie jaar salaris, hetzij zijn salaris tot aan zijn pensioen wordt uitbetaald — Betaling aan een werknemer van 65 jaar wiens post is geschrapt, van een ouderdomspensioen en niet van zijn voormalig salaris, ongeacht het recht van de betrokkene om na 65 jaar verder een beroepsactiviteit uit te oefenen

Dictum

- 1) Artikel 6, lid 2, van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep moet aldus worden uitgelegd dat het enkel van toepassing is op onder een ondernemings- en sectorale regeling inzake sociale zekerheid vallende pensioen- en invaliditeitsuitkeringen.
- 2) De artikelen 2 en 6, lid 1, van richtlijn 2000/78 moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan ambtenaren die de leeftijd hebben bereikt waarop zij een ouderdomspensioen kunnen ontvangen, op die enkele grond niet in aanmerking kunnen komen voor wachtgeld dat bestemd is voor ambtenaren die zijn ontslagen wegens schrapping van hun post.

(¹) PB C 13 van 14.1.2012.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 3 oktober 2013 — Inuit Tapiriit Kanatami e.a./Europees Parlement, Raad van de Europese Unie, Koninkrijk der Nederlanden, Europese Commissie

(Zaak C-583/11 P) (¹)

(Hogere voorziening — Verordening (EG) nr. 1007/2009 — Handel in zeehondenproducten — Beperkingen op invoer en in handel brengen van die producten — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Beroepsrecht van natuurlijke of rechtspersonen — Artikel 263, vierde alinea, VWEU — Begrip „regelgevingshandelingen” — Wetgevingshandelingen — Fundamenteel recht op effectieve rechterlijke bescherming)

(2013/C 344/22)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeliesie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (vertegenwoordigers: J. Bouckaert, H. Viaene en D. Gillet, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europees Parlement (vertegenwoordigers: I. Anagnostopoulou, D. Gauci, en L. Visaggio, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Moore en K. Michoel, gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Oliver, E. White en K. Mifsud-Bonnici, gemachtigden), Koninkrijk der Nederlanden

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht (Zevende kamer) van 6 september 2011, Inuit Tapiriit Kanatami e.a./Parlement en Raad (T-18/10), waarbij is verworpen een beroep tot nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1007/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de handel in zeehondenproducten (PB L 286, blz. 36) — Begrip „regelgevingshandeling” — Vereiste van individueel te zijn geraakt door de bestreden verordening

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeliesie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs Inc., GC

Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede en Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) worden verwezen in hun eigen kosten en in die van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie.

3) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 58 van 25.2.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH/centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-609/11 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Verordeningen (EG) nr. 207/2009 en nr. 2868/95 — Procedure tot vervallenverklaring — Gemeenschapswoordmerk CENTROTHERM — Normaal gebruik — Begrip — Bewijsmiddelen — Verklaring op erewoord — Artikel 134, leden 1 tot en met 3, van Reglement voor procesvoering van Gerecht — Wijzigingsbevoegdheid van Gerecht — Draagwijdte van door interveniërende partij aangevoerde middelen en conclusies)

(2013/C 344/23)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Centrotherm Systemtechnik GmbH (vertegenwoordigers: A. Schulz en C. Onken, Rechtsanwältin, alsook F. Schmidt, Patentanwalt)

Andere partijen in de procedure: centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (vertegenwoordigers: O. Löffel en P. Lange, Rechtsanwältin), Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, gemachtigde)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 15 september 2011, centrotherm Clean Solutions/BHIM (T-427/09), houdende vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 25 augustus 2009 (zaak R 6/2008-4), voor zover de beslissing van de nietigheidsafdeling van 30 oktober 2007 daarbij gedeeltelijk is vernietigd — Normaal gebruik van het merk — Bewijs

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Centrotherm Systemtechnik GmbH wordt, behalve in haar eigen kosten, verwezen in de kosten van centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG.

3) Het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) draagt zijn eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 80 van 17.3.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

(Zaak C-610/11 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Procedure tot vervallenverklaring — Gemeenschapswoordmerk CENTROTHERM — Normaal gebruik — Bewijsmiddelen — Verklaring op erewoord — Bewijslast — Ambtshalve onderzoek van feiten — Aan kamer van beroep overgelegd aanvullend bewijs — Verordening (EG) nr. 207/2009 — Artikelen 15, 51 en 76 — Verordening (EG) nr. 2868/95 — Regel 40, lid 5)

(2013/C 344/24)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Centrotherm Systemtechnik GmbH (vertegenwoordigers: A. Schulz en C. Onken, Rechtsanwältin, alsook F. Schmidt, Patentanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, gemachtigde), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (vertegenwoordigers: O. Löffel en P. Lange, Rechtsanwältin)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 15 september 2011, Centrotherm Systemtechnik/BHIM (T-434/09), houdende verwerping van het beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 25 augustus 2009 (zaak R 6/2008-4), voor zover de vordering tot vervallenverklaring van het merk CENTROTHERM daarbij is toegewezen — Normaal gebruik van het merk — Bewijs

Dictum

- 1) Het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 15 september 2011, Centrotherm Systemtechnik/BHIM — centrotherm Clean Solutions (CENTROTHERM) (T-434/09), wordt vernietigd.
- 2) Punt 2 van het dictum van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 25 augustus 2009 (zaak R 6/2008-4) wordt vernietigd.

- 3) Centrotherm Systemtechnik GmbH, het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) en centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, dragen hun eigen kosten betreffende zowel de procedure in eerste aanleg als de procedure in hogere voorziening.

(¹) PB C 80 van 17.3.2012.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 10 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — Staatssecretaris van Financiën/Pactor Vastgoed BV

(Zaak C-622/11) (¹)

(Zesde btw-richtlijn — Artikelen 13, C, en 20 — Levering van onroerend goed — Recht om voor belastingheffing te kiezen — Recht op aftrek — Herziening van aftrek — Invordering van bedragen die na herziening van btw-aftrek verschuldigd zijn — Tot voldoening gehouden belastingplichtige — Andere belastingplichtige dan die welke aftrek in het verleden heeft toegepast, die niet betrokken was bij belaste handeling die tot bedoelde aftrek heeft geleid)

(2013/C 344/25)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Staatssecretaris van Financiën

Verwerende partij: Pactor Vastgoed BV

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hoge Raad der Nederlanden — Uitlegging van artikel 20 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) — Aftrek van voorbelasting — Herziening van eerder toegepaste aftrek — Levering van een onroerende zaak door een leverancier aan een vastgoedmaatschappij — Levering die in strijd met de toepasselijke wettelijke regeling door partijen is behandeld als een belastbare handeling

Dictum

De Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, zoals gewijzigd bij richtlijn 95/7/EG van de Raad van 10 april 1995, moet aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzet dat de bedragen verschuldigd na

een herziening van een aftrek van belasting over de toegevoegde waarde worden ingevorderd bij een andere belastingplichtige dan degene die de aftrek heeft toegepast.

(¹) PB C 73 van 10.3.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), Koninkrijk der Nederlanden, Europese Commissie

(Zaak C-625/11 P) (¹)

(Hogere voorziening — Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) — Registratie, beoordeling en autorisatie van chemische stoffen — Verordening (EG) nr. 1907/2006 (REACH-verordening) — Artikelen 57 en 59 — Autorisatieplichtige stoffen — Identificatie van acrylamide als zeer zorgwekkende stof — Opneming in lijst van kandidaatstoffen — Bekendmaking — Beroepstermijn — Artikel 102, lid 1, van Reglement voor procesvoering van Gerecht — Datum vanaf welke deze termijn moet worden berekend in geval van beroep tegen besluit dat alleen op Internet is bekendgemaakt — Rechtszekerheid — Effectieve rechterlijke bescherming)

(2013/C 344/26)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (vertegenwoordigers: R. Cana en K. Van Maldegem, avocats)

Andere partijen in de procedure: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) (vertegenwoordigers: M. Heikkilä en W. Broere, gemachtigden, bijgestaan door J. Stuyck, advocaat), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: C. Wissels en B. Koopman, gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Oliver en E. Manhaeve, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening ingesteld tegen de beschikking van het Gerecht (Zevende kamer) van 21 september 2011, PPG en SNF/ECHA (T-268/10) waarbij niet-ontvankelijk is verklaard een beroep tot nietigverklaring van het besluit van het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) van 30 maart 2010 houdende identificatie van acrylamide (EG nr. 201-173-7)(CAS nr. 79 06 1) als stof die voldoet aan de criteria van artikel 57 van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn

76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1), en houdende opnemings van acrylamide op de lijst van stoffen die zijn geïdentificeerd om op termijn te worden opgenomen in bijlage XIV bij de verordening (lijst van autorisatieplichtige stoffen), overeenkomstig artikel 59 van verordening nr. 1907/2006 — Beroepstermijn — Aanvang — Handeling die alleen op internet wordt bekendgemaakt

Dictum

- 1) De beschikking van het Gerecht van de Europese Unie van 21 september 2011, PPG en SNF/ECHA (T-268/10), wordt vernietigd.
- 2) De onderhavige zaak wordt terugverwezen naar het Gerecht van de Europese Unie.
- 3) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

(¹) PB C 25 van 28.1.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 — Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS/Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), Europese Commissie, Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-626/11 P) (¹)

(Hogere voorziening — Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) — Registratie, beoordeling en autorisatie van chemische stoffen — Verordening (EG) nr. 1907/2006 (REACH-verordening) — Artikelen 57 en 59 — Autorisatieplichtige stoffen — Identificatie van acrylamide als zeer zorgwekkende stof — Opnemings in lijst van kandidaatstoffen — Publicatie van lijst op website van ECHA — Beroep tot nietigverklaring ingesteld vóór die publicatie — Ontvankelijkheid)

(2013/C 344/27)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS (vertegenwoordigers: R. Cana en K. Van Maldegem, advocats)

Andere partijen in de procedure: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) (vertegenwoordigers: M. Heikkilä en W. Broere, gemachtigden, bijgestaan door J. Stuyck, advocaat), Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: C. Wissels en B. Koopman, gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Oliver en E. Manhaeve, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening ingesteld tegen de beschikking van het Gerecht (Zevende kamer — uitgebreid) van 21 september 2011,

Polyelectrolyte Producers Group en SNF/ECHA (T-1/10), waarbij niet-ontvankelijk is verklaard een beroep tot nietigverklaring van het besluit van het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) 7 december 2009 houdende identificatie van acrylamide (EG nr. 201-173-7) als stof die voldoet aan de criteria van artikel 57 van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1), overeenkomstig artikel 59 van deze verordening — Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld

Dictum

- 1) De beschikking van het Gerecht van de Europese Unie van 21 september 2011, PPG en SNF/ECHA (T-1/10), wordt vernietigd.
- 2) De onderhavige zaak wordt terugverwezen naar het Gerecht van de Europese Unie.
- 3) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

(¹) PB C 39 van 11.2.2012.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie — België) — Martin y Paz Diffusion SA/David Depuydt, Fabrik van Maroquinerie Gauquie NV

(Zaak C-661/11) (¹)

(Merken — Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 5 — Toestemming door houder van merk voor gebruik van identiek teken door derde — Toestemming verleend in kader van gedeeld gebruik — Mogelijkheid voor die houder om einde te maken aan gedeeld gebruik en om opnieuw uitsluitend gebruik te maken van zijn merk)

(2013/C 344/28)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Martin y Paz Diffusion SA

Verwerende partijen: David Depuydt, Fabriek van Maroquinerie Gauquie NV

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hof van Cassatie — Uitlegging van de artikelen 5, lid 1, en 8, lid 1, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB 1989, L 40, blz. 1) — Rechten van houder van ingeschreven merk bij duurzaam gedeeld gebruik van merk met derde in kader van vorm van mede-eigendom voor deel van betrokken waren en bij door houder aan deze derde gegeven onherroepelijke toestemming voor gebruik van dat merk — Nationale regel die onrechtmatige uitoefening van recht of misbruik van recht door merkhouder verbiedt — Verbod van gebruik van merk door merkhouder ten nadele van derde — Sanctie

Dictum

Artikel 5 van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, zoals gewijzigd bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992, verzet zich ertegen dat een merkhouder die, in het kader van een gedeeld gebruik met een derde, had ingestemd met het gebruik door deze derde van tekens die gelijk zijn aan zijn merken voor bepaalde waren van de klassen waarvoor deze merken zijn ingeschreven, en die thans niet langer daarmee instemt, elke mogelijkheid wordt ontnomen om het hem door deze merken verleende uitsluitende recht tegen te werpen aan die derde en om dit uitsluitende recht zelf uit te oefenen voor dezelfde waren als die van voornoemde derde.

(¹) PB C 89 van 24.3.2012.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 26 september 2013 — Alliance One International Inc./Europese Commissie

(Zaak C-668/11 P) (¹)

(Hogere voorziening — Mededinging — Mededingingsregelingen — Spaanse markt voor aankoop en eerste bewerking van ruwe tabak — Prijsvaststelling en marktverdeling — Inbreuk op artikel 81 EG — Toerekenbaarheid van inbreukmakend gedrag van dochtervennootschap aan haar moedervennootschap — Afschrikkende werking — Gelijke behandeling — Medewerking — Motiveringsplicht — Verzachtende omstandigheden)

(2013/C 344/29)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Alliance One International Inc. (vertegenwoordigers: M. Odriozola en A. Vide, abogados)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Castillo de la Torre en J. Bourke, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 12 oktober 2011, Agroexpansión/Commissie (T-38/05), waarbij het Gerecht de vordering tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2004) 4030 def. van de Commissie van 20 oktober 2004 in een procedure op grond van artikel 81, lid 1, [EG] (zaak COMP/C.38.238/B.2 — Ruwe tabak — Spanje) gedeeltelijk heeft afgewezen

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Alliance One International Inc. wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 89 van 24.3.2012.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 26 september 2013 — Alliance One International Inc./Europese Commissie

(Zaak C-679/11 P) (¹)

(Hogere voorziening — Mededinging — Mededingingsregelingen — Spaanse markt voor aankoop en eerste bewerking van ruwe tabak — Prijsvaststelling en marktverdeling — Inbreuk op artikel 81 EG — Toerekenbaarheid van inbreukmakend gedrag van dochtervennootschap aan haar moedervennootschap — Motiveringsplicht — Grondrechten — Afschrikkende werking — Gelijke behandeling — Verzachtende omstandigheden — Medewerking — Volledige rechtsmacht — Ne ultra petita — Recht op een eerlijk proces)

(2013/C 344/30)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Alliance One International Inc. (vertegenwoordigers: M. Odriozola en A. Vide, abogados)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier, J. Bourke en C. Urraca Caviedes, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 12 oktober 2011, Alliance One International/Commissie (T-41/05) waarbij het gedeelte van de aan Agroexpansión opgelegde boete wordt verlaagd, waartoe Alliance One International en Agroexpansión hoofdelijk zijn gehouden, en waarbij voor het overige een beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2004) 4030 van de Commissie van 20 oktober 2004 in een procedure op grond van artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag (Zaak COMP/C.38.238/B.2 — Ruwe tabak — Spanje) betreffende een mededingingsregeling tot vaststelling van de aan producenten betaalde prijzen en van de bij deze producenten aangekochte hoeveelheden op de Spaanse markt voor ruwe tabak, wordt afgewezen

Dictum

- 1) *De principale en de incidentele hogere voorziening worden afgewezen.*
- 2) *Alliance One International Inc. wordt verwezen in de op de principale hogere voorziening gevallen kosten.*
- 3) *De Europese Commissie wordt verwezen in de op de incidentele hogere voorziening gevallen kosten.*

(¹) PB C 73 van 10.3.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social nr. 1 de Lleida — Spanje) — Betriu Montull, Marc/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Zaak C-5/12) (¹)

(Sociale politiek — Richtlijn 92/85/EEG — Bescherming van veiligheid en gezondheid op werk van werkneemsters tijdens zwangerschap, na bevalling en tijdens lactatie — Artikel 8 — Zwangerschapsverlof — Richtlijn 76/207/EEG — Gelijke behandeling van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Artikel 2, leden 1 en 3 — Recht op verlof voor in loondienst werkzame moeders na geboorte van kind — Opneembaar door in loondienst werkzame moeder of in loondienst werkzame vader — Niet in loondienst werkende moeder die niet bij wettelijk socialezekerheidsstelsel is aangesloten — In loondienst werkzame vader uitgesloten van recht op verlof — Biologische vader en adoptievader — Beginsel van gelijke behandeling)

(2013/C 344/31)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social nr. 1 de Lleida

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Betriu Montull, Marc

Verwerende partij: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Juzgado de lo Social de Lleida — Uitlegging van richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden (PB L 39, blz. 40) en van richtlijn 96/34/EG van de Raad van 3 juni 1996 betreffende de door de UNICE, het CEEP

en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof (PB L 145, blz. 4) — Nationale regeling volgens welke de moeder recht heeft op moederschapsverlof van zes weken na de bevalling — Recht van de in loondienst werkzame vader op verlof — Voorwaarden — Nationale regeling volgens welke in loondienst werkzame vaders in geval van adoptie, doch niet biologische vaders, het recht hebben hun arbeidsovereenkomst met behoud van hun arbeidsplaats en een vergoeding ten laste van de sociale zekerheid te onderbreken — Schending van het beginsel van gelijke behandeling

Dictum

Richtlijn 92/85/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid op het werk van werkneemsters tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie (tiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG) en richtlijn 76/207/EEG van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale maatregel zoals die in het hoofdgeding, die bepaalt dat de vader van een kind die het statuut van werknemer heeft met instemming van de moeder, die eveneens het statuut van werknemer heeft, recht heeft op moederschapsverlof in de periode aansluitend op de periode van zes weken verplicht verlof van de moeder na de bevalling, behoudens de gevallen waarin er sprake is van gevaar voor de gezondheid van de moeder, terwijl de vader van een kind die het statuut van werknemer heeft geen recht heeft op een dergelijk verlof wanneer de moeder van zijn kind niet het statuut van werknemer heeft en niet onder een wettelijk socialezekerheidsstelsel valt.

(¹) PB C 98 van 31.3.2012.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Badajoz — Spanje) — Soledad Duarte Hueros/Autociba SA en Automóviles Citroën España SA

(Zaak C-32/12) (¹)

(Richtlijn 1999/44/EG — Rechten van de consument bij non-conformiteit van de zaak — Geringe non-conformiteit — Uitsluiting van de ontbinding van de overeenkomst — Bevoegdheden van de nationale rechter)

(2013/C 344/32)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Badajoz

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Soledad Duarte Hueros

Verwerende partijen: Autociba SA en Automóviles Citroën España SA

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Juzgado de Primera Instancia — Badajoz — Uitlegging van artikel 3 van richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende bepaalde aspecten van de verkoop van en de garanties voor consumptiegoederen (PB L 171, blz. 12) — Rechten van de consument — Zaak met geringe non-conformiteit — Geen reparatie van die zaak — Verzoek tot ontbinding van de verkoop — Ontoelaatbaarheid — Geen subsidiair verzoek tot het toewijzen van een redelijke prijsvermindering — Mogelijkheid voor de nationale rechter om ambtshalve te onderzoeken of een redelijke prijsvermindering kan worden toegewezen

Dictum

Richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende bepaalde aspecten van de verkoop van en de garanties voor consumptiegoederen moet aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een regeling, zoals die in het hoofdgeding, van een lidstaat waarbij de nationale rechter bij wie het geding aanhangig is, wanneer een consument die recht heeft op een redelijke vermindering van de in de koopovereenkomst vastgestelde prijs van een zaak enkel ontbinding van de overeenkomst vordert, maar de overeenkomst niet kan worden ontbonden omdat de non-conformiteit van de zaak gering is, niet ambtshalve een dergelijke vermindering kan toewijzen, hoewel de consument zijn oorspronkelijke vordering niet nader mag specificeren en evenmin een nieuwe procedure aanhangig mag maken.

(¹) PB C 98 van 31.3.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2013 — European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM)/Europese Commissie, Lexmark International Technology SA

(Zaak C-56/12 P) (¹)

(Hogere voorziening — Mededinging — Misbruik van machtspositie — Markt voor inktpatronen — Beschikking tot afwijzing van klacht — Geen communautair belang — Aantonen van inbreuk op artikel 82 EG weinig waarschijnlijk — Belang van ernst van vermeende inbreuk)

(2013/C 344/33)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) (vertegenwoordiger: D. Ehle, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Antoniadis en C. Hödlmayr, gemachtigden, bijgestaan door W. Berg, Rechtsanwalt), Lexmark International Technology

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 24 november 2011, EFIM/Commissie (T-296/09), waarbij het Gerecht een verzoek heeft afgewezen tot nietigverklaring van beschikking C (2009) 4125 van de Commissie van 20 mei 2009 houdende afwijzing van klacht COMP/C-3/39.391 inzake de vermeende schending van de artikelen 81 EG en 82 EG door Hewlett-Packard, Lexmark, Canon en Epson op de markten voor inktpatronen — Bevoegdheid van de Commissie — Verplichtingen op het gebied van het onderzoek van klachten — Geen communautair belang — Evenredigheid — Geen motivering — Schending van de rechten van de verdediging — Mededeling van de Commissie betreffende de behandeling van klachten

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) De European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 118 van 21.4.2012.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Zaak C-59/12) (¹)

(Richtlijn 2005/29/EG — Oneerlijke handelspraktijken — Werkingssfeer — Misleidende informatie verspreid door ziekenfonds van wettelijk socialezekerheidsstelsel — Fonds in vorm van publiekrechtelijke instelling)

(2013/C 344/34)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts

Verwerende partij: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof — Uitlegging van artikel 3, lid 1, juncto artikel 2, sub d, van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) (PB L 149, blz. 22) — Werkingssfeer — Begrippen „handelspraktijken” en „handelaar” — Reclame van een wettelijk ziekenfonds die misleidende informatie verschaft over de nadelen die voor haar leden gepaard gaan met een eventuele overstap naar een ander ziekenfonds

Dictum

Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) moet aldus worden uitgelegd dat een publiekrechtelijke instelling die is belast met een taak van algemeen belang, zoals het beheer van een verplichte ziekteverzekering, binnen de personele werkingssfeer ervan valt.

(¹) PB C 138 van 12.5.2012.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 10 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour administrative — Luxemburg) — Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Mondoulou, Eja Mondoulou/Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Zaak C-86/12) (¹)

(Burgerschap van Unie — Artikelen 20 VWEU en 21 VWEU — Richtlijn 2004/38/EG — Verblijfsrecht van derdelander die rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn is van jonge kinderen die burgers van Unie zijn — Burgers van Unie geboren in andere lidstaat dan die waarvan zij nationaliteit hebben en die hun recht van vrij verkeer niet hebben uitgeoefend — Grondrechten)

(2013/C 344/35)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour administrative

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Mondoulou, Eja Mondoulou

Verwerende partij: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Cour administrative — Uitlegging van artikel 20 VWEU en de artikelen 20, 21, 24, 33 en 34 van het Handvest van de grondrechten — Weigering van een lidstaat om verblijfsrecht toe te kennen aan een derdelander, rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn die alléén zorgt voor haar minderjarige kinderen, burgers van de Unie met de nationaliteit van een lidstaat — Geen gemeenschappelijk gezinsleven met een andere rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn van deze kinderen, die in een andere lidstaat woont — Draagwijdte van de weigering van verblijf, toekenning van een verblijfstitel en een arbeidsvergunning — Gevolgen voor het effectieve genot van de rechten verbonden aan de status van burger van de Unie

Dictum

In een situatie als aan de orde in het hoofdgeding moeten de artikelen 20 VWEU en 21 VWEU aldus worden uitgelegd dat zij er niet aan in de weg staan dat een lidstaat een verblijfsrecht op zijn grondgebied weigert aan een derdelander die haar jonge kinderen, burgers van de Unie, die sedert hun geboorte met haar in deze lidstaat wonen maar die niet de nationaliteit ervan hebben en evenmin hun recht van vrij verkeer hebben uitgeoefend, alléén ten laste heeft, voor zover deze burgers van de Unie niet voldoen aan de voorwaarden van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG of voor zover door deze weigering aan deze burgers niet het effectieve genot van de belangrijkste aan de status van burger van de Unie ontleende rechten wordt ontzegd. Het staat aan de verwijzende rechter om dit na te gaan.

(¹) PB C 138 van 12.5.2012.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 10 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale amministrativo regionale per le Marche (Italië) — Swm Costruzioni 2 SpA, Mannocchi Luigino DI/Provincia di Fermo)

(Zaak C-94/12) ⁽¹⁾

(Overheidsopdrachten — Richtlijn 2004/18/EG — Economische en financiële draagkracht — Artikelen 47, lid 2, en 48, lid 3 — Mogelijkheid voor ondernemer, draagkracht van andere entiteiten in te roepen — Artikel 52 — Certificeringssysteem — Overheidsopdrachten voor uitvoering van werken — Nationale wetgeving die bezit voorschrijft van verklaring van bekwaamheid die strookt met categorie en waarde van uit te voeren werken — Verbod om voor uitvoering van werken van een zelfde categorie verklaringen van meerdere entiteiten in te roepen)

(2013/C 344/36)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale amministrativo regionale per le Marche

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Swm Costruzioni 2 SpA, Mannocchi Luigino DI

Verwerende partij: Provincia di Fermo

In tegenwoordigheid van: Torelli Dottori SpA

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunale amministrativo regionale per le Marche — Uitlegging van artikel 47, lid 2, van richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114) — Economische en financiële draagkracht van de ondernemer — Mogelijkheid zich te beroepen op draagkracht van andere eenheden — Nationale regeling die deze mogelijkheid beperkt tot één andere eenheid voor iedere door de certificeringonderneming voorziene kwalificatiecategorie

Dictum

De artikelen 47, lid 2, en 48, lid 3, van richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, gelezen in samenhang met artikel 44, lid 2, van deze richtlijn, moeten aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale bepaling zoals die in het hoofdgeding, op grond waarvan het ondernemers die deelnemen aan een procedure voor de gunning van een overheidsopdracht voor de

uitvoering van werken in de regel verboden is om voor een zelfde kwalificatiecategorie de draagkracht van meerdere ondernemingen in te roepen.

⁽¹⁾ PB C 151 van 26 mei 2012

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus — Finland) — Laboratoires Lyocentre/Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus ja valvontavirasto

(Zaak C-109/12) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Harmonisatie van wetgevingen — Medische hulpmiddelen — Richtlijn 93/42/EEG — Geneesmiddelen voor menselijk gebruik — Richtlijn 2001/83/EG — Recht van bevoegde nationale autoriteit om product dat in andere lidstaat als medisch hulpmiddel met EG-markering wordt verkocht, in te delen als geneesmiddel voor menselijk gebruik — Toepasselijke procedure)

(2013/C 344/37)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Laboratoires Lyocentre

Verwerende partij: Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus ja valvontavirasto

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Korkein hallinto-oikeus — Uitlegging van richtlijn 93/42/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende medische hulpmiddelen (PB L 169, blz. 1) en richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 311, blz. 67), zoals gewijzigd bij richtlijn 2004/27/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot wijziging van richtlijn 2001/83/EG tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 136, blz. 34) — Vaginaal preparaat met levende melkzuurbacteriën — Recht van bevoegde nationale instantie om een in een andere lidstaat als medisch hulpmiddel verkocht preparaat met een EG-markering in de zin van richtlijn 93/42 op basis van zijn farmacologisch, immunologisch of metabool effect te kwalificeren als geneesmiddel in de zin van richtlijn 2001/83 — Toepasselijke procedure

Dictum

1) Het feit dat een product in een lidstaat krachtens richtlijn 93/42/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende medische hulpmiddelen, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007, als medisch hulpmiddel met EG-markering is ingedeeld, staat niet eraan

in de weg dat de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat ditzelfde product wegens het farmacologische, immunologische of metabolische effect ervan indelen als geneesmiddel in de zin van artikel 1, punt 2, sub b, van richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1901/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006.

- 2) De bevoegde autoriteiten van een lidstaat moeten, teneinde een product dat in een andere lidstaat krachtens richtlijn 93/42, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/47, reeds is ingedeeld als medisch hulpmiddel met EG-markering, krachtens richtlijn 2001/83, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1901/2006, in te delen als geneesmiddel, de procedure van artikel 18 van richtlijn 93/42, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/47, en, in voorkomend geval, deze van artikel 8 van die richtlijn 93/42 toepassen alvorens zij de indelingsprocedure van richtlijn 2001/83, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1901/2006, toepassen.
- 3) Binnen eenzelfde lidstaat kan een product dat weliswaar niet identiek is aan een ander, als geneesmiddel ingedeeld product, maar daarmee toch eenzelfde bestanddeel gemeen heeft en hetzelfde werkingsmechanisme heeft, in beginsel niet krachtens richtlijn 93/42, zoals gewijzigd bij richtlijn 2007/47, in de handel worden gebracht als medisch hulpmiddel, tenzij een ander uit het oogpunt van artikel 1, lid 2, sub a, van die richtlijn 93/42 relevant kenmerk dat eigen is aan een dergelijk product vereist dat dit product als medisch hulpmiddel wordt aangemerkt en in de handel wordt gebracht, wat door de verwijzende rechter dient te worden beoordeeld.

(¹) PB C 133 van 5.5.2012.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
het Supreme Court — Ierland) — Donal Brady/
Environmental Protection Agency**

(Zaak C-113/12) (¹)

(Milieu — Richtlijn 75/442/EEG — Drijfmest geproduceerd en opgeslagen in varkenshouderij in afwachting van overdracht ervan aan landbouwers voor gebruik als meststof op hun grond — Kwalificatie als „afvalstof” of als „bijproduct” — Voorwaarden — Bewijslast — Richtlijn 91/676/EEG — Niet-omzetting — Persoonlijke aansprakelijkheid van producent voor naleving door deze landbouwers van Unierecht op gebied van beheer van afvalstoffen en meststoffen)

(2013/C 344/38)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Donal Brady

Verwerende partij: Environmental Protection Agency

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Supreme Court — Uitlegging van artikel 2, lid 1, sub b, van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, blz. 39), zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 (PB L 78, blz. 32) — Begrip afvalstoffen — Door varkenshouder als meststof aan landbouwers geleverde varkensdrijfmest — Recht van een lidstaat om een persoonlijke aansprakelijkheid op te leggen aan de houder van dieren ingeval van niet-naleving, door de landbouwers die de drijfmest als meststof op hun gronden gebruiken, van het Unierecht inzake de controle van afvalstoffen

Dictum

- 1) Artikel 1, sub a, eerste alinea, van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij beschikking 96/350/EG van de Commissie van 24 mei 1996, moet aldus worden uitgelegd dat drijfmest die wordt geproduceerd in een intensieve varkenshouderij en wordt opgeslagen in afwachting van de levering ervan aan landbouwers om door hen als meststof op hun gronden te worden gebruikt, geen „afvalstof” in de zin van deze bepaling, maar een bijproduct is indien de producent voornemens is deze drijfmest in een later stadium, in voor hem gunstige economische omstandigheden, op de markt te brengen, mits het hergebruik niet slechts mogelijk, maar zeker is, het geen voorafgaande bewerking vereist en het plaatsvindt als voortzetting van het productieproces. Het staat aan de nationale rechterlijke instanties om, rekening houdend met alle relevante omstandigheden van de hun voorgelegde situaties, na te gaan of aan deze criteria is voldaan.
- 2) Het recht van de Unie staat er niet aan in de weg dat de last om te bewijzen dat is voldaan aan de criteria op grond waarvan een stof zoals drijfmest die wordt geproduceerd, opgeslagen en overgedragen in omstandigheden als die van het hoofdgeding, kan worden aangemerkt als een bijproduct, op de producent van deze drijfmest rust, mits daarmee geen afbreuk wordt gedaan aan de doeltreffendheid van dat recht en met name van richtlijn 75/442, zoals gewijzigd bij beschikking 96/350, en de naleving wordt verzekerd van de uit dat recht voortvloeiende verplichtingen, in het bijzonder de verplichting om de bepalingen van deze richtlijn niet toe te passen op stoffen die op grond van voormelde criteria volgens de rechtspraak van het Hof moeten worden beschouwd als bijproducten waarop de richtlijn niet van toepassing is.
- 3) Artikel 2, lid 1, sub b-iii, van richtlijn 75/442, zoals gewijzigd bij beschikking 96/350, moet aldus worden uitgelegd dat wanneer richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen niet in het recht van een lidstaat is omgezet, er niet van kan worden uitgegaan dat dierlijke mest die op een varkenshouderij in deze lidstaat is geproduceerd, vanwege het bestaan van laatstgenoemde richtlijn „onder andere voorschriften valt” in de zin van deze bepaling.

4) Wanneer drijfmest die is geproduceerd door en in het bezit is van een varkenshouderij moet worden aangemerkt als „afvalstof” in de zin van artikel 1, sub a, eerste alinea, van richtlijn 75/442, zoals gewijzigd bij beschikking 96/350:

— moet artikel 8 van deze richtlijn aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat die houder onder welke voorwaarden dan ook het recht krijgt, zich te ontdoen van deze afvalstof door deze over te dragen aan een landbouwer die deze als meststof op zijn grond gebruikt, wanneer blijkt dat deze landbouwer niet beschikt over de in artikel 10 van deze richtlijn bedoelde vergunning en dat hij evenmin is vrijgesteld van het vereiste om over een dergelijke vergunning te beschikken en is geregistreerd in overeenstemming met het bepaalde in artikel 11 van de richtlijn, en

— moeten de artikelen 8, 10 en 11 van deze richtlijn, in samenhang gelezen, aldus worden uitgelegd dat zij eraan in de weg staan dat aan de overdracht van deze afvalstof door die houder aan een landbouwer die haar als meststof op zijn grond gebruikt en beschikt over een in artikel 10 bedoelde vergunning dan wel is vrijgesteld van het vereiste om over een dergelijke vergunning te beschikken en is geregistreerd in overeenstemming met artikel 11, de voorwaarde wordt gesteld dat die houder aansprakelijk is voor de naleving door de andere landbouwer van de voorschriften die moeten worden toegepast bij de handelingen van nuttige toepassing die door deze landbouwer krachtens het Unierecht op het gebied van het beheer van afvalstoffen en meststoffen worden verricht.

(¹) PB C 151 van 26.5.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 — Franse Republiek/Europese Commissie

(Zaak C-115/12 P) (¹)

(Hogere voorziening — Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO) — Structurele bijstandsverlening van de Gemeenschap in de regio Martinique — Vermindering van financiële bijstand — Overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken — Overeenstemming van acties met bepalingen van de Unie — Coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken — Richtlijn 93/37/EEG — Artikel 2 — Begrip „rechtstreekse subsidie” — Begrip „inrichtingen voor sportbeoefening, recreatie en vrijetijdsbesteding”)

(2013/C 344/39)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Franse Republiek (vertegenwoordigers: E. Belliard en N. Rouam, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Dintilhac en A. Steiblytè, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 16 december 2011, Frankrijk/Commissie (T-488/10), waarbij het Gerecht heeft verworpen het beroep

tot nietigverklaring van besluit C(2010) 5229 van de Commissie van 28 juli 2010 houdende intrekking van een deel van de steun van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO) uit hoofde van het enkelvoudig programmeringsdocument van doelstelling 1 voor de structurele bijstandsverlening van de Gemeenschap in de regio Martinique, Frankrijk — Coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken — Begrip „rechtstreekse subsidie” — Begrip „inrichtingen voor sportbeoefening, recreatie en vrijetijdsbesteding” — Onjuiste rechtsopvattingen — Geen motivering

Dictum

1) De hogere voorziening wordt afgewezen.

2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 138 van 12.5.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Bariatix Europe Inc. SAS

(Zaak C-120/12 P) (¹)

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 74, lid 2 — Verordening (EG) nr. 2868/95 — Regel 50, lid 1, eerste en derde alinea — Oppositie door houder van ouder merk — Bestaan van merk — Bewijzen ter staving van oppositie na verstrijken van daartoe gestelde termijn overgelegd — Niet-inaanmerkingneming — Beoordelingsvrijheid van kamer van beroep — Andersluidende bepaling — Omstandigheden die in weg staan aan inaanmerkingneming van nieuwe of aanvullende bewijzen)

(2013/C 344/40)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Bernhard Rintisch (vertegenwoordiger: A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, gemachtigde), Bariatix Europe Inc. SAS

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 16 december 2011, Rintisch/BHIM (T-62/09), waarbij het Gerecht heeft verworpen een beroep ingesteld door de houder van de nationale woord- en beeldmerken „PROTI”, „PROTIPOWER” en „PROTIPLUS” voor waren van de klassen 29 en 32, en van de nationale handelsnaam „PROTITOP” voor waren van de klassen 29, 30 en 32, en strekkende tot vernietiging van beslissing R 740/2008-4 van de vierde

kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 15 december 2008 houdende verwerping van het beroep tegen de beslissing van de oppositieafdeling tot afwijzing van de door rekwrant ingestelde oppositie tegen de inschrijving van het woordmerk „PROTI SNACK” voor waren van de klassen 5, 29, 30 en 32 — Niet-tijdige overlegging van documenten — Beoordelingsvrijheid verleend bij artikel 74, lid 2, van verordening (EG) nr. 40/94 [thans artikel 76, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009]

Dictum

- 1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
- 2) *Bernhard Rintisch wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 165 van 9.6.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Valfleuri Pâtes alimentaires SA

(Zaak C-121/12 P) (¹)

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 74, lid 2 — Verordening (EG) nr. 2868/95 — Regel 50, lid 1, eerste en derde alinea — Oppositie door houder van ouder merk — Bestaan van merk — Bewijzen ter staving van oppositie na verstrijken van daartoe gestelde termijn overgelegd — Niet-inaanmerkingneming — Beoordelingsvrijheid van kamer van beroep — Andersluidende bepaling — Omstandigheden die in weg staan aan inaanmerkingneming van nieuwe of aanvullende bewijzen)

(2013/C 344/41)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Bernhard Rintisch (vertegenwoordiger: A. Dreyer, Rechtsanwält)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, gemachtigde), Valfleuri Pâtes alimentaires SA (vertegenwoordiger: F. Baujoin, avocat)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 16 december 2011, Rintisch/BHIM — Valfleuri Pâtes alimentaires (T-109/09), waarbij het Gerecht heeft verworpen een beroep ingesteld door de houder van bepaalde communautaire en nationale woordmerken, van een nationaal beeldmerk en van een handelsnaam met de term „PROTI” voor waren van de klassen 5, 29, 30 en 32, en strekkende tot vernietiging van beslissing R 1660/2007-4 van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 21 januari 2009 houdende verwerping van het beroep tegen de beslissing van de oppositieafdeling tot afwijzing van de door rekwrant ingestelde oppositie tegen de inschrijving van het woordmerk „PROTIVITAL” voor waren van de klassen

5, 29 en 30 — Niet-tijdige overlegging van documenten — Beoordelingsvrijheid verleend bij artikel 74, lid 2, van verordening (EG) nr. 40/94 [thans artikel 76, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009]

Dictum

- 1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
- 2) *Bernhard Rintisch wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 165 van 9.6.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 — Bernhard Rintisch/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Valfleuri Pâtes alimentaires SA

(Zaak C-122/12 P) (¹)

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 74, lid 2 — Verordening (EG) nr. 2868/95 — Regel 50, lid 1, eerste en derde alinea — Oppositie door houder van ouder merk — Bestaan van merk — Bewijzen ter staving van oppositie na verstrijken van daartoe gestelde termijn overgelegd — Niet-inaanmerkingneming — Beoordelingsvrijheid van kamer van beroep — Andersluidende bepaling — Omstandigheden die in weg staan aan inaanmerkingneming van nieuwe of aanvullende bewijzen)

(2013/C 344/42)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Bernhard Rintisch (vertegenwoordiger: A. Dreyer, Rechtsanwält)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Schneider, gemachtigde), Valfleuri Pâtes alimentaires SA (vertegenwoordiger: F. Baujoin, avocat)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 16 december 2011, Rintisch/BHIM — Valfleuri Pâtes alimentaires (T-152/09), waarbij het Gerecht heeft verworpen een beroep ingesteld door de houder van bepaalde communautaire en nationale woordmerken, van een nationaal beeldmerk en van een handelsnaam met de term „PROTI” voor waren van de klassen 5, 29, 30 en 32, en strekkende tot vernietiging van beslissing R 1661/2007-4 van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 3 februari 2009 houdende verwerping van het beroep tegen de beslissing van de oppositieafdeling tot afwijzing van de door rekwrant ingestelde oppositie tegen de inschrijving van het woordmerk „PROTI ACTIVE” voor waren van de klassen 5, 29 en 30 — Niet-tijdige overlegging van documenten — Beoordelingsvrijheid verleend bij artikel 74, lid 2, van verordening (EG) nr. 40/94 [thans artikel 76, lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009]

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Bernhard Rintisch wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 165 van 9.6.2012.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 19 september 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend
door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) —
Pensionsversicherungsanstalt/Peter Brey**

(Zaak C-140/12) (¹)

(Vrij verkeer van personen — Burgerschap van Unie — Richtlijn 2004/38/EG — Verblijfsrecht van meer dan drie maanden — Artikel 7, lid 1, sub b — Persoon die niet langer status van werknemer heeft — Rechthebbende op ouderdomspensioen — Voorwaarde over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om niet ten laste te komen van „socialebijstandstelsel” van gastlidstaat — Aanvraag van bijzondere, niet op premie- of bijdragebetaling berustende uitkering — Compenserende toeslag ter aanvulling van ouderdomspensioen — Verordening (EG) nr. 883/2004 — Artikelen 3, lid 3, en 70 — Bevoegdheid van lidstaat van woonplaats — Voorwaarden voor toekenning — Recht om legaal op nationaal grondgebied te verblijven — Verenigbaarheid met Unierecht)

(2013/C 344/43)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pensionsversicherungsanstalt

Verwerende partij: Peter Brey

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberster Gerichtshof — Uitlegging van artikel 7, lid 1, sub b, van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L 158, blz. 77), zoals gerectificeerd — Recht van burger van de Unie die zijn beroepswerkzaamheid heeft beëindigd, om meer dan drie maanden op het grondgebied van een andere lidstaat te verblijven — Situatie waarin die burger een ouderdomspensioen ontvangt dat lager is dan de minimumlevensstandaard van de gastlidstaat, en daarom heeft verzocht om

de toekenning van een compenserende toeslag („Ausgleichszulage”), een bijzondere niet op premie- of bijdragebetaling berustende uitkering

Dictum

Het Unierecht, zoals dat met name volgt uit de artikelen 7, lid 1, sub b, 8, lid 4, en 24, leden 1 en 2, van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG, moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat, zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die — zelfs voor het tijdvak volgend op de eerste drie maanden van verblijf — in alle gevallen en automatisch uitsluit dat een uitkering, als de compenserende toeslag van § 292, lid 1, van het Allgemeine Sozialversicherungsgesetz (algemene wet betreffende de sociale zekerheid), zoals gewijzigd sinds 1 januari 2011 bij het Budgetbegleitgesetz 2011 (begeleidende wet op de begroting van 2011) wordt toegekend aan een economisch niet-actieve staatsburger van een andere lidstaat op grond dat hij, niettegenstaande het feit dat hem een verklaring van inschrijving is afgegeven, niet voldoet aan de voorwaarden voor een recht om meer dan drie maanden legaal op het grondgebied van eerstbedoelde staat te verblijven, aangezien een dergelijk verblijfsrecht afhankelijk is van de voorwaarde dat die staatsburger over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij die uitkering moet aanvragen.

(¹) PB C 165 van 9.6.2012.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Bundesgerichtshof — Duitsland) — Salzgitter Mannesmann
Handel GmbH/SC Laminorul SA**

(Zaak C-157/12) (¹)

(Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Artikel 34, punten 3 en 4 — Erkenning van in een andere lidstaat gegeven beslissing — Situatie waarin die beslissing onverenigbaar is met andere beslissing die eerder in dezelfde lidstaat is gegeven tussen dezelfde partijen in geschil dat hetzelfde onderwerp betreft en op dezelfde oorzaak berust)

(2013/C 344/44)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Salzgitter Mannesmann Handel GmbH

Verwerende partij: SC Laminorul SA

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof — Uitlegging van artikel 34, punt 4, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1) — Erkenning van een in een andere lidstaat gegeven beslissing — Situatie waarin de betrokken beslissing onverenigbaar is met een eerder in dezelfde lidstaat gegeven beslissing tussen dezelfde partijen in een geding dat hetzelfde voorwerp betreft en op dezelfde oorzaak berust

Dictum

Artikel 34, punt 4, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, moet aldus worden uitgelegd dat het door gerechten van eenzelfde lidstaat gegeven onverenigbare beslissingen niet omvat.

(¹) PB C 184 van 23.6.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Peter Pinckney/KDG Mediatech AG

(Zaak C-170/12) (¹)

(Verordening (EG) nr. 44/2001 — Rechterlijke bevoegdheid — Verbintenissen uit onrechtmatige daad — Vermogensrechten van auteur — Materiële drager waarop beschermd werk wordt gekopieerd — Terbeschikkingstelling via internet — Bepaling van plaats waar schade is ingetreden)

(2013/C 344/45)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Peter Pinckney

Verwerende partij: KDG Mediatech AG

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Cour de cassation — Uitlegging van artikel 5, punt 3, van verordening nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1) — Bevoegdheid van de nationale rechter ten aanzien van verbintenissen uit onrechtmatige daad — Criteria om „plaats waar schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen” te bepalen — Inbreuk op vermogensrechten van een auteur door terbeschikkingstelling op het internet van content in gedematerialiseerde vorm of een materiële drager waarop deze content is gekopieerd — Voor publiek bestemde content

Dictum

Artikel 5, punt 3, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de

erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken moet aldus worden uitgelegd dat wanneer een inbreuk wordt aangevoerd op aan het auteursrecht verbonden vermogensrechten die worden gewaarborgd door de lidstaat van de aangezochte rechter, deze bevoegd is kennis te nemen van een door de auteur van een werk ingeleide aansprakelijkheidsvordering tegen een in een andere lidstaat gevestigde onderneming die daar dat werk heeft gekopieerd op een materiële drager die vervolgens is verkocht door in een derde lidstaat gevestigde ondernemingen via een website die ook toegankelijk is in het rechtsgebied van de aangezochte rechter. Die rechter mag slechts uitspraak doen over de schade die is veroorzaakt op het grondgebied van zijn lidstaat.

(¹) PB C 174 van 16.6.2012.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 26 september 2013 — El du Pont de Nemours and Company/Europese Commissie, DuPont Performances Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA

(Zaak C-172/12 P) (¹)

(Hogere voorziening — Mededinging — Mededingingsregelingen — Markt voor chloropreenrubber — Vaststelling van prijzen en verdeling van markt — Inbreuk op artikel 81 EG — Toerekenbaarheid van inbreukmakend gedrag van dochtermaatschappij aan moedermaatschappij — Gezamenlijke zeggenschap door twee moedermaatschappijen — Beslissende invloed — Hoofdelijke aansprakelijkheid — Verjaring — Gerechtvaardigd belang)

(2013/C 344/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: El du Pont de Nemours and Company (vertegenwoordigers: J. Boyce en A. Lyle-Smythe, solicitors)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Bottka en A. Biolan, gemachtigden), DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA (vertegenwoordigers: J. Boyce en A. Lyle-Smythe, solicitors)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 2 februari 2012, El du Pont de Nemours e.a./Commissie (T-76/08), waarbij het Gerecht heeft verworpen een beroep strekkende tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2007) 5910 def. van de Commissie van 5 december 2007 inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/F/38.629 — Chloropreenrubber), betreffende een mededingingsregeling op de markt voor chloropreenrubber in de Europese Economische Ruimte (EER), bestaande in verdeling van de markt en het vaststellen van de prijzen alsook, subsidiair, tot verlaging van de aan rekwirante opgelegde geldboete — Gemeenschappelijke onderneming — Toerekenbaarheid van het inbreukmakend gedrag

Dictum

- 1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
- 2) *El du Pont de Nemours and Company wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 194 van 30.06.2012.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 26 september 2013 — The Dow Chemical Company/Europese Commissie

(Zaak C-179/12 P) (¹)

(Hogere voorziening — Mededinging — Mededingingsregelingen — Markt voor chloropreenrubber — Vaststelling van prijzen en verdeling van markt — Inbreuk op artikel 81 EG — Toerekenbaarheid van inbreukmakend gedrag van dochtermaatschappij aan moedermaatschappij — Gezamenlijke zeggenschap door twee moedermaatschappijen — Beslissende invloed — Recht van verweer — Verhoging van geldboete — Afschrikkende werking)

(2013/C 344/47)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: The Dow Chemical Company (vertegenwoordiger: D. Schroeder, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Van Nuffel, V. Bottka en L. Malferrari, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 2 februari 2012 in zaak T-77/08, The Dow Company/Europese Commissie, waarbij het Gerecht heeft verworpen een beroep strekkende tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2007) 5920 def. van de Commissie van 5 december 2007 inzake een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/F/38.629 — Chloropreenrubber), betreffende een mededingingsregeling op de markt voor chloropreenrubber in de Europese Economische Ruimte (EER) bestaande in verdeling van de markt en het vaststellen van de prijzen alsook, subsidiair, tot verlaging van de aan rekwirante opgelegde geldboete — Gemeenschappelijke onderneming — Toerekenbaarheid van het inbreukmakend gedrag

Dictum

- 1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
- 2) *The Dow Chemical Company wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 184 van 23.06.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Grondwettelijk Hof — België) — Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) NV/Waals Gewest

(Zaak C-195/12) (¹)

(Richtlijn 2004/8/EG — Werkingssfeer — Warmtekrachtkoppeling en hoogrenderende warmtekrachtkoppeling — Artikel 7 — Regionale steunregeling die voorziet in verlening van „groene certificaten” voor installaties voor warmtekrachtkoppeling — Verlening van grotere hoeveelheid groene certificaten voor installaties voor warmtekrachtkoppeling die voornamelijk andere vormen van biomassa dan hout of houtafval valoriseren — Beginsel van gelijke behandeling en non-discriminatie — Artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie)

(2013/C 344/48)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) NV

Verwerende partij: Waals Gewest

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Grondwettelijk Hof — Uitlegging van artikel 7 van richtlijn 2004/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 inzake de bevordering van warmtekrachtkoppeling op basis van de vraag naar nuttige warmte binnen de interne energiemarkt en tot wijziging van richtlijn 92/42/EEG (PB L 52, blz. 50) — Uitlegging van de artikelen 2 en 4 van richtlijn 2001/77/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt (PB L 283, blz. 33) — Uitlegging van artikel 22 van richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging en intrekking van richtlijn 2001/77/EG en richtlijn 2003/30/EG (PB L 140, blz. 16) — Uitlegging van artikel 6 VEU en van de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Financiële steunregelingen die alleen van toepassing zijn op installaties voor hoogrenderende warmtekrachtkoppeling — Verplichting, toestemming of verbod om installaties voor warmtekrachtkoppeling die voornamelijk hout of houtafvalstoffen valoriseren, van de steunregelingen uit te sluiten — Overeenstemming van de regeling met het gelijkheidsbeginsel

Dictum

- 1) Artikel 7 van richtlijn 2004/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 inzake de bevordering van warmtekrachtkoppeling op basis van de vraag naar nuttige warmte binnen de interne energiemarkt en tot wijziging van richtlijn

92/42/EEG, moet aldus worden uitgelegd dat het niet alleen van toepassing is op installaties voor warmtekrachtkoppeling die hoogrenderende installaties zijn in de zin van deze richtlijn.

- 2) In de huidige stand van het Unierecht staat het met name in de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde beginsel van gelijke behandeling en non-discriminatie niet eraan in de weg dat de lidstaten bij de invoering van nationale steunregelingen voor warmtekrachtkoppeling en de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, zoals bedoeld in artikel 7 van richtlijn 2004/8 en artikel 4 van richtlijn 2001/77/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt, voorzien in versterkte steun zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarvoor alle installaties voor warmtekrachtkoppeling die voornamelijk biomassa valoriseren, met uitsluiting van installaties die voornamelijk hout en/of houtafvalstoffen valoriseren, in aanmerking komen.

(¹) PB C 200 van 7.7.2012.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxembourg) — Caisse Nationale des prestations familiales/Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

(Gevoegde zaken C-216/12, C-217/12) (¹)

(Sociale zekerheid — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Overeenkomst tussen Europese Gemeenschap en Zwitserse Bondsstaat — Zwitserse onderdanen die in Zwitserland wonen en in Luxemburg werken — Toekenning van ouderschapsverloftoelage — Begrip „gezinsbijslag”)

(2013/C 344/49)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Caisse Nationale des prestations familiales

Verwerende partijen: Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Cour de cassation (Luxemburg) — Uitlegging van de artikelen 1, sub u-i, en 4, lid 1, sub h, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad

van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2) en van bijlage II, afdeling A, sub 1, bij de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen, gesloten op 21 juni 1999 (PB 2002, L 114, blz. 6) — Begrip „gezinsbijslag” — Toelaatbaarheid van een nationale regeling die voorziet in toekenning van een ouderschapsverloftoelage — Zwitsers staatsburger die in Zwitserland woont en in Luxemburg werkt

Dictum

De artikelen 1, sub u-i, en 4, sub h, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 gewijzigde en bijgewerkte versie, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1606/98 van de Raad van 29 juni 1998, moeten aldus worden uitgelegd dat een ouderschapsverloftoelage zoals die waarin de Luxemburgse wettelijke regeling voorziet een gezinsbijslag in de zin van deze verordening vormt.

(¹) PB C 235 van 04.08.2012.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van Koophandel te Brussel — België) — Christian van Buggenhout en Ilse van de Mierop, handelend als faillissementscuratoren van Grontimmo SA/Banque Internationale à Luxembourg

(Zaak C-251/12) (¹)

(Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Insolventieprocedures — Artikel 24, lid 1 — Uitvoering van verbintenis „ten voordele van schuldenaar die is onderworpen aan insolventieprocedure” — Betaling aan schuldeiser van die schuldenaar)

(2013/C 344/50)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Rechtbank van Koophandel te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Christian van Buggenhout en Ilse van de Mierop, handelend als faillissementscuratoren van Grontimmo SA

Verwerende partij: Banque Internationale à Luxembourg

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Rechtbank van Koophandel te Brussel — Uitlegging van artikel 24 van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures (PB L 160, blz. 1) — Betaling op verzoek van een gefailleerde schuldenaar ten voordele van een schuldeiser van die schuldenaar verricht bij ontbreken van maatregelen om het besluit tot opening van de insolventieprocedure in een andere lidstaat bekend te maken — Bevrijding van de lasthebber te goeder trouw — Werkingssfeer *ratione personae* — Omvat het begrip „uitvoering ten voordele van de schuldenaar” alleen de betaling ten voordele van de gefailleerde schuldenaar of ook de betaling ten voordele van diens schuldeisers?

Dictum

Artikel 24, lid 1, van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures moet aldus worden uitgelegd dat een betaling in opdracht van een aan een insolventieprocedure onderworpen schuldenaar aan een schuldeiser van deze laatste niet binnen de werkingssfeer van deze bepaling valt.

(¹) PB C 200 van 7.7.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Central Administrativo Sul — Portugal) — ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda/Fazenda Pública

(Zaak C-282/12) (¹)

(Vrij verkeer van kapitaal — Belastingwetgeving — Vennootschapsbelasting — Rente die door ingezeten vennootschap is betaald als tegenprestatie voor krediet dat door in derde land gevestigde vennootschap is verstrekt — Bestaan van „bijzondere relatie” tussen die vennootschappen — Regels inzake onderkapitalisatie — Niet-afrekbaarheid van rente op deel van schuld dat als te hoog wordt beschouwd — Afrekbaarheid ingeval rente is betaald aan op nationaal grondgebied gevestigde vennootschap — Belastingfraude en -ontwijking — Volstrekt kunstmatige constructies — Omstandigheden van volledige mededinging — Evenredigheid)

(2013/C 344/51)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Central Administrativo Sul

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda

Verwerende partij: Fazenda Pública

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunal Central Administrativo Sul — Portugal — Uitlegging van de artikelen 63 VWEU en 65 VWEU — Belastingwetgeving — Vennootschapsbelasting — Afrekbaarheid van rente over lening — Nationale regeling volgens welke rente aftrekbaar is in geval van een te hoge schuldenlast jegens een op het nationale grondgebied gevestigde vennootschap en rente niet aftrekbaar is in geval van een te hoge schuldenlast jegens een in een andere lidstaat gevestigde vennootschap

Dictum

Artikel 56 EG moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat volgens welke de rente op het als te hoog beschouwde deel van een schuld met het oog op de bepaling van de belastbare winst niet als kosten aftrekbaar is wanneer zij door een ingezeten belastingplichtige is betaald aan een in een derde land gevestigde kredietgever waarmee een bijzondere relatie bestaat, terwijl een dergelijke rente wel aftrekbaar is wanneer zij is betaald aan een ingezeten kredietgever waarmee de kredietnemer een bijzondere relatie heeft, voor zover die regeling ook ingeval de in een derde land gevestigde kredietgever geen participatie in het kapitaal van de ingezeten kredietnemer houdt, ervan uitgaat dat de volledige schuld van die kredietnemer past in een constructie ter ontwijking van de normaliter verschuldigde belasting of voor zover uit die regeling niet vooraf met voldoende nauwkeurigheid kan worden afgeleid wat de werkingssfeer ervan is.

(¹) PB C 250 van 18.8.2012.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 26 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Varna — Bulgarije) — Serebryannay vek EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto” Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Zaak C-283/12) (¹)

(Btw — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 2, lid 1, sub c, 26, 62 en 63 — Belastbaar feit — Wederzijdse prestaties — Handelingen onder bezwarende titel — Maatstaf van heffing van handeling wanneer tegenprestatie uit diensten bestaat — Recht om onroerende goederen te gebruiken en aan derden te verhuren dat door natuurlijke persoon aan vennootschap wordt toegekend in ruil voor diensten bestaande in verbetering en stoffering van deze goederen door die vennootschap)

(2013/C 344/52)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad — Varna

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Serebryannay vek EOOD

Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Administrativen sad — Varna — Uitlegging van de artikelen 2, lid 1, sub c, 26, 62 en 63 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Wettelijke regeling volgens welke in geval van een niet-geldelijke vergoeding voor de dienstverrichter de tegenprestatie voor zijn dienstverrichting uit een andere dienstverrichting bestaat — Kwalificatie van een handeling als ruil van diensten of niet — In het ontkennende geval mogelijkheid om de verbetering en stoffering van een onroerend goed te kwalificeren als belastbare handeling — Ontstaan van belastbaar feit en regel voor vaststelling van maatstaf van heffing

Dictum

Artikel 2, lid 1, sub c, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat een dienstverrichting bestaande in reparatie en stoffering van een appartement als een onder bezwarende titel verrichte dienst moet worden beschouwd wanneer de verrichter van die dienst er zich enerzijds volgens een met de eigenaar van dit appartement gesloten overeenkomst toe verbindt om deze dienst op zijn kosten te verrichten en hij anderzijds het recht verkrijgt om dat appartement gedurende de looptijd van deze overeenkomst te gebruiken voor zijn economische activiteit, zonder dat hij huur hoeft te betalen, terwijl de eigenaar het ingerichte appartement terugkrijgt aan het einde van die overeenkomst.

(¹) PB C 243 van 11.8.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Laufen — Duitsland) — strafzaken tegen Gjoko Filev, Adnan Osmani

(Zaak C-297/12) (¹)

(Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op grondgebied verblijven — Richtlijn 2008/115/EG — Artikel 11, lid 2 — Terugkeerbesluit dat gepaard gaat met inreisverbod — Duur van inreisverbod in beginsel beperkt tot vijf jaar — Nationale regeling volgens welke inreisverbod voor onbepaalde tijd geldt indien geen verzoek om beperking wordt ingediend — Artikel 2, lid 2, sub b — Onderdanen van derde landen die verplicht zijn tot terugkeer als strafrechtelijke sanctie of als gevolg van strafrechtelijke sanctie — Niet-toepassing van richtlijn)

(2013/C 344/53)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Laufen

Partijen in de strafzaak

Gjoko Filev, Adnan Osmani

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Amtsgericht Laufen — Uitlegging van de artikelen 2, lid 2, sub b, en 11, lid 2, van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB L 348, blz. 98) — Terugkeerbesluit waarbij de toegang tot het nationale grondgebied wordt ontzegd — Maximumduur van dit inreisverbod — Nationale wettelijke regeling op grond waarvan vreemdelingen ten aanzien van wie een besluit tot verwijdering is genomen de toegang tot het nationale grondgebied voor onbepaalde duur wordt ontzegd en schending van dit inreisverbod wordt bestraft met een boete of met een gevangenisstraf tot drie jaar — Te late omzetting van de richtlijn — Bepalingen van de richtlijn met rechtstreekse werking — In nationale wettelijke regeling voorziene mogelijkheid dat een verzoek kan worden ingediend om de gevolgen van het inreisverbod te beperken in de tijd — Inreisverbod in dat geval beperkt tot vijf jaar, tenzij de betrokken vreemdeling strafrechtelijk is veroordeeld of een bedreiging vormt voor de openbare orde en de openbare veiligheid — Onderdanen van derde landen ten aanzien van wie meer dan vijf jaar geleden een besluit tot verwijdering is genomen

Dictum

- 1) Artikel 11, lid 2, van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale bepaling, zoals § 11, lid 1, van het Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (wet op het verblijf, de beroepswerkzaamheden en de integratie van vreemdelingen op het grondgebied van de Bondsrepubliek), die voor de toekenning van de beperking van de duur van een inreisverbod vereist dat de betrokken onderdaan van een derde land een aanvraag indient om een dergelijke beperking te verkrijgen.
- 2) Artikel 11, lid 2, van richtlijn 2008/115 moet aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat een inbreuk op een verbod om het grondgebied van een lidstaat binnen te komen en aldaar te verblijven, welk verbod is opgelegd meer dan vijf jaar vóór ofwel de datum waarop de betrokken onderdaan van een derde land opnieuw die lidstaat is binnengekomen, ofwel de datum waarop de nationale regeling tot omzetting van deze richtlijn in werking is getreden, tot een strafrechtelijke sanctie leidt, tenzij deze onderdaan een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de nationale veiligheid.
- 3) Richtlijn 2008/115 moet aldus worden uitgelegd dat deze eraan in de weg staat dat een lidstaat bepaalt dat een uitzettings- of verwijderingsmaatregel die minstens vijf jaar voorafgaat aan het tijdstip tussen de datum waarop deze richtlijn had moeten zijn omgezet en de datum waarop deze omzetting daadwerkelijk is verricht, later opnieuw als basis kan dienen voor strafvervolgingen, wanneer voornoemde maatregel was gebaseerd op een strafrechtelijke sanctie in de zin van artikel 2, lid 2, sub b, van de richtlijn en die lidstaat heeft gebruikgemaakt van de mogelijkheid waarin deze bepaling voorziet.

(¹) PB C 250 van 18.8.2012.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Confédération paysanne/Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche

(Zaak C-298/12) ⁽¹⁾

(Landbouw — Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Bedrijfstoeslagregeling — Verordening (EG) nr. 1782/2003 — Berekening van toeslagrechten — Vaststelling van referentiebedrag — Referentieperiode — Artikel 40, leden 1, 2 en 5 — Uitzonderlijke omstandigheden — Landbouwers die landbouwmilieuverbintenissen krachtens verordening (EEG) nr. 2078/92 en verordening (EG) nr. 1257/1999 moesten nakomen — Bepaling van recht op herwaardering van referentiebedrag — Beginsel van gewettigd vertrouwen — Gelijke behandeling van landbouwers)

(2013/C 344/54)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Confédération paysanne

Verwerende partij: Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Conseil d'État (Frankrijk) — Uitlegging van artikel 40, leden 1, 2 en 5 van verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001 (PB L 270, blz. 1) — Inkomenssteun aan landbouwers — Bedrijfstoeslagregeling — Vaststelling van het referentiebedrag — Referentieperiode — Impact van landbouwmilieuverbintenissen — Berekening van recht op aanpassing niet op basis van de afname van de productie, maar op basis van het bedrag aan steun ontvangen gedurende een referentieperiode — Uiterste datum voor inaanmerkingneming van landbouwmilieuverbintenissen — Gelijke behandeling van landbouwers

Dictum

1) Artikel 40, lid 5, eerste alinea, van verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr.

1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1009/2008 van de Raad van 9 oktober 2008, moet aldus worden uitgelegd dat elke landbouwer, louter doordat hij tijdens de referentieperiode landbouwmilieuverbintenissen moest nakomen uit hoofde van de verordeningen (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer, en (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantie-fonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2223/2004 van de Raad van 22 december 2004, mag verzoeken om berekening van zijn referentiebedrag op basis van het kalenderjaar of de kalenderjaren van de referentieperiode waarin die verbintenissen niet golden.

2) Artikel 40, lid 5, tweede alinea, van verordening nr. 1782/2003, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1009/2008, moet aldus worden uitgelegd dat elke landbouwer, louter doordat hij tijdens de referentieperiode 1997-2002 landbouwmilieuverbintenissen moest nakomen uit hoofde van de verordeningen nr. 2078/92 en nr. 1257/1999, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2223/2004, mag verzoeken om berekening van zijn referentiebedrag op basis van objectieve criteria, zodat gelijke behandeling tussen de landbouwers wordt gegarandeerd en markt- en concurrentievervalsing wordt voorkomen, hetgeen ter controle van de verwijzende rechter staat.

⁽¹⁾ PB C 273 van 8.9.2012.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 10 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Saarbrücken — Duitsland) — Spedition Welter GmbH/Avanssur SA

(Zaak C-306/12) ⁽¹⁾

(Verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en controle op verzekering tegen deze aansprakelijkheid — Richtlijn 2009/103/EG — Artikel 21, lid 5 — Schaderegelaar — Machtiging voor in ontvangst nemen van betekeningen van gerechtelijke akten — Nationale regeling die rechtsgeldigheid van deze betekening afhankelijk stelt van uitdrukkelijke machtiging om deze in ontvangst te nemen — Richtlijnconforme uitlegging)

(2013/C 344/55)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Saarbrücken

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Spedition Welter GmbH

Verwerende partij: Avanssur SA

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Landgericht Saarbrücken — Uitlegging van artikel 21, lid 5, van richtlijn 2009/103/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid (PB L 263, blz. 11) — Schaderegelaar — Betekening aan de schaderegelaar van een door de benadeelde tegen de verzekeringsonderneming ingestelde vordering — Nationale regeling die de rechtsgeldigheid van deze betekening afhankelijk stelt van een uitdrukkelijke machtiging om betekeningen in ontvangst te nemen — Rechtstreekse werking van die bepaling van de richtlijn

Dictum

- 1) Artikel 21, lid 5, van richtlijn 2009/103/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid, moet aldus worden uitgelegd dat tot de voldoende bevoegdheden waarover de schaderegelaar dient te beschikken ook behoort de bevoegdheid om rechtsgeldig de betekening in ontvangst te nemen van gerechtelijke akten die zijn vereist om bij de bevoegde rechter een vordering tot schadevergoeding in te stellen.
- 2) In omstandigheden als aan de orde in het hoofdgeding, waarin de nationale wetgeving letterlijk de bewoordingen van artikel 21, lid 5, van richtlijn 2009/103/EG heeft overgenomen, dient de verwijzende rechter, met inachtneming van het gehele interne recht en onder toepassing van de daarin erkende uitleggingsmethoden, het nationale recht uit te leggen conform de door het Hof van Justitie van de Europese Unie gegeven uitlegging van deze richtlijn.

⁽¹⁾ PB C 287 van 22.9.2012.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Svea hovrätt — Zweden) — Strafzaak tegen Daniel Lundberg

(Zaak C-317/12) ⁽¹⁾

(Wegvervoer — Verordening (EG) nr. 561/2006 — Verplichting tot gebruik van tachograaf — Uitzonderingen voor niet-commercieel goederenvervoer — Begrip — Vervoer door particulier in kader van zijn gedeeltelijk door bijdragen van derden gefinancierde hobby als amateurrallyrijder)

(2013/C 344/56)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Svea hovrätt

Partij in de strafzaak

Daniel Lundberg

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Svea hovrätt — Uitlegging van artikel 3, lid 1, van verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad van 20 december 1985 betreffende het controleapparaat in het wegvervoer (PB L 370, blz. 8) en artikel 3, sub h, van verordening (EG) nr. 561/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer, tot wijziging van verordeningen (EEG) nr. 3821/85 en (EG) nr. 2135/98 van de Raad en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad (PB L 102, blz. 1) — Uitzondering op de verplichting een tachograaf te installeren en te gebruiken aan boord van voertuigen met een massa van minder dan 7,5 ton — Niet-commercieel goederenvervoer — Vervoer van goederen door een particulier in het kader van een hobby als amateurrallyrijder, gedeeltelijk gefinancierd door financiële bijdragen van particulieren of ondernemingen (sponsoring)

Dictum

Het begrip „niet-commercieel goederenvervoer” in artikel 3, sub h, van verordening (EG) nr. 561/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer, tot wijziging van verordeningen (EEG) nr. 3821/85 en (EG) nr. 2135/98 van de Raad en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad, moet aldus worden uitgelegd dat het betrekking heeft op goederenvervoer door een particulier voor eigen rekening en alleen in het kader van een hobby wanneer deze hobby gedeeltelijk door derden wordt gefinancierd en dit vervoer onbeloond blijft.

⁽¹⁾ PB C 258 van 25.8.2012.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 10 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Centrale Raad van Beroep — Nederland) — F. van der Helder, D. Farrington/College voor zorgverzekeringen

(Zaak C-321/12) ⁽¹⁾

(Sociale zekerheid — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Artikel 28, lid 2, sub b — Prestaties krachtens ziektekostenverzekering — Rechthebbenden op ouderdomspensioenen in meerdere lidstaten — Woonplaats in andere lidstaat — Verlening van verstrekkingen in woonstaat — Voor rekening komen van verstrekkingen — Lidstaat aan „wettelijke regeling” waarvan rechthebbende het langst onderworpen is geweest — Begrip)

(2013/C 344/57)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Centrale Raad van Beroep

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: F. van der Helder, D. Farrington

Verwerende partijen: College voor zorgverzekeringen

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Centrale Raad van Beroep — Uitlegging van artikelen 4 en 28, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2) — Ziektekostenverzekering — Verstrekkingen aan rechthebbenden op pensioenen of renten die op grondgebied wonen van andere lidstaat dan lidstaat van bevoegd orgaan — Prestaties voor rekening van orgaan van lidstaat waar rechthebbende het langst verzekerd is geweest — Begrip „wettelijke regeling waaraan rechthebbende het langst onderworpen is geweest”

Dictum

- 1) Artikel 28, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1992/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006, moet aldus worden uitgelegd dat de in die bepaling bedoelde „wettelijke regeling” waaraan de rechthebbende het langst onderworpen is geweest, de wettelijke regeling is die betrekking heeft op pensioenen of renten.

(¹) PB C 287 van 22.9.2012.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie — België) — Belgische Staat/GIMLE NV

(Zaak C-322/12) (¹)

(Vierde richtlijn 78/660/EEG — Artikel 2, lid 3 — Beginsel van getrouw beeld — Artikel 2, lid 5 — Verplichting tot afwijking — Artikel 32 — Methode van waardering op basis van historische kostprijs — Aanschaffingsprijs die duidelijk lager ligt dan werkelijke waarde)

(2013/C 344/58)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Belgische Staat

Verwerende partij: GIMLE NV

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hof van Cassatie (België) — Uitlegging van artikel 2, leden 3, 4 en 5, van de Vierde Richtlijn (78/660/EEG) van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen (PB L 222, blz. 11) — Jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen — Beginsel van het getrouwe beeld — Aankoop-prijs van goederen die niet overeenstemt met de werkelijke waarde ervan en een vertekend beeld geeft van het vermogen van de onderneming — Verplichting om af te wijken van het beginsel dat activa tegen hun aanschaffingsprijs worden geboekt en om de activa onmiddellijk tegen hun doorverkoopwaarde te boeken

Dictum

Het beginsel van het getrouwe beeld, dat bedoeld is in artikel 2, leden 3 tot en met 5, van de Vierde richtlijn (78/660/EEG) van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel [44, lid 2, sub g, EG] betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen, staat niet toe dat wordt afgeweken van het in artikel 32 van die richtlijn opgenomen beginsel dat activa op basis van hun aanschaffings- of vervaardigingsprijs worden gewaardeerd, en dat deze activa in plaats daarvan op basis van hun werkelijke waarde worden gewaardeerd, wanneer de aanschaffings- of vervaardigingsprijs van deze activa duidelijk lager ligt dan hun werkelijke waarde.

(¹) PB C 287 van 22.9.2012.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 10 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Østre Landsret — Denemarken) — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser/Manova A/S

(Zaak C-336/12) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Overheidsopdrachten — Richtlijn 2004/18/EG — Beginsel van gelijke behandeling — Niet-openbare procedure — Aankondiging van opdracht — Verzoek tot opneming van laatst gepubliceerde balans in inschrijvingsdossier — Ontbreken van die balans in dossier van bepaalde gegadigden — Mogelijkheid voor aanbestedende dienst die gegadigden te verzoeken die balans over te leggen na afloop van termijn voor indienen van inschrijvingsdossiers)

(2013/C 344/59)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Østre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser

Verwerende partij: Manova A/S

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Østre Landsret — Uitlegging van bijlage II B bij richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114) — Beginsel van gelijke behandeling — Aanbestedende dienst die als voorwaarde voor de voorafgaande selectie heeft gesteld dat de gegadigde zijn meest recente balans overlegt — Verzoek van de aanbestedende dienst aan gegadigden die hun meest recente balans niet hebben toegevoegd aan hun verzoek tot deelneming aan de voorafgaande selectie om de ontbrekende balansen over te leggen, ondanks dat de termijn voor de indiening van het verzoek tot deelneming aan de voorafgaande selectie is verstreken

Dictum

Het beginsel van gelijke behandeling moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet ertegen verzet dat een aanbestedende dienst na afloop van de inschrijvingstermijn om deel te nemen aan een overheidsopdracht een gegadigde verzoekt documenten over te leggen waarin diens situatie wordt beschreven, zoals de gepubliceerde balans, en waarvan objectief kan worden vastgesteld dat zij dateren van voor het einde van de inschrijvingstermijn om deel te nemen aan een aanbestedingsprocedure, voor zover de stukken van die aanbesteding niet uitdrukkelijk de overlegging ervan voorschreven op straffe van uitsluiting van de inschrijving. Een dergelijk verzoek mag niet ten onrechte in het voordeel of nadeel zijn van de gegadigde of gegadigden tot wie dit verzoek is gericht.

(¹) PB C 287 van 22.9.2012.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 10 oktober 2013 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek

(Zaak C-353/12) (¹)

(Niet-nakoming — Staatssteun — Steun ten gunste van Ixfin SpA — Onrechtmatige en met interne markt onverenigbare steun — Terugvordering — Niet-uitvoering)

(2013/C 344/60)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Grespan, B. Stromsky en S. Thomas, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, E. De Giovanni, avvocato dello Stato)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim de noodzakelijke maatregelen te hebben vastgesteld om te voldoen aan de artikelen 2, 3 en 4 van beschikking C(2009) 8123 van de Commissie van 28 oktober 2009 betreffende steunmaatregel C 59/07 die Italië ten uitvoer heeft gelegd ten gunste van Ixfin SpA (PB L 167, blz. 39) — Verplichting de onwettig en met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar verklaarde steun onverwijld terug te

vorderen en de Commissie hierover te informeren — Failliete onderneming — Geen absolute onmogelijkheid tot uitvoering

Dictum

1) Door niet binnen de gestelde termijn alle maatregelen vast te stellen die noodzakelijk zijn om van Ixfin SpA de staatssteun terug te vorderen die onwettig en onverenigbaar met de interne markt is verklaard bij artikel 1 van beschikking 2010/359/EG van de Commissie van 28 oktober 2009 betreffende steunmaatregel C 59/07 (ex N 127/06 en N 13/06) die Italië ten uitvoer heeft gelegd ten gunste van Ixfin SpA, en door niet binnen de gestelde termijn aan de Europese Commissie de in artikel 4 van deze beschikking vermelde informatie mee te delen, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 288, vierde alinea, VWEU en de artikelen 2 en 4 van deze beschikking op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 287 van 22.9.2012.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 3 oktober 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Sofiyski gradski sad — Bulgarije) — procedure ingeleid door Siegfried János Schneider

(Zaak C-386/12) (¹)

(Rechterlijke bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Werkingssfeer — Bevoegdheid van natuurlijke personen — Exclusieve bevoegdheid betreffende zakelijke rechten op onroerende goederen — Omvang — Procedure van oneigenlijke rechtspraak inzake recht van onder curatele gestelde persoon die in een lidstaat woont om te beschikken over zijn in andere lidstaat gelegen onroerende goederen)

(2013/C 344/61)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Sofiyski gradski sad

Partijen in het hoofdgeding

Siegfried János Schneider

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Sofiyski gradski sad — Uitlegging van artikel 22, punt 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1) — Natuurlijke persoon die gedeeltelijk handelingsonbekwaam is verklaard overeenkomstig de wettelijke regeling van zijn lidstaat — Verzoek dat deze persoon, met toestemming van zijn wettelijke vertegenwoordiger, heeft ingediend in een andere lidstaat om een onroerend goed te mogen verkopen dat hij in deze staat heeft geërfd — Bevoegdheid van de rechterlijke instantie van de lidstaat waar het onroerend goed is gelegen — Toepasselijkheid van artikel 22, punt 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 in procedures van oneigenlijke rechtspraak

Dictum

Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, en met name artikel 22, punt 1, daarvan, moet aldus worden uitgelegd dat zij geen toepassing vindt op een procedure van oneigenlijke rechtspraak die door een onderdaan van een lidstaat, die overeenkomstig het recht van die lidstaat ten gevolge van zijn ondercuratelestelling gedeeltelijk handelingsonbekwaam is verklaard, is ingeleid bij een rechterlijke instantie van een andere lidstaat teneinde toestemming te krijgen om zijn aandeel in een op het grondgebied van die andere lidstaat gelegen onroerend goed te verkopen, daar een dergelijke procedure betrekking heeft op „de bevoegdheid van natuurlijke personen” in de zin van artikel 1, lid 2, sub a, van deze verordening en dus van de materiële werkingssfeer van deze laatste is uitgesloten.

(¹) PB C 311 van 13.10.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Conseil national de l'ordre des médecins/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche en Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Zaak C-492/12) (¹)

(Vrij verkeer van personen — Vrijheid van vestiging — Vrij verrichten van diensten — Richtlijn 2005/36/EG — Erkenning van beroepskwalificaties — Beroep van tandarts — Specificiteit en onderscheid met beroep van arts — Gemeenschappelijke opleiding)

(2013/C 344/62)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Conseil national de l'ordre des médecins

Verwerende partijen: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

In tegenwoordigheid van: Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Conseil d'État (Frankrijk) — Uitlegging van artikel 36 van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PB L 255, blz. 22) — Specificiteit van het beroep van beoefenaar der tandheelkunde en onderscheid met het beroep van arts — Toelaatbaarheid van een nationale wettelijke regeling die een gemeenschappelijke universitaire opleiding voor studenten geneeskunde en tandheelkunde invoert — Toelaatbaarheid van een wettelijke regeling die leidt tot de uitoefening van eenzelfde specialisme door artsen en tandartsen

Dictum

1) a) Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1137/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008, moet aldus worden uitgelegd dat zij zich er niet tegen verzet dat een lidstaat een gespecialiseerde opleidingscyclus instelt, zowel in de geneeskunde als in de tandheelkunde, waarvan de benaming niet overeenstemt met de voor die lidstaat vermelde benamingen in bijlage V bij die richtlijn. Een dergelijke gespecialiseerde opleiding kan zowel openstaan voor personen die enkel een medische basisopleiding hebben voltooid als voor personen die enkel de studie in het kader van de basisopleiding tandheelkunde met goed gevolg hebben voltooid.

b) Het staat aan de nationale rechter om na te gaan of

— die gespecialiseerde opleiding, voor zover zij niet beantwoordt aan de in de artikelen 24 en 34 van die richtlijn bedoelde vereisten inzake de basisopleidingen tot arts of beoefenaar der tandheelkunde, niet leidt tot afgifte van de titel van arts met basisopleiding of de titel van beoefenaar der tandheelkunde met basisopleiding, en

— de titel die wordt toegekend na voltooiing van die gespecialiseerde opleiding niet het recht verleent het basisberoep van arts of beoefenaar der tandheelkunde uit te oefenen aan personen zonder de titel van arts met basisopleiding, respectievelijk beoefenaar der tandheelkunde met basisopleiding.

2) Richtlijn 2005/36, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1137/2008, moet aldus worden uitgelegd dat zij zich er niet tegen verzet dat medische vakken deel uitmaken van een gespecialiseerde opleiding in de tandheelkunde.

(¹) PB C 26 van 26.1.2013.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2013 — Europese Commissie/Guido Strack

(Zaak C-579/12 RX II) (¹)

(Heroverweging van arrest van Gerecht in zaak T-268/11 P — Openbare dienst — Besluit van Commissie waarbij overdracht is geweigerd van jaarlijkse vakantiedagen met behoud van loon die ambtenaar wegens langdurige ziekte gedurende referentieperiode niet heeft kunnen opnemen — Artikel 1 sexies, lid 2, Statuut van ambtenaren van Europese Unie — Artikel 4 van bijlage V bij Statuut — Richtlijn 2003/88/EG — Artikel 7 — Recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon — Beginsel van sociaal recht van Europese Unie — Artikel 31, lid 2, Handvest van grondrechten van Europese Unie — Aantasting van eenheid en samenhang van recht van Unie)

(2013/C 344/63)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie

Verwerende partij: Guido Strack

Voorwerp

Heroverweging van het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 8 november 2012, Commissie/Strack (T-268/11 P)

Dictum

1) Het arrest van het Gerecht van de Europese Unie (Kamer voor hogere voorzieningen) van 8 november 2012, Commissie/Strack (T-268/11 P), tast de eenheid en de samenhang van het recht van de Unie aan, doordat het Gerecht als rechter in hogere voorziening, in strijd met het recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon als beginsel van het sociaal recht van de Unie, dat eveneens uitdrukkelijk is neergelegd in artikel 31, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en met name voorwerp is van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, zoals uitgelegd door de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie:

— artikel 1 sexies, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie aldus heeft uitgelegd dat het geen betrekking heeft op de minimumvoorschriften betreffende de organisatie van de arbeidstijd bedoeld in richtlijn 2003/88 en, met name, op het recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon, en,

— artikel 4 van bijlage V bij dit Statuut vervolgens aldus heeft uitgelegd dat het recht op overdracht van meer jaarlijks vakantieverlof dan bij die bepaling is vastgesteld, slechts kan worden toegekend in geval van een verhindering die verband houdt met de werkzaamheden van de ambtenaar in de uitoefening van zijn functie.

2) Dat arrest van het Gerecht van de Europese Unie wordt vernietigd.

3) De hogere voorziening van de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie van 15 maart 2011, Strack/Commissie (F-120/07), wordt afgewezen.

4) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten van Strack in verband met zowel de heroverwegingsprocedure als de procedure voor het Gerecht van de Europese Unie.

5) De Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie dragen hun eigen kosten in verband met de heroverwegingsprocedure.

6) De Europese Commissie draagt haar eigen kosten in verband met de procedure voor het Gerecht van de Europese Unie.

⁽¹⁾ PB C 71 van 9.3.2013.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 5 september 2013 — ClientEarth/Raad van de Europese Unie, Koninkrijk Denemarken, Republiek Finland, Koninkrijk Zweden

(Zaak C-573/11 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Artikel 19 van Statuut van Hof van Justitie van Europese Unie — Vertegenwoordiging door advocaat die geen derde is — Kennelijke niet-ontvankelijkheid van beroep tot nietigverklaring — Kennelijke ongegrondheid van middelen van hogere voorziening)

(2013/C 344/64)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: ClientEarth (vertegenwoordiger: P. Kirch, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: C. Fekete en B. Driessen, gemachtigden), Koninkrijk Denemarken, Republiek Finland, Koninkrijk Zweden

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 6 september 2011, ClientEarth/Raad (T-452/10), waarbij het Gerecht kennelijk niet-ontvankelijk heeft verklaard een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Raad van 26 juli 2010 houdende weigering om verzoekster volledige toegang te geven tot een door de juridische dienst van de Raad opgesteld advies (document nr. 6865/09) betreffende een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de toegang van het publiek tot de documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie — Vertegenwoordiging door een advocaat die geen derde is

Dictum

1) De hogere voorziening wordt afgewezen.

2) ClientEarth wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 39 van 11.2.2012.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 3 september 2013 — Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo/Europese Commissie

(Zaak C-34/12 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Niet-contractuele aansprakelijkheid van Europese Unie — Beroep tot schadevergoeding — Beschikking van Commissie tot inleiding van formele onderzoeksprocedure — Vermeldingen die schade veroorzaken — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond)

(2013/C 344/65)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwiranten: Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo (vertegenwoordigers: W. Viscardini en G. Donà, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Grespan, gemachtigde, bijgestaan door F. Ruggeri Laderchi, advocaat)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 8 november 2011, Idromacchine e.a./Commissie (T-88/09), houdende gedeeltelijke verwerping van een beroep tot vergoeding van de schade die rekwiranten stellen te hebben geleden door de bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie van leugenachtige informatie die met name het imago en de reputatie van Idromacchine schaadt en die is opgenomen in besluit C(2002) 5426 def. van de Commissie van 30 december 2004, „Steuurmaatregelen van de staten — Italië — Verlenging van de uiterste leveringstermijn van drie jaar voor een chemische tanker — Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, [EG] opmerkingen te maken” — Zorgvuldigheidsplicht — Schending van de rechten van de verdediging — Ontbreken van motivering

Dictum

1) De hogere voorziening wordt afgewezen.

2) Idromacchine SpA, Alessandro Capuzzo en Roberto Capuzzo worden hoofdelijk verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 89 van 24.3.2012.

Beroep ingesteld op 26 juni 2013 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-356/13)

(2013/C 344/66)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. Manhaeve en K. Herrmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen, door niet naar behoren te hebben vastgesteld welke wateren door verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen zouden kunnen worden beïnvloed en door de kwetsbare zones ontoereikend aan te wijzen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 3 juncto bijlage I bij richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen ⁽¹⁾;
- vaststellen dat de Republiek Polen, door actieprogramma's in de zin van artikel 5 van richtlijn 91/676/EEG van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen op te stellen op basis van ontoereikend aangewezen bijzonder kwetsbare zones en in die programma's maatregelen op te nemen die niet in overeenstemming zijn met bijlage II, punt A.2 en bijlage III, punten 1.1 en 1.3, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 5 juncto bijlage II, punt A.2 en bijlage III, punten 1.1 en 1.3 bij deze richtlijn;
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De Republiek was verplicht om richtlijn 91/676/EEG om te zetten in nationaal recht en om de daaruit voortvloeiende verplichtingen na te komen vanaf haar toetreding tot de Europese Unie op 1 mei 2004.

⁽¹⁾ PB L 375, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Fővárosi Ítéltábla (Hongarije) op 29 juli 2013 — Ilona Baradics e.a./QBE Insurance (Europe) Limited Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam

(Zaak C-430/13)

(2013/C 344/67)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Ítéltábla

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Ilona Baradics, Adrienn Bóta, Éva Emberné Stál, Lászlóné György, Sándor Halász, Zita Harászi, Zsanett Hídeg, Katalin Holtsuk, Gábor Jancsó, Mária Katona, Gergely Kézdi, dr. László Korpás, Ferencné Kovács, Viola Kőrösi, Tamás Kuzsel, Attila Lajtai, Zsolt Lőrincz, Ákos Nagy, Attiláné Papp, Zsuzsanna Peller, Ágnes Petkovics, László Pongó, Zsolt Porpáczy, Zsuzsanna Rávai, László Román, Zsolt Schneck, Mihály Szabó, Péter Szabó, Zoltán Szalai, Erika Szemeréné Radó, dr. Zsuzsanna Szigeti, Nikolett Szőke, Péter Tóth, Zsófia Várkonyi en Mónika Veress

Verwerende partijen: QBE Insurance (Europe) Limited Magyarországi Fióktelepe en Magyar Állam

Prejudiciële vragen

- 1) Is de nationale wetgever de artikelen 7 en 9 van richtlijn 90/314/EEG van de Raad van 13 juni 1990 betreffende pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten ⁽¹⁾, naar behoren nagekomen, dat wil zeggen heeft hij de doeltreffende bescherming van particulieren bij faillissement of insolventie van organisatoren of doorverkopers van reizen verzekerd, door te bepalen dat het bedrag van de door de organisator of doorverkoper van reizen gestelde financiële garantie moet zijn aangepast aan een bepaald percentage van de netto-opbrengst van de verkoop van de pakketreis of een bepaald minimumbedrag moet bereiken?
- 2) Voor zover er sprake is van een schending door de staat, is die schending voldoende gekwalificeerd om de staat aansprakelijk te stellen voor schade?

⁽¹⁾ PB L 158, blz. 59.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italië) op 2 augustus 2013 — Croce Amica One Italia Srl/Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

(Zaak C-440/13)

(2013/C 344/68)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Croce Amica One Italia Srl

Verwerende partij: Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

Prejudiciële vragen

- 1) Is het in strijd met het gemeenschapsrecht dat de aanbestedende dienst in de uitoefening van een bevoegdheid om overheidsopdrachten in te trekken krachtens artikel 21 quinquies van wet nr. 241/99 kan besluiten om niet over te gaan tot de definitieve gunning van een opdracht, alleen op grond dat een strafrechtelijk onderzoek is ingesteld naar de wettelijk vertegenwoordiger van de vennootschap waaraan de opdracht voorlopig is gegund?
- 2) Is een afwijking van het beginsel van het definitieve karakter van de vaststelling van de strafrechtelijke aansprakelijkheid, zoals tot uitdrukking gebracht in artikel 45 van richtlijn 2004/18/EG ⁽¹⁾, om redenen van administratieve opportuniteit, waarvan de beoordeling wordt voorbehouden aan de administratie, in overeenstemming met het gemeenschapsrecht?

- 3) Is een afwijking van het beginsel van het definitieve karakter van de vaststelling van de strafrechtelijke aansprakelijkheid, zoals tot uitdrukking gebracht in artikel 45 van richtlijn 2004/18/EG, in het geval waarin het ingestelde strafrechtelijk onderzoek een strafbaar feit betreft dat verband houdt met de aanbestedingsprocedure waarop het besluit betrekking heeft dat de administratie heeft genomen op grond van haar bevoegdheid om haar eigen handelingen te verifiëren, in overeenstemming met het gemeenschapsrecht?
- 4) Is het in overeenstemming met het gemeenschapsrecht dat de besluiten genomen door een aanbestedende dienst op het gebied van overheidsopdrachten gecontroleerd kunnen worden door een nationale administratieve rechter met volledige rechtsmacht, in de uitoefening van een controlerende bevoegdheid die hem op het gebied van overheidsopdrachten is verleend, en wel uit het oogpunt van de betrouwbaarheid en de conformiteit van het aanbod, en dus naast alleen de gevallen waarin sprake is van kennelijke onlogica, onredelijkheid, ontoereikende motivering of feitelijke dwaling?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängige Verwaltungssenats in Tirol (Oostenrijk) op 7 augustus 2013 — Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH/Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

(Zaak C-443/13)

(2013/C 344/69)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Unabhängiger Verwaltungssenats in Tirol

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH

Verwerende partij: Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 1 van verordening (EU) nr. 1086/2011 ⁽¹⁾ tot wijziging van verordening (EG) nr. 2073/2005 aldus worden uitgelegd, dat vers pluimvee in alle stadia van de distributie aan het in bijlage I, hoofdstuk 1, rij 1.28, bij verordening (EG) nr. 2073/2005 ⁽²⁾ genoemde microbiologische criterium moet voldoen?
- 2) Vallen ook exploitanten van levensmiddelenbedrijven die zich bezighouden met de distributie van levensmiddelen onder de regeling van verordening (EG) nr. 2073/2005?

- 3) Moet het in bijlage I, hoofdstuk 1, rij 1.28, bij verordening (EG) nr. 2073/2005 genoemde microbiologische criterium ook gedurende alle fasen van de distributie door exploitanten van levensmiddelenbedrijven die niet aan de productie deelnemen (uitsluitend distributiefase), worden nageleefd?

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1086/2011 van de Commissie van 27 oktober 2011 tot wijziging van bijlage II bij verordening (EG) nr. 2160/2003 van het Europees Parlement en de Raad en van bijlage I bij verordening (EG) nr. 2073/2005 van de Commissie wat betreft salmonella in vers pluimveevlees (PB L 281, blz. 7).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2073/2005 van de Commissie van 15 november 2005 inzake microbiologische criteria voor levensmiddelen (PB L 338, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 6 augustus 2013 door Voss of Norway ASA tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 28 mei 2013 in zaak T-178/11, Voss of Norway ASA/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-445/13 P)

(2013/C 344/70)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Voss of Norway ASA (vertegenwoordigers: F. Jacobacci, B La Tella, advocaten)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

— het arrest van het Gerecht van 28 mei 2013 in zaak T-178/11 te vernietigen;

— het BHIM te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar hogere voorziening beoogt Voss of Norway ASA (hierna: „Voss”) vernietiging van het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 28 mei 2013 in zaak T-178/11 (hierna: „litigieus arrest”), waarbij het Gerecht heeft verworpen het beroep van Voss tegen beslissing R 785/2010-1 van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 12 januari 2011 (hierna: „bestreden beslissing”), houdende toewijzing van de door Nordic Spirit AB ingestelde vordering tot nietigverklaring van het driedimensionale merk waarvan Voss op 3 december 2004 inschrijving als gemeenschapsmerk had verkregen.

De hogere voorziening is gebaseerd op de hiernavolgende middelen:

Eerste middel: in het litigieuze arrest is voorbij gegaan aan het tweede door Vos bij het Gerecht aangevoerde middel waarmee werd betoogd dat de bewijslast voor de kamer van beroep is omgekeerd.

Het Gerecht heeft niet onderzocht of de kamer van beroep blijk had gegeven van een onjuiste rechtsopvatting met betrekking tot de procedurele kwestie van de bewijslast. Een dergelijke grief is van bijzondere betekenis op het gebied van het communautaire merkenrecht. Deze omkering van de bewijslast — die indruist tegen de algemene rechtsbeginselen — zou aldus tot de kern van de relevante rechtspraak kunnen gaan behoren. Alleen al om die reden had de beslissing van de kamer van beroep moeten worden vernietigd. Hetzelfde geldt dan ook voor het arrest waartegen de onderhavige hogere voorziening is gericht.

Tweede middel: ook het Gerecht heeft de bewijslast omgekeerd.

Het Gerecht heeft de bewijslast eveneens verplaatst, aangezien deze uitsluitend diende te rusten op Nordic Spirit AB als de partij die nietigverklaring vorderde van een ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan zij de geldigheid betwistte. De bewijslast is echter bij Voss gelegd, van wie werd verlangd dat zij het bewijs leverde dat haar merk onderscheidend vermogen had. Het Gerecht heeft daartoe verwezen naar rechtspraak betreffende merkaanvragen — en niet-ingeschreven merken — waarvoor geen aanspraak kon worden gemaakt op het vermoeden van rechtmatigheid, zoals dat wel het geval is voor het driedimensionale merk van Vos. Dit levert een kennelijke schending op van de voorschriften betreffende het recht op een eerlijk proces, van artikel 99 van de merkenbasisverordening ⁽¹⁾ en van regel 37, sub b-iv van de uitvoeringsverordening ⁽²⁾, welke schending op zich volstaat om de bestreden beslissing te vernietigen.

Derde middel: de normen en de in de betrokken sector gangbare praktijken zijn onjuist gedefinieerd, waardoor artikel 7, lid 1, sub b, van merkenbasisverordening is geschonden.

Het Gerecht heeft in punt 45 van het bestreden arrest terecht verklaard dat moest worden nagegaan of het betwiste merk op significante wijze afwijkt van de norm of van wat in de betrokken sector gangbaar is. Om te bepalen of een 3D-teken onderscheidend vermogen heeft, dient dus eerst en vooral „de norm in de betrokken sector” te worden onderzocht, waarna kan worden vastgesteld of een specifiek 3D-merk door de consument kan worden onderscheiden van dat van andere ondernemingen.

De wijze waarop het Gerecht een en ander heeft verricht, beantwoordt evenwel geenszins aan een grondige definitie van „de norm” in de betrokken drankensector. Om te beginnen zijn de door het Gerecht gedane vaststellingen betreffende hetgeen in die sector als norm wordt beschouwd, feitelijk onjuist (de verwijzing naar een onbestaand „cilindrisch lichaam”) en dermate vaag en algemeen dat geen enkel drankflesje ooit aan de — aldus toegepaste — criteria inzake onderscheidend vermogen zou beantwoorden (zelfs niet de befaamde Coca-Cola-fles, indien daartegen een vordering tot nietigverklaring zou worden ingediend). De nietigheidafdeling heeft de norm in de betrokken sector daarentegen wel correct gedefinieerd.

Verder heeft de kamer van beroep in punt 36 van beslissing R 2465/2011-2 van 1 februari 2012 (Freixenet/BHIM) aangegeven dat „noch de onderzoeker, noch de kamer van beroep documenten [hadden] overgelegd die aanduidingen bevatten betreffende de reële situatie op de markt op de dag van de aanvraag, en zij evenmin [hadden] verwezen naar concrete voorbeelden van identieke of soortgelijke flessen die in de betrokken sector gewoonlijk vóór bedoelde datum [werden] gebruikt. Dit verzuim [was] op zich een voldoende reden om het beroep toe

te wijzen". Bijgevolg heeft het Gerecht, door geen concrete voorbeelden te verstrekken van de gangbare norm in de sector, artikel 7, lid 1, sub b, van de merkenbasisverordening kennelijk geschonden.

Vierde middel: onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van het onderscheidend vermogen van de vorm van de fles van Voss als merk — Schending van artikel 7, lid 1, sub b, van de merkenbasisverordening

Volgens vaste rechtspraak moet het onderscheidend vermogen van een merk globaal worden beoordeeld en kan de beoordeling van elk van de bestanddelen ervan enkel bijdragen daartoe, zonder dat zij die globale beoordeling kan vervangen. In het litigieuze arrest heeft het Gerecht evenwel louter elk individueel onderdeel als zodanig beoordeeld, en niet het merk als geheel.

Derhalve heeft het Gerecht bij zijn beoordeling van het onderscheidend vermogen van het merk blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, aangezien het geen rekening heeft gehouden — zoals het had moeten doen — met de totaalindruk die dit merk wekt, en heeft het dat merk ten onrechte opgesplitst in de afzonderlijke bestanddelen ervan, die het dan elk als min of meer oorspronkelijk heeft bevonden.

Vijfde middel: kennelijk onjuiste opvatting van het bewijsmateriaal doordat het 3D-teken met een tweedimensionaal element is vergeleken en doordat de normen en gebruiken in de betrokken sector onjuist zijn geïdentificeerd

Beide vaststellingen: „het overgrote deel van de flessen die op de markt worden aangetroffen, hebben een cilindrisch lichaam” en „er bestaan flessen in alle soorten vormen en maten”, waren volstrekt onnauwkeurig en zijn niettemin door het Gerecht expliciet of impliciet bevestigd teneinde het verzoek om vernietiging van de beslissing van de kamer van beroep te kunnen afwijzen, waardoor het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting.

Zesde middel: de beslissing van het Gerecht belet in wezen dat 3D-merken worden ingeschreven, hetgeen schending oplevert van artikel 7, lid 1, sub b, juncto artikel 4 van de merkenbasisverordening

Uit de door het Gerecht gevolgde redenering volgt dat het voor een productverpakking in wezen onmogelijk wordt om, zowel als product in zijn geheel als wat de afzonderlijke bestanddelen ervan betreft, onderscheidend vermogen te hebben. In de praktijk leidt dit ertoe dat geen enkele warenverpakking nog kan voldoen aan het vereiste van onderscheidend vermogen zoals dit in het litigieuze arrest is vastgesteld, in strijd met de doelstelling van de merkenbasisverordening.

(1) Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1994 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 11, blz. 1), vervangen door verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

(2) Verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie van 13 december 1995 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk (PB L 303, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 12 augustus 2013 — Gigaset AG/SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG

(Zaak C-451/13)

(2013/C 344/71)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gigaset AG

Verwerende partij: SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG

Prejudiciële vragen

1) Moet de Commissie in een beschikking waarbij zij wegens inbreuk op artikel 101 VWEU aan verschillende natuurlijke of rechtspersonen hoofdelijk een geldboete oplegt, ook een definitieve regeling opnemen over de verhouding waarin de geldboete intern tussen de hoofdelijke schuldenaars moet worden verdeeld?

2) Zo ja:

a) Moet een beschikking van de Commissie die geen uitdrukkelijke regeling ter zake van de interne verdeling bevat, aldus worden uitgelegd dat de geldboete door de hoofdelijke schuldenaars in hun interne verhouding ieder voor een gelijk deel moet worden gedragen?

b) Zo neen:

Kan de leemte in de beschikking die ontstaat, wanneer de Commissie de interne onderlinge verdeling van de geldboete niet heeft geregeld, door de nationale rechterlijke instanties van de lidstaten worden opgevuld, zonder dat hiervoor een nadere beschikking van de Commissie vereist is?

3) Voor het geval dat vraag 1 ontkennend of vraag 2 b) bevestigend wordt beantwoord: bevat het Unierecht voorschriften met betrekking tot de interne verdeling van de geldboete tussen hoofdelijke schuldenaars?

4) Voor het geval dat vraag 1 of vraag 3 bevestigend wordt beantwoord:

Kan een hoofdelijke schuldenaar die de geldboete geheel of gedeeltelijk heeft voldaan, al voordat definitief is beslist op een tegen de bepaling van de geldboete ingesteld rechtsmiddel, de andere hoofdelijke schuldenaars aanspreken tot betaling van een bijdrage?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Verenigd Koninkrijk) op 12 augustus 2013 — The Queen on application of Newby Foods Ltd/Food Standards Agency

(Zaak C-453/13)

(2013/C 344/72)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Newby Foods Ltd

Verwerende partij: Food Standards Agency

Prejudiciële vragen

- 1) Betreffen de woorden „de spierweefselstructuur [gaat verloren] of verandert” in punt 1.14 van bijlage I bij verordening (EG) nr. 853/2004 ⁽¹⁾ elk verlies van de spierweefselstructuur dat of elke verandering daarvan die met standaardtechnieken van de microscopie kan worden waargenomen? [Artikel 3, sub n, van verordening (EG) nr. 999/2001 ⁽²⁾, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1923/2006 ⁽³⁾, bevat dezelfde bewoordingen].
- 2) Kan een vleesproduct worden gekwalificeerd als een vleesbereiding in de zin van punt 1.15 van bijlage 1 als de spierweefselstructuur microscopisch waarneembaar — met standaardtechnieken — is verloren gegaan of is veranderd?
- 3) Indien de eerste vraag ontkennend moet worden beantwoord en de tweede vraag bevestigend, is de omvang van het verlies of de verandering van de spierweefselstructuur die volstaat om een vleesproduct te kwalificeren als separatorvlees in de zin van punt 1.14 van bijlage I dezelfde als die welke is vereist om de kenmerken van vers vlees te doen verdwijnen in de zin van punt 1.15?
- 4) In hoeverre moeten de kenmerken van vers vlees zijn afgenomen vooraleer zij worden geacht te zijn verdwenen in de zin van punt 1.15?
- 5) Indien zowel de eerste als de derde vraag ontkennend moeten worden beantwoord:
 - a) In hoeverre moet de spierweefselstructuur zijn veranderd vooraleer het betrokken product wordt gekwalificeerd als separatorvlees?
 - b) Welke criteria moet de nationale rechter hanteren om te bepalen of de spierweefselstructuur van het vlees in die mate is veranderd?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 853/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB L 139, blz. 55).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën (PB L 147, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1923/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 tot wijziging van verordening (EG) nr. 999/2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën (PB L 404, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 12 augustus 2013 door Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 30 mei 2013 in zaak T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrupcon)/Europese Commissie

(Zaak C-457/13 P)

(2013/C 344/73)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Marcoulli en K. Skelly als gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrupcon), Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), Confederazione Cooperative Italiane

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht volledig te vernietigen;
- de zaak zelf af te doen door het beroep in de zaken T-454/10 en T-482/11 niet-ontvankelijk en/of ongegrond te verklaren;
- verzoeksters in eerste aanleg te verwijzen in de kosten van de procedure in eerste aanleg en in de kosten van deze hogere voorziening.

Voor het geval dat het Hof het arrest van het Gerecht handhaaft, verzoekt de Commissie het Hof eerbiedig:

- de gevolgen van artikel 52, lid 2 bis, tweede alinea, van verordening nr. 1580/2007 ⁽¹⁾, van artikel 50, lid 3, van uitvoeringsverordening nr. 543/2011 ⁽²⁾ en van artikel 60, lid 7, van laatstgenoemde verordening definitief te handhaven met betrekking tot de betalingen die krachtens die bepalingen aan producentenorganisaties zijn verricht vóór 15 oktober van het jaar waarin het Hof arrest zal wijzen of vóór enige latere datum die het Hof zal vermenen te behoren met betrekking tot betalingen die verband houden met vóór 30 mei 2013 goedgekeurde operationele programma's.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verzoekt het Hof in de onderhavige zaak, het bestreden arrest van het Gerecht volledig te vernietigen, de zaak zelf af te doen door het beroep in de zaken T-454/10 en T-482/11 niet-ontvankelijk en/of ongegrond te verklaren en verzoeksters in eerste aanleg te verwijzen in de kosten van de procedure in eerste aanleg en in de kosten van deze hogere voorziening.

Deze hogere voorziening is ingesteld ten gevolge op de door verzoeksters in eerste aanleg ingestelde beroepen tot nietigverklaring van (i) artikel 52, lid 2 bis, van en bijlage VIII bij verordening (EG) nr. 1580/2007 van de Commissie en (ii) de artikelen 50, lid 3, en 60, lid 7, van verordening nr. 543/2011 van de Commissie.

Verzoeksters in eerste aanleg zijn verwerkers van groenten en fruit die aanvoerden dat bovengenoemde bepalingen indirect financiering door de Unie van bepaalde door producentenorganisaties verrichte verwerkingsactiviteiten toestaan.

Het Gerecht was van oordeel dat de beroepen ontvankelijk waren. Het oordeelde dat het verlenen van steun aan producentenorganisaties waarvan de producten hetzij door de organisatie zelf hetzij door een derde werden verwerkt, neerkwam op het verlenen van steun voor verwerkingsactiviteiten die buiten de werkingssfeer van de integrale-GMO-verordening ⁽¹⁾ viel. Bovendien was het Gerecht van oordeel dat de Commissie geen steun mocht verlenen die leidde tot ongelijke behandeling ten nadele van de verwerkers die geen lid van een producentenorganisatie zijn, en ten voordele van producentenorganisaties voor zover deze verwerkingsactiviteiten verrichten.

De Commissie betoogt dat het Gerecht bij deze conclusie op drie punten blij heeft gegeven van een onjuiste opvatting.

Ten eerste voert de Commissie aan dat het Gerecht ten onrechte heeft geoordeeld dat de beroepen van verzoeksters in eerste aanleg ontvankelijk waren. Volgens de Commissie zijn de betrokken maatregelen regelgevende maatregelen van algemene strekking die uitvoeringsmaatregelen van de lidstaten vergen om rechtsgevolgen te kunnen sorteren. Verder voert de Commissie aan dat het Gerecht ten onrechte heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen verzoeksters in eerste aanleg rechtstreeks raken. Om tot deze conclusie te komen oordeelde het Gerecht dat de situatie van verzoeksters in eerste aanleg dezelfde was als die van concurrenten van een ontvanger van staatssteun. Volgens de Commissie is deze zienswijze van het Gerecht onjuist.

Wat de grond van de zaak betreft, betoogt de Commissie dat het Gerecht de bepalingen van de integrale-GMO-verordening onjuist heeft uitgelegd en in het bijzonder niet naar behoren rekening heeft gehouden met de beoordelingsmarge die de Raad aan de Commissie heeft verleend voor het vaststellen van regels ter uitvoering van de integrale-GMO-verordening.

Ten slotte betoogt de Commissie dat het Gerecht het non-discriminatiebeginsel onjuist heeft uitgelegd door te oordelen dat het ook van toepassing is op regelingen waarbij financiële steun wordt verleend op grond van de integrale-GMO-verordening.

Voor het geval dat het Hof deze hogere voorziening zou afwijzen, verzoekt de Commissie het Hof, krachtens de discretionaire bevoegdheid die artikel 264 VWEU hem verleent, de gevolgen van haar beslissing op te schorten tot 15 oktober van het jaar waarin het arrest zal wijzen. De Commissie vordert een dergelijke opschorting om te verzekeren dat de gevolgen van de beslissing van het Hof op gelijke wijze voor alle producentorganisaties zullen gelden en niet zullen leiden tot ongeoorloofde hardheid voor producentenorganisaties.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1580/2007 van de Commissie van 21 december 2007 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van de verordeningen (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96 en (EG) nr. 1182/2007 van de Raad in de sector groenten en fruit (PB L 350, blz. 1).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 543/2011 van de Commissie van 7 juni 2011 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad, wat de sectoren groenten en fruit en verwerkte groenten en fruit betreft (PB L 157, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (integrale-GMO-verordening) (PB L 299, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 19 augustus 2013 — Andreas Grund als curator in de insolventieprocedure ten aanzien van het vermogen van SR-Tronic GmbH, e.a./Nintendo Co. Ltd. en Nintendo of America Inc.

(Zaak C-458/13)

(2013/C 344/74)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers tot „Revision“: Andreas Grund als curator in de insolventieprocedure ten aanzien van het vermogen van SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser, Dirk Seidler

Verweersters in „Revision“: Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc.

Prejudiciële vraag

Staat artikel 1, lid 2, sub a, van richtlijn 2001/29/EG ⁽¹⁾ in de weg aan de toepassing van een bepaling ter omzetting van artikel 6, lid 2, van richtlijn 2001/29/EG in het nationale recht [in casu § 95a, lid 3, UrhG (Urheberrechtsgesetz — Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte; wet op het auteursrecht en de naburige rechten)], wanneer de betrokken technische voorziening tegelijk zowel werken en ander materiaal als computerprogramma's beschermt?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167, blz. 10).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slowakije) op 19 augustus 2013 — Milica Široká/Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

(Zaak C-459/13)

(2013/C 344/75)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Milica Široká

Verwerende partij: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 35 van het Handvest van de grondrechten van de Unie in de geest van de Europese rechtstraditie aldus worden uitgelegd dat iedere houder van het door dat artikel verleende recht, ongeacht de volgens de nationale wetgeving en procedures geldende voorwaarden, kan kiezen om al dan niet gebruik te maken van het recht op toegang tot preventieve gezondheidszorg en op medische verzorging, of in die zin dat de justitiabele wegens het openbaar belang dat een hoog niveau van bescherming van de gezondheid van de Europese burger moet zijn gewaarborgd, die keuze niet heeft?
- 2) Moet artikel 168 VWEU, meer in het bijzonder de leden 1 en 4, sub c, aldus worden uitgelegd dat een Europese burger wegens het door de Unie nagestreefde doel, waaronder de preventie van ziekten en aandoeningen bij de mens en het wegnemen van de oorzaken van gevaar voor de lichamelijke en geestelijke gezondheid, een zogenaamde verplichte inenting niet kan weigeren wanneer hij daardoor de volksgezondheid in gevaar brengt?

- 3) Is de verantwoordelijkheid van de ouders — in de zin van artikel 33 van het Handvest van de grondrechten van de Unie, gelezen in samenhang met artikel 6, lid 3, VEU, betreffende inzonderheid het leidende beginsel van de gemeenschappelijke constitutionele tradities — die zelfstandig zorg verstekken aan hun minderjarig kind, van hogere rang dan het algemene belang van gezondheidsbescherming?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 23 augustus 2013 — Stanley International Betting en Stanleybet Malta/Ministero dell'Economia e delle Finanze en Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Zaak C-463/13)

(2013/C 344/76)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Verwerende partijen: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 49 e.v. en 56 e.v. VWEU en de beginselen die het Hof van Justitie van de Europese Unie in het arrest van 16 februari 2012 [gevoegde zaken C-72/10 en C-77/10] heeft geformuleerd, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan de aanbesteding van concessies met een kortere looptijd dan de in het verleden verleende concessies, ingeval deze aanbesteding is uitgeschreven om de gevolgen van de onrechtmatige uitsluiting van een aantal exploitanten van de aanbesteding ongedaan te maken?
- 2) Moeten de artikelen 49 e.v. en 56 e.v. VWEU en de beginselen die het Hof van Justitie van de Europese Unie in het arrest van 16 februari 2012 [gevoegde zaken C-72/10 en C-77/10] heeft geformuleerd, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen de opvatting dat de verkorte looptijd van de aan te besteden concessies vergeleken met de looptijd van de in het verleden verleende concessies afdoende wordt gerechtvaardigd door de noodzaak het concessiestelsel opnieuw op te zetten door de einddata van de concessies op elkaar af te stemmen?

Hogere voorziening ingesteld op 28 augustus 2013 door MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 27 juni 2013 in zaak T-367/12, MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-468/13 P)

(2013/C 344/77)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. vertegenwoordiger: K. Szamosi, advocaat)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 27 juni 2013 in zaak T-367/12 te vernietigen, alsook beslissing R 2532/2011-2 van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 30 mei 2012 te vernietigen voor zover daarbij het beroep van interveniënte is toegewezen en de afwijzing van de oppositie van interveniënte is vernietigd;
- subsidiair, de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor een nieuwe uitspraak;
- verweerder te verwijzen in de kosten van zowel de procedure in eerste aanleg als de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar hogere voorziening voert rekwirante de hiernavolgende middelen aan:

- de vaststellingen van het Gerecht betreffende de niet-ontvankelijkheid van de door rekwirante bij het BHIM aangevoerde argumenten zijn enerzijds irrelevant en anderzijds onge-rechtvaardigd en onjuist, zodat het Gerecht artikel 44 van het Reglement voor de procesvoering en artikel 21 van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft geschonden.
- Er was geen reden noch rechtsgrondslag om de door rekwirante in de procedure voor het Gerecht overgelegde bewijzen niet in aanmerking te nemen, zodat het Gerecht artikel 65, lid 2, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾ en artikel 135, lid 4, van het Reglement voor de procesvoering heeft geschonden door de door rekwirante overgelegde bewijzen niet-ontvankelijk te verklaren.

- Het Gerecht heeft verordening nr. 207/2009 geschonden bij de afbakening van het relevante publiek en de vaststelling van het belang ervan voor de beoordeling van het gevaar voor verwarring.
- Het Gerecht heeft verordening nr. 207/2009 geschonden en is voorbijgegaan een vaste rechtspraak waar het heeft geoordeeld dat de betrokken diensten als identieke diensten moeten worden beschouwd.
- Het Gerecht heeft geen duidelijke en afzonderlijke beoordeling verricht van de visuele, auditieve (fonetische) en begripsmatige overeenstemming. Het Gerecht heeft evenmin de relevante omstandigheden van de zaak onderzocht in het licht van deze beoordeling, zodat het verordening nr. 207/2009 heeft geschonden.
- Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de kamer van beroep terecht had vastgesteld dat gevaar voor verwarring bestond tussen de oudere merken van interveniënte en het door rekwirante aangevraagde gemeenschapsmerk.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Rüsselsheim (Duitsland) op 2 september 2013
— Peter Link/Condor Flugdienst GmbH

(Zaak C-471/13)

(2013/C 344/78)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Rüsselsheim

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Peter Link

Verwerende partij: Condor Flugdienst GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Kan ook aanspraak op compensatie naar analogie van de artikelen 6 en 7 van verordening (EG) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ worden gemaakt wanneer de aankomst van de door de passagiers oorspronkelijk geboekte vlucht met meer dan drie uur is vertraagd, de passagiers evenwel inmiddels — na een reeds grote vertrekvertraging — vrijwillig, zelfstandig en voor eigen rekening bij een andere luchtvaartonderneming hadden gezorgd voor een vervangingsvlucht en dus niet de oorspronkelijk geboekte vlucht hebben genomen, waarbij de passagiers met de vervangingsvlucht in de luchthaven van bestemming zijn aangekomen met meer dan drie uur vertraging dan was gepland als aankomsttijd van de oorspronkelijk geboekte vlucht?

- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: is het voor het ontstaan van aanspraak naar analogie van de artikelen 6 en 7 van verordening (EG) nr. 261/2004 beslissend dat de vrijwillige en zelfstandige keuze voor een vervangingsvlucht met een andere luchtvaartonderneming gebeurt op een tijdstip waarop de vertraging reeds vijf uur overeenkomstig de artikelen 6, lid 1, sub c-iii, en 8, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 261/2004 bedraagt?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1)

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 5 september 2013 — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer/Hans Angerer

(Zaak C-477/13)

(2013/C 344/79)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer

Verwerende partij: Hans Angerer

Prejudiciële vragen

- 1) a) Zijn onder „bijzondere en uitzonderlijke redenen” in de zin van artikel 10 van de richtlijn ⁽¹⁾ die omstandigheden begrepen die in de daarna genoemde categorieën (sub a tot en met g) zijn gedefinieerd, of dient naast deze omstandigheden sprake te zijn van een „bijzondere en uitzonderlijke reden” op grond waarvan de aanvrager niet voldoet aan de in de hoofdstukken II en III van titel III van de richtlijn genoemde voorwaarden?
- b) Van welke aard dient de „bijzondere en uitzonderlijke redenen” in dit laatste geval te zijn? Moet het gaan om persoonlijke redenen – bijvoorbeeld de individuele levensloop – op grond waarvan de migrant bij uitzondering niet voldoet aan de voorwaarden voor automatische erkenning van zijn opleiding overeenkomstig hoofdstuk III van titel III van de richtlijn?
- 2) a) Vereist het begrip architect in de zin van artikel 10, sub c, van de richtlijn dat de migrant in de lidstaat van oorsprong naast technische werkzaamheden op het gebied van de planning van, [Or. 3] het toezicht op en de uitvoering van werken ook artistiek-vormgevende werkzaamheden, werkzaamheden op het gebied van de stedenbouwkunde, economische werkzaamheden en in voorkomend geval werkzaamheden op het gebied van

de monumentenzorg heeft verricht of na zijn opleiding had mogen verrichten, en zo ja in welke omvang?

- b) Vereist het begrip architect in de zin van artikel 10, sub c, van de richtlijn dat de migrant een opleiding op universitair niveau heeft gevolgd die vooral gericht was op architectuur, in die zin dat deze naast technische aspecten van de planning van, het toezicht op en de uitvoering van werken ook artistiek-vormgevende aspecten alsmede onderwerpen op het gebied van stedenbouwkunde, economie en in voorkomend geval monumentenzorg omvatte, en zo ja in welke omvang?
- c) i) Is voor het antwoord op de vragen a) en b) van belang hoe de beroepstitel „architect” in andere lidstaten gewoonlijk wordt gebruikt (artikel 48, lid 1, van de richtlijn);
- ii) of is het voldoende vast te stellen hoe de beroepstitel „architect” in de lidstaat van oorsprong en in de ontvangende lidstaat gewoonlijk wordt gebruikt;
- iii) of kan het spectrum van de op het gebied van de Europese Unie gewoonlijk met de titel „architect” verbonden werkzaamheden worden afgeleid uit artikel 46, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn?

⁽¹⁾ Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PB L 255, blz. 22).

Beroep ingesteld op 6 september 2013 — Europese Commissie/Franse Republiek

(Zaak C-479/13)

(2013/C 344/80)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Dintilhac en C. Soulay, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Franse Republiek, door een verlaagd btw-tarief toe te passen op digitale (of elektronische) boeken, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 96 en 98 van de btw-richtlijn ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met de bijlagen II en III bij deze richtlijn en de uitvoeringsverordening ⁽²⁾ ervan;
- de Franse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie voert één enkele grief aan ter ondersteuning van haar beroep, namelijk schending van de btw-richtlijn door de nationale wetgeving doordat met ingang van 1 januari 2012 de levering van elektronische boeken is onderworpen aan een verlaagd tarief van 7 % en vervolgens met ingang van 1 januari 2013 aan een verlaagd tarief van 5,5 %.

De Commissie merkt op dat ingevolge artikel 98, lid 2, eerste alinea, van de btw-richtlijn de verlaagde btw-tarieven enkele kunnen worden toegepast op de goederenleveringen en diensten die zijn bedoeld in bijlage III bij deze richtlijn. Categorie 6 van bijlage III bij de btw-richtlijn vermeldt echter niet de levering van digitale boeken als een goederenlevering die aan een verlaagd btw-tarief kan worden onderworpen. De Commissie leidt daaruit af dat voor de levering van elektronische boeken dus het normale btw-tarief geldt overeenkomstig artikel 96 van de btw-richtlijn. Volgens de Commissie wordt dit ook bevestigd door artikel 98, lid 2, tweede alinea, volgens hetwelk langs elektronische weg verrichten diensten uitdrukkelijk van de verlaagde btw-tarieven zijn uitgesloten. Ten ondersteuning van haar beroep merkt de Commissie ten slotte op dat het btw-comité op 9 februari 2011 unaniem richtsnoeren heeft vastgesteld, waarin is bepaald dat de verlaagde btw-tarieven niet gelden voor de levering van digitale boeken.

- (¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).
- (²) Verordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van de btw-richtlijn het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 77, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Targovishtki okrazhen sad (Bulgarije) op 9 september 2013 — Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeyshan LLS/Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD, Curator van Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD

(Zaak C-488/13)

(2013/C 344/81)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Targovishtki okrazhen sad (Bulgarije)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeyshan LLS

Verwerende partijen: Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD, Curator van Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD

Prejudiciële vragen

- 1) Hoe moet het criterium van de niet-betwistheid van de te betalen schuldvordering in de zin van punt 6 van de considerans en artikel 1 van verordening [nr. 1896/2008] worden uitgelegd?

- 2) Moet in gevallen waarin de nationale bepalingen van een lidstaat van de Europese Unie op wiens grondgebied de geldvordering moet worden betaald, niet regelen of het bevel tot betaling van een geldvordering kan worden toegepast in een faillissementsprocedure die is ingeleid tegen de persoon tegen wiens vermogen dit bevel is gericht, het in lid 2, sub b, van de verordening neergelegde verbod restrictief worden uitgelegd, en dient het enkel te gelden voor de te betalen, betwiste geldvorderingen, of heeft dit verbod ook betrekking op de te betalen niet-betwiste geldvorderingen?

- 3) Moet artikel 2, lid 2, sub b, van de verordening, krachtens hetwelk de verordening niet van toepassing is op faillissement, surséance van betaling, procedures ter ontbinding van insolvente vennootschappen of andere rechtspersonen, gerechtelijke of faillissementsakkoorden en andere soortgelijke procedures, aldus worden uitgelegd, dat deze beperking enkel betrekking heeft op het inleiden van de betrokken procedure, of omvat deze inperking ook het gehele verloop van de procedure overeenkomstig de in de nationale regeling van de lidstaat van de Europese Unie voorziene processtadia en -onderdelen?

- 4) Kan, op grond van de doctrine van de voorrang van het Gemeenschapsrecht en ingeval van een lacune in de nationale regeling van een lidstaat van de Europese Unie, de nationale rechter van deze lidstaat bij wie een faillissementsprocedure is ingeleid tegen een persoon tegen wiens vermogen het betalingsbevel is gericht, op grondslag van punt 10 van de considerans en artikel 26 van de verordening door middel van uitlegging een beslissing geven die afwijkt van en in strijd is met de basisbeginselen van de verordening?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland) op 13 september 2013 — Mohamed Ali Ben Alaya/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-491/13)

(2013/C 344/82)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mohamed Ali Ben Alaya

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Prejudiciële vraag

Volgt uit richtlijn 2004/114/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 13 december 2004 betreffende de voorwaarden voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op studie, scholierenuitwisseling, onbezoldigde opleiding of vrijwilligerswerk een uit een gebonden bevoegdheid voortvloeiend recht op afgifte van een visum voor studiedoeleinden en een daaropvolgende verblijfstitel overeenkomstig artikel 12 van deze zogenoemde studentenrichtlijn, wanneer is voldaan aan de „toelatingsvoorwaarden”, dit wil zeggen de voorwaarden van de artikelen 6 en 7, en geen grond voor weigering van de toelating overeenkomstig artikel 6, lid 1, sub d, van de richtlijn bestaat?

⁽¹⁾ PB L 375, blz. 12.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Varna (Bulgarije) op 13 september 2013 — „Traum” EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika” — grad Varna pri Tsentralno Upravlentie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Zaak C-492/13)

(2013/C 344/83)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad — Varna

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: „Traum” EOOD

Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno osiguritelna praktika” — grad Varna pri Tsentralno Upravlentie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn de in artikel 138, lid 1, van de richtlijn gestelde voorwaarden voor belastingvrijstelling vervuld en is er geen sprake van de in artikel 139, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn bedoelde uitzondering in een geval als dat van het hoofdgeding, waarin is vastgesteld dat in de databank van de Unie na de levering was aangegeven dat de verwerver van de goederen geen „overeenkomstig de ZDDS geregistreerd persoon” was, en verzoekster aanvoert dat zij zorgvuldig heeft gehandeld, aangezien zij via dit systeem informatie heeft opgevraagd, die echter niet in het systeem was ingevoerd? Dat de hoedanigheid van „overeenkomstig de ZDDS geschrapte persoon” pas later is ingevoerd, blijkt uit de print-outs en informatie van de belastingadministratie.
- 2) Zijn de administratieve praktijk en de rechtspraak volgens welke de verkoper — de verzender in het kader van een

vervoersovereenkomst — dient vast te stellen of de handtekening van de koper authentiek is en of deze geplaatst is door iemand die de verwervende onderneming (de koper) vertegenwoordigt, een van haar personeelsleden met vertegenwoordigingsbevoegdheid, dan wel een gemachtigde, in strijd met de beginselen van fiscale neutraliteit, evenredigheid en bescherming van het gewettigd vertrouwen?

- 3) Heeft artikel 138, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾ rechtstreekse werking in een geval zoals het onderhavige, en mag de nationale rechter dat voorschrift rechtstreeks toepassen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Beroep ingesteld op 12 september 2013 — Europese Commissie/Republiek Estland

(Zaak C-493/13)

(2013/C 344/84)

Procestaal: Ests

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braun, L. Nicolae en L. Naaber-Kivisoo)

Verwerende partij: Republiek Estland

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Hof om:

- vast te stellen dat de Republiek Estland de krachtens artikel 3, lid 2, van richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten ⁽¹⁾, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door wat het ministerie van Economie en Communicatie betreft niet te zorgen voor een daadwerkelijke structurele scheiding tussen de regelgevende taken en de activiteiten die verband houden met de eigendom van of de zeggenschap over elektronische-communicatienetwerken en/of -diensten aanbiedende ondernemingen;
- de Republiek Estland in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt dat het ministerie van Economie en Communicatie onder het in artikel 2, sub g, van richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (kader-richtlijn) neergelegde begrip „nationale regelgevende instantie” valt en onderworpen is aan de bepalingen van artikel 3 van de kaderrichtlijn, in het bijzonder wat betreft de in lid 2 van dit artikel bedoelde structurele scheiding.

Volgens haar oefent het ministerie van Economie en Communicatie van de Republiek Estland naast regelgevende taken ook activiteiten uit die verband houden met de eigendom van of de zeggenschap over ondernemingen die elektronische-communicatienetwerken en/of -diensten aanbieden. Daarbij wordt de daadwerkelijke functionele scheiding tussen beide functies niet gewaarborgd, wat in strijd is met artikel 3, lid 2, van de kaderrichtlijn.

⁽¹⁾ PB L 108, blz. 33.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Symvoulio tis Epikrateias (Griekenland) op 16 september 2013 — Agrooikosystemata EPE/Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon, Perifereia Thessalias (Perifereiaki Enotita Magnisias)

(Zaak C-498/13)

(2013/C 344/85)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Symvoulio tis Epikrateias

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Agrooikosystemata EPE

Verwerende partijen: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon, Perifereia Thessalias (Perifereiaki Enotita Magnisias)

Prejudiciële vraag

Vloeit uit het stelsel van verordening (EEG) nr. 2078/92 ⁽¹⁾ en van verordening (EG) nr. 746/96 ⁽²⁾ voort dat de hoedanigheid van landbouwer is vereist om in aanmerking te komen voor steun uit hoofde van de steunregeling voor het op lange termijn uit gebruik nemen van landbouwgrond, of volstaat daartoe dat de aanvrager als beheerder van het onder de regeling gebrachte bedrijf het economische risico daarvan draagt?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer (PB L 215, blz. 85-90).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 746/96 van de Commissie van 24 april 1996 houdende bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer (PB L 102, blz. 19-27).

Beroep ingesteld op 18 september 2013 — Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-502/13)

(2013/C 344/86)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Dintilhac en C. Soulay, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg

Conclusies

— vaststellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door op digitale boeken (of elektronische boeken) een btw-tarief van 3 % toe te passen, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 96 tot en met 99, 110 en 114 van de btw-richtlijn ⁽¹⁾, gelezen in samenhang met de bijlage II en III bij deze richtlijn en de uitvoeringsverordening ⁽²⁾ ervan;

— het Groothertogdom Luxemburg verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie voert één enkele grief aan ter ondersteuning van haar beroep, namelijk schending van de btw-richtlijn door de nationale wetgeving doordat met ingang van 1 januari 2012 de levering van elektronische boeken is onderworpen aan een uiterst laag tarief van 3 %.

Volgens de Commissie is de toepassing van een verlaagd btw-tarief onverenigbaar met de bewoordingen van de artikelen 96 en 98 van de btw-richtlijn, aangezien een dergelijk tarief enkel kan worden toegepast op de in bijlage III bij deze richtlijn bedoelde goederenleveringen en diensten. Doordat de levering van digitale boeken niet uitdrukkelijk in deze bijlage is vermeld, kunnen digitale boeken niet in aanmerking komen voor een verlaagd tarief. Dit wordt trouwens bevestigd door de tekst van artikel 98, lid 2, tweede alinea, dat uitdrukkelijk bepaalt dat de verlaagde tarieven niet op langs elektronische weg verrichte diensten van toepassing zijn, en door de richtsnoeren van het btw-comité volgens welke de verlaagde btw-tarieven niet gelden voor de levering van digitale boeken.

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van de btw-richtlijn het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 77, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Administrativen sad Varna (Bulgarije) op 23 september 2013 — Levent Redzheb Yumer/Direktor na Teritorialna direktsia na NAP — Varna

(Zaak C-505/13)

(2013/C 344/87)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad Varna

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Levent Redzheb Yumer

Verwerende partij: Teritorialna direktsia na NAP — Varna

Prejudiciële vragen

- 1) Is het verenigbaar met artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie dat slechts een categorie van personen — overeenkomstig de Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (wet op de belasting over de toegevoegde waarde; hierna: „ZDDS”) ingeschreven natuurlijke personen — geen wettelijk erkend recht heeft op een belastingvermindering voor een landbouwactiviteit?
- 2) Is het verenigbaar met artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie dat voor dezelfde soort activiteit verschillende belastingtarieven worden vastgesteld naargelang van de rechtsvorm waarin deze activiteit wordt uitgeoefend en de inschrijving overeenkomstig de ZDDS?
- 3) Is de invoering van nationale maatregelen die ertoe leiden dat overeenkomstig de ZDDS en als landbouwproducent ingeschreven natuurlijke personen een voor eigenaars van eenmanszaken en rechtspersonen bedoelde belastingvermindering wordt ontzegd, hoewel zij hebben voldaan aan hun wettelijke verplichtingen tot het vormen van hun belastbaar inkomen zoals eigenaars van eenmanszaken en tot de vaststelling van hun jaarlijkse heffingsgrondslag zoals eigenaars van eenmanszaken, in strijd met de beginselen van rechtszekerheid, doeltreffendheid en evenredigheid?

Hogere voorziening ingesteld op 19 september 2013 door Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro A.E. tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 9 juli 2013 in zaak T-552/11, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Commissie

(Zaak C-506/13 P)

(2013/C 344/88)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirant: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro A.E. (vertegenwoordiger: E. Tzannini, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de hogere voorziening toewijzen;
- arrest nr. 575925 van het Gerecht van de Europese Unie van 9 juli 2013 in zaak T-552/11 vernietigen;
- van het geschil kennis nemen en het beoordelen ten gronde, zo niet de zaak terugverwijzen naar het Gerecht van de Europese Unie voor behandeling ten gronde;
- het verzoek in reconventie van de Commissie op alle onderdelen, die in beginsel niet-ontvankelijk of hoe dan ook ongegrond zijn, af te wijzen;
- het door „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro” op 24 oktober 2011 ingestelde beroep tot nietigverklaring van debetnota nr. 3241109207 van 9 september 2011 toewijzen;
- debetnota nr. 3241109207 van de Commissie ten bedrage van 83 001,09 EUR nietig verklaren;
- de Europese Commissie in de kosten verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Onjuiste toepassing van een rechtsregel — de regel dat de debetnota niet uitvoerbaar is — door de niet-toepassing van artikel 263 VWEU. Bij zijn beoordeling heeft het Gerecht geoordeeld dat de Commissie geen gebruik heeft gemaakt van haar prerogatieven als openbare macht en dat met de debetnota gebruik wordt gemaakt van de rechten die de Commissie aan de clausules van de overeenkomst ontleent. Daarmee is het recht onjuist toegepast.
- 2) Onjuiste opvatting van het recht, te weten onjuiste toepassing van het begrip „onverschuldigd betaald bedrag”. Het Gerecht heeft de overeenkomst onjuist uitgelegd wat betreft het begrip onverschuldigde betaling.
- 3) Schending van grondbeginselen van het recht van de Unie doordat het Gerecht absoluut geen rekening heeft gehouden met de argumenten van „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro” aangaande de verdragingsrente. Het Gerecht heeft ten onrechte bepaald dat verdragingsrente verschuldigd is vanaf de dag volgend op de dag van betaling die op de debetnota vermeld staat.
- 4) Toepassing van onjuiste rechtscriteria in het kader van de beoordeling van de bewijzen door het Gerecht. Het Gerecht heeft de arbeidsuren van de tewerkgestelde personen op onjuiste wijze bestreden.

- 5) Onjuiste rechtsopvatting en onjuiste toepassing van het recht op de feiten. Het Gerecht heeft niet de juiste rechtsregel toegepast op de met betrekking tot de aard en het functioneren van de time sheets ingeroepen feiten.
- 6) Kennelijk onjuiste beoordeling aangaande de procedure-regels die de eerbiediging van de rechten van verweer en de gelijkheid van wapens voor de Commissie en „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro” waarborgen. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de geproduceerde time sheets niet voldoen aan de vereisten van de overeenkomst en heeft als gevolg daarvan bepaald dat ze niet als bewijs konden dienen. Voorts heeft het Gerecht geoordeeld dat met de geproduceerde correspondentie niet kon worden aangetoond hoeveel tijd de tewerkgestelde personen daadwerkelijk aan het project hadden besteed.
- 7) Onjuiste opvatting van het recht bij de beoordeling van de aard van de methodes voor de kostenevaluatie (cost models).
- 8) Onjuiste rechtsopvatting met betrekking tot het begrip misbruik van bevoegdheid door de Europese Commissie.
- 9) Onjuiste toepassing van het recht op de feiten die heeft geleid tot een onjuiste redenering voor de verwerping van het argument van „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro” betreffende ontoereikende motivering van de bestreden debetnota.
- 10) Onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van het vertrouwensbeginsel. Het Gerecht heeft niet vastgesteld dat de Commissie in strijd met het vertrouwensbeginsel alle onderzoekswerk van „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro” teniet heeft gedaan door alle afwijkingen ten opzichte van de beweerdelijk correcte procedure te bestraffen door alle betaalde bedragen terug te vorderen.

Beroep ingesteld op 23 september 2013 — Republiek Estland/Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

(Zaak C-508/13)

(2013/C 344/89)

Procestaal: Ests

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Estland (vertegenwoordiger: K. Kraavi-Käerdi)

Verwerende partijen: Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

Conclusies

- artikel 4, leden 6 en 8, artikel 16, lid 3, en artikel 6, lid 3, van richtlijn 2013/34/EU⁽¹⁾ van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse

financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad, wegens schending van de Verdragen of van enige uitvoeringsregeling daarvan nietig verklaren, daar deze bepalingen volgens de Republiek Estland onverenigbaar zijn met het evenredigheids- en subsidiariteitsbeginsel. Bij de vaststelling van deze bepalingen is ook de motiveringsplicht krachtens artikel 296 VWEU — een wezenlijk vormvoorschrift in de zin van artikel 263 VWEU — verzuimd. Derhalve verzoekt de Republiek Estland het in artikel 4, lid 6, vervatte zinsdeel „en die vermeldingen bij de nationale belastingwetgeving uitsluitend met het oog op de belastinginning voorgeschreven zijn”, de in artikel 4, lid 8, vervatte bewoordingen „van de uit hoofde van de nationale belastingwetgeving vereiste bijkomende vermeldingen als bedoeld in lid 6” alsook artikel 16, lid 3, en artikel 6, lid 3, volledig nietig te verklaren. Ingeval het Hof van oordeel is dat de genoemde bepalingen niet op zich kunnen staan en niet van de overige tekst van de richtlijn kunnen worden gescheiden zonder dat de richtlijn wordt gewijzigd en dat de nietigverklaring van deze bepalingen kan afdoen aan de algemene opzet van de richtlijn, verzoekt zij de richtlijn op dezelfde gronden en om dezelfde redenen in haar geheel nietig te verklaren

— het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Het beroep van de Republiek Estland strekt tot nietigverklaring van een aantal bepalingen van richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad (hierna: „richtlijn”), subsidiair tot nietigverklaring van de richtlijn in haar geheel.
- 2) Het beroep berust op artikel 263, eerste alinea, VWEU en strekt tot nietigverklaring wegens verzuim van een wezenlijk vormvoorschrift en schending van de Verdragen of van enige uitvoeringsregeling daarvan van het in artikel 4, lid 6, vervatte zinsdeel „en die vermeldingen bij de nationale belastingwetgeving uitsluitend met het oog op de belastinginning voorgeschreven zijn”, de in artikel 4, lid 8, vervatte bewoordingen „van de uit hoofde van de nationale belastingwetgeving vereiste bijkomende vermeldingen als bedoeld in lid 6” alsook artikel 6, lid 3, en artikel 16, lid 3, van de richtlijn of subsidiair tot nietigverklaring van de richtlijn in haar geheel.
- 3) Het verzuimde wezenlijke vormvoorschrift is de bij de vaststelling van de richtlijn niet nageleefde motiveringsplicht in de zin van artikel 296 VWEU. De Verdragen of enige uitvoeringsregeling daarvan zijn geschonden wegens onverenigbaarheid met het evenredigheids- en subsidiariteitsbeginsel.

- 4) Met de in artikel 4, lid 6 juncto lid 8, artikel 16, lid 3, van de richtlijn vastgestelde maatregelen tot maximale harmonisatie kan geen passend evenwicht tussen de twee doelstellingen van de richtlijn — de duidelijkheid en de vergelijkbaarheid van de overzichten te verbeteren en de administratieve last voor kleine en middelgrote ondernemingen te verminderen — worden gevonden. Derhalve zijn de getroffen maatregelen niet geschikt om het nagestreefte rechtmatige doel te bereiken.
- 5) Een wezenlijk doel van de richtlijn — de verbetering van de duidelijkheid en de vergelijkbaarheid van de overzichten — kan met de getroffen maatregelen niet worden bereikt, omdat bij de opstelling van het voorstel voor de richtlijn niet naar behoren rekening is gehouden met de ondernemingsstructuur van de verschillende lidstaten. De omzetting van de richtlijn in de rechtsorde van de lidstaat zal ertoe leiden dat 97,9 % van de ondernemingen, die meer dan de helft van de economische omzet vertegenwoordigen, worden vrijgesteld van een aanzienlijk deel van de boekhoudplichten — dat draagt evenwel niet bij tot het bereiken van het door de Unie in haar geheel nagestreefte doel van verbetering van de duidelijkheid en vergelijkbaarheid van de overzichten.
- 6) Een wezenlijk doel van de richtlijn — de vermindering van de administratieve last — kan met de getroffen maatregelen niet worden bereikt, omdat bij de opstelling van het voorstel voor de richtlijn geen rekening is gehouden met de vermindering van de administratieve last die in de lidstaat op een andere wijze dan door de vermindering van de omvang van de boekhouding reeds is bereikt, en omdat de van de ondernemingen tot dusver in het kader van de boekhouding verlangde informatie, die in deze vorm thans ingevolge artikel 4, lid 6, niet meer zoals voorheen kan worden verlangd, zowel voor particuliere ondernemingen zelf alsook voor de publieke sector noodzakelijke informatie zijn. Derhalve moet in de toekomst aanvullende informatie via andere kanalen worden ingezameld en meegedeeld, waardoor de administratieve last wordt verlegd en ook kan toenemen.
- 7) Het in artikel 6, lid 1, sub h, van de richtlijn gestelde beginsel van de voorrang van de economische realiteit is een wezenlijk beginsel van de richtlijn. Al kunnen de lidstaten volgens artikel 6, lid 3, van de richtlijn afzien van het beginsel van de voorrang van de economische realiteit en al wordt deze mogelijkheid bij de omzetting van de bepalingen van de richtlijn in de rechtsorde van een lidstaat ook gebruikt, kan daarmee het door de Unie in haar geheel nagestreefte doel van verbetering van de vergelijkbaarheid, de duidelijkheid en de algemene betrouwbaarheid in beginsel niet worden bereikt. Derhalve zijn de getroffen maatregelen onverenigbaar met het evenredigheidsbeginsel.
- 8) Gelet op het feit dat de in artikel 4, leden 6 en 8, alsook artikel 16, lid 3, van de richtlijn vastgestelde maatregelen niet zonder meer tot een verbetering van de duidelijkheid en vergelijkbaarheid van de boekhoudingen in de Unie leiden en de vastgestelde maatregelen in een lidstaat in plaats van tot een vermindering van de administratieve last, ook tot verlegging ervan kunnen leiden, maken deze maatregelen het niet mogelijk de doelstellingen van de richtlijn op Unieniveau beter te bereiken. Derhalve zijn deze bepalingen onverenigbaar met het subsidiariteitsbeginsel.

Hogere voorziening ingesteld op 1 oktober 2013 door Think Schuhwerk GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 11 juli 2013 in zaak T-208/12, Think Schuhwerk GmbH/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-521/13 P)

(2013/C 344/90)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Think Schuhwerk GmbH (vertegenwoordiger: M. Gail, advocaat)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 11 juli 2013 in zaak T-208/12 te vernietigen;
- de in eerste aanleg ingediende conclusies toe te wijzen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert in wezen de hiernavolgende middelen in hogere voorziening aan:

1) Schending van het recht om te worden gehoord

In de bestreden procedure heeft verweerder niet tijdig een memorie van antwoord op het verzoekschrift ingediend. Daarop heeft rekwirante gevorderd dat uitspraak zou worden gedaan bij verstek. Het Gerecht heeft zich evenwel niet over deze vordering uitgesproken en evenmin ter zake enige motivering verstrekt. Bovendien heeft het Gerecht rekwirante ook niet in de gelegenheid gesteld om te verzoeken om een hoorzitting.

2) Niet-inaanmerkingneming van ontoereikende motivering

Het Gerecht is eraan voorbijgegaan dat sprake is van ontoereikende motivering doordat de kamer van beroep zich heeft gebaseerd op feiten die voortvloeien uit de praktijkervaring betreffende de verhandeling van courante verbruiksgoederen zoals schoenen, met welke feiten iedereen bekend is, inzonderheid de afnemers van die waren. De kamer van beroep heeft niet aangegeven welke feiten precies kunnen worden afgeleid uit de praktijkervaring betreffende de handel in deze waren. Het Bureau heeft evenmin uitgelegd waarom rode veteruiteinden geen onderscheidend vermogen zouden hebben, ofschoon op de markt voor schoenen verschillende modellen en kleuren voor schoenen en schoenveters bestaan.

(¹) PB L 182, blz. 19.

3) Miskenning van de draagwijdte van het beginsel van ambtshalve onderzoek

Het Gerecht heeft er geen rekening mee gehouden dat de kamer van beroep in haar beslissing het beginsel van ambtshalve onderzoek heeft geschonden. Het Bureau heeft immers louter opgemerkt dat rekwirante geen bewijzen had overgelegd waaruit bleek dat het merk door het relevante publiek als een herkomstaanduiding zou worden opgevat.

4) Onjuiste uitlegging en onjuiste toepassing van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 inzake het gemeenschapsmerk

Het Gerecht heeft ten onrechte niet vastgesteld dat het Bureau artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 inzake het gemeenschapsmerk onjuist had uitgelegd en toegepast. Daardoor heeft het dat artikel zelf ook onjuist uitgelegd en toegepast.

Anders dan het Gerecht heeft geoordeeld, kunnen rode veteruiteinden, die door hun kleur sterk met de rest van de schoenveters contrasteren, ongetwijfeld de wezenlijke functie van herkomstaanduiding vervullen. Het Gerecht heeft in casu voor het betrokken merk evenwel een strenger criterium gehanteerd dan voor beeld- en woordmerken. Bovendien is het eraan voorbijgegaan dat de vraag of het aangevraagde merk beduidend afwijkt van de maatstaven die op de betrokken markt gebruikelijk zijn, geen beslissend criterium vormt voor het onderscheidend vermogen.

Beschikking van de president van het Hof van 23 juli 2013 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-245/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/91)

Procestaal: Pools

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 200 van 7.7.2012.

Beschikking van de president van het Hof van 20 augustus 2013 — Europese Commissie/Hongarije

(Zaak C-310/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/92)

Procestaal: Hongaars

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 366 van 24.11.2012.

Beschikking van de president van het Hof van 23 juli 2013 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-544/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/93)

Procestaal: Pools

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 46 van 16.2.2013.

Beschikking van de president van het Hof van 23 juli 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Giessen — Duitsland) — Johannes Peter/Bundeseisenbahnvermögen

(Zaak C-610/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/94)

Procestaal: Duits

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 101 van 6.4.2013.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 8 oktober 2013 — Stichting Greenpeace Nederland en PAN Europe/Commissie

(Zaak T-545/11) ⁽¹⁾

(„Toegang tot documenten — Verordening (EG) nr. 1049/2001 — Documenten betreffende eerste vergunning voor in handel brengen van werkzame stof glyfosaat — Gedeeltelijke weigering van toegang — Gevaar van aantasting van commerciële belangen van natuurlijke of rechtspersoon — Artikel 4, lid 5, van verordening nr. 1049/2001 — Hoger openbaar belang — Verordening (EG) nr. 1367/2006 — Artikel 6, lid 1, van verordening nr. 1367/2006 — Richtlijn 91/414/EEG”)

(2013/C 344/95)

Proceestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Nederland); en Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brussel, België) (vertegenwoordigers: B. Klooststra en A. van den Biesen, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: aanvankelijk P. Oliver, P. Ondrůšek en C. ten Dam, vervolgens P. Oliver, P. Ondrůšek en C. Zadra, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 10 augustus 2011 houdende weigering van toegang tot deel 4 van het door de Bondsrepubliek Duitsland als rapporterende lidstaat krachtens richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PB L 230, blz. 1) opgestelde ontwerpverslag tot beoordeling van de werkzame stof glyfosaat

Dictum

1) Het besluit van de Europese Commissie van 10 augustus 2011 houdende weigering van toegang tot deel 4 van het door de Bondsrepubliek Duitsland als rapporterende lidstaat krachtens richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen opgestelde ontwerpverslag tot beoordeling van de werkzame stof glyfosaat, wordt nietig verklaard voor zover daarbij de partijen toegang is geweigerd tot dat deel dat informatie over de uitstoot in het milieu bevat: „de identiteit” en de hoeveelheid van alle onzuiverheden in de door elke marktdeelnemer aangemelde werkzame stof in punt C.1.2.1 van het eerste subdocument (blz. 11-61), punt C.1.2.1 van het tweede subdocument (blz. 1-6) en punt C.1.2.1 van het derde subdocument (blz. 4 en 8-13) van dit deel; de onzuiverheden in de verschillende partijen en de minimale, gemiddelde en maximale hoeveelheden van elk van deze onzuiverheden, weergegeven voor elke marktdeelnemer in de tabellen in punt C.1.2.2 van het eerste subdocument (blz. 61-84) en punt C.1.2.4 van het derde subdocument (blz. 7) van dit deel; de samenstelling van de door de marktdeelnemers ontwikkelde gewasbeschermings-

middelen in punt C.1.3 met het opschrift „Gedetailleerde specificatie van de bereidingen (bijlage III A 1.4)” van het eerste subdocument (blz. 84-88) van ditzelfde deel.

2) De Commissie wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 355 van 3.12.2011.

Arrest van het Gerecht van 8 oktober 2013 — Raad/AY

(Zaak T-167/12 P) ⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Bevordering — Bevorderingsronde 2010 — Vergelijking van verdiensten — Bij- en nascholing — Geslaagd voor examens van programma om ambtenaren van functiegroep AST op te leiden voor certificeringsprocedure met het oog op toegang tot functiegroep AD — Verkeerde opvatting van bewijsmateriaal”)

(2013/C 344/96)

Proceestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bauer en A. Jensen, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: AY (Bousval, België) (vertegenwoordiger: É. Boigelot, advocaat)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Eerste kamer) van 8 februari 2012, AY/Raad (F-23/11, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie), en strekkende tot gedeeltelijke vernietiging van dat arrest

Dictum

- 1) Het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Eerste kamer) van 8 februari 2012, AY/Raad (F-23/11), wordt vernietigd, voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken daarbij nietig heeft verklaard het besluit waarbij de Raad van de Europese Unie heeft geweigerd om AY in het kader van de bevorderingsronde 2010 naar de rang AST 9 te bevorderen en voor zover de Raad daarbij wordt verwezen in alle kosten (punten 1 en 4 van het dictum van dat arrest).
- 2) De zaak wordt terugverwezen naar het Gerecht voor ambtenarenzaken.
- 3) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

⁽¹⁾ PB C 180 van 27.7.2012.

Arrest van het Gerecht van 2 oktober 2013 — Cartoon Network/BHIM — Boomerang TV (BOOMERANG)

(Zaak T-285/12) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapswoordmerk BOOMERANG — Ouder gemeenschapsbeeldmerk BoomerangTV — Relatieve weigeringsgrond — Gevaar voor verwarring — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009”)

(2013/C 344/97)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: The Cartoon Network, Inc. (Wilmington, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: I. Starr, solicitor)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: I. Harrington, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Boomerang TV, SA (Madrid, Spanje) (vertegenwoordiger: A. Canela Giménez, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 2 april 2012 (zaak R 699/2011-2), inzake een oppositieprocedure tussen Boomerang TV, SA en The Cartoon Network, Inc.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) The Cartoon Network, Inc. wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 273 van 8.9.2012.

Beschikking van het Gerecht van 1 oktober 2013 — Evropaiki Dynamiki/Commissie

(Zaak T-554/11) ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Financiering door de Europese Unie van bepaalde projecten in Tunesië in het kader van het programma EuropeAid — Ontwikkeling van een geïntegreerd informatiesysteem voor de Tunesische rechterlijke organisatie — Invordering door de Commissie van schulden van een derde aan Tunesië — Debetnota — Onlosmakelijk met overeenkomst verbonden handelingen — Niet voor beroep vatbare handeling — Niet-ontvankelijkheid”)

(2013/C 344/98)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athene, Griekenland) (vertegenwoordigers: N. Korogiannakis, M. Dermitzakis en N. Theologou, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Bordes en S. Bartelt, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek tot nietigverklaring van het bij brief van 8 augustus 2011 (C&F/2011/D/001101) aan verzoekster meegedeelde besluit van de Commissie om de bedragen die verschuldigd zouden zijn niet te betalen en over te gaan tot terugvordering van een bedrag van 281 270 EUR, betaald ter uitvoering van overeenkomst EuropeAid/124378/D/SER/TN (nr. 2007/145-464), alsook van de door verzoekster op 17 augustus 2011 ontvangen debetnota nr. 3241108036 en van alle daarmee verband houdende besluiten van de Commissie

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 370 van 17.12.2011.

Beschikking van het Gerecht van 16 september 2013 — Microsoft/BHIM — Sky IP International (SKYDRIVE)

(Zaak T-153/12) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Intrekking van inschrijvingsaanvraag — Afdoening zonder beslissing”)

(2013/C 344/99)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Microsoft Corp. (Redmond, Washington, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: A. Carboni en J. Colbourn, solicitors)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: G. Panayotis, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Sky IP International Ltd (Isleworth, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: V. Baxter, D. Rose, solicitors, en P. Roberts, barrister)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 19 januari 2012 (zaak R 2293/2010-1) inzake een oppositieprocedure tussen Sky IP International Ltd en Microsoft Corp.

Dictum

- 1) Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.

- 2) Verzoekster en interveniënte worden in hun eigen kosten alsook ieder in de helft van verweerders kosten verwezen.

(¹) PB C 184 van 23.6.2012.

Beschikking van de president van het Gerecht van 26 september 2013 — Tilly-Sabco/Commissie

(Zaak T-397/13 R)

(„Kort geding — Landbouw — Uitvoerrestituties — Vlees van pluimvee — Verordening waarbij restituties op nihil zijn vastgesteld — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Geen spoedeisendheid — Belangenafweging”)

(2013/C 344/100)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Frankrijk) (vertegenwoordigers: R. Milchior en F. Le Roquais, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. de Bergues, D. Colas en C. Candat, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van uitvoeringsverordening (EU) nr. 689/2013 van de Commissie van 18 juli 2013 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector vlees van pluimvee (PB L 196, blz. 13)

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing over de kosten wordt aangehouden.

Beroep ingesteld op 30 juli 2013 — Al Assad/Raad

(Zaak T-407/13)

(2013/C 344/101)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Bouchra Al Assad (Damascus, Syrië) (vertegenwoordigers: G. Karouni en C. Dumont, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit 2013/255/GBVB van 31 mei 2013 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië nietig verklaren, voor zover het Bouchra (alias Bushra) Al Assad betreft;
- uitvoeringsverordening (EU) nr. 363/2013 van 22 april 2013 houdende uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, gerectificeerd op 9 mei 2013, nietig verklaren voor zover het Bouchra (alias Bushra) Al Assad betreft;
- de Raad van de Europese Unie overeenkomstig de artikelen 87 en 91 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep voert verzoekster zes middelen aan, die in wezen identiek zijn of aan overeenkomen met de in zaak T-383/11, Makhoul/Raad (¹), aangevoerde middelen.

(¹) PB 2011, C 282, blz. 30.

Beroep ingesteld op 30 juli 2013 — Mayaleh/Raad

(Zaak T-408/13)

(2013/C 344/102)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Adib Mayaleh (Damascus, Syrië) (vertegenwoordiger: G. Karouni en C. Dumont, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit 2013/255/GBVB van 31 mei 2013 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië vernietigen voor zover het betrekking heeft op Adib Mayaleh;
- uitvoeringsverordening (EU) nr. 363/2013 van 22 april 2013 houdende uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, gerectificeerd op 9 mei 2013 vernietigen voor zover deze betrekking heeft op Adib Mayaleh;
- de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten in toepassing van de artikelen 87 en 91 van het reglement voor de procesvoering van het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoeker zes middelen aan, die hoofdzakelijk identiek of gelijksoortig zijn aan het eerste, tweede, derde, vijfde, zesde en zevende middel die in het kader van zaak T-383/11, Makhlouf/Raad ⁽¹⁾ zijn aangevoerd.

⁽¹⁾ PB 2011, C 282, blz. 30.

Beroep ingesteld op 19 augustus 2013 — Métropole Gestion/BHIM — Metropol (METROPOL)

(Zaak T-431/13)

(2013/C 344/103)

Taal van het verzoekschrift: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Métropole Gestion (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: M.-A. Roux Steinkühler, advocate)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Metropol Investment Financial Company Ltd (Moskou, Rusland)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- haar beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, en derhalve
- de bestreden beslissing gedeeltelijk te vernietigen voor zover daarbij is geweigerd om het litigieuze gemeenschapsmerk nietig te verklaren op basis van de merken nrs. 02 3 167 081, 02 3 167 084 en 794 040, en de andere niet-ingeschreven tekens;
- de bestreden beslissing te bevestigen voor zover daarbij merk nr. 3 590 981 gedeeltelijk nietig is verklaard op basis van het oudere merk nr. 02 3 143 685;
- het BHIM te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: woordmerk „METROPOL” voor waren en diensten van de klassen 9, 35, 36 en 42 — gemeenschapsmerk nr. 3 590 981

Houder van het gemeenschapsmerk: Metropol Investment Financial Company Ltd

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: verzoekerster

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: nationaal woordmerk „METROPOLE” en nationale en internationale beeldmerken „METROPOLE gestion” voor diensten van klasse 36

Beslissing van de nietigheidsafdeling: gedeeltelijke afwijzing van de vordering

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 53, lid 1, sub a, en 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 12 augustus 2013 — „Millano” Krzysztof Kotas/BHIM (Vorm van doosje bonbons)

(Zaak T-440/13)

(2013/C 344/104)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Zakład Wyrobów Cukierniczych „Millano” Krzysztof Kotas (Przeźmierowo, Polen) (vertegenwoordiger: B. Kański, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

— de beslissing van de tweede kamer van beroep van 22 mei 2013 in zaak R 755/2012-2 vernietigen.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: driedimensionaal teken bestaande in de vorm van een doosje bonbons voor waren van klasse 30 — aanvraag nr. 10 359 602

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de inschrijvingsaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009.

Beroep ingesteld op 3 september 2013 — G-Star Raw/BHIM — PepsiCo (PEPSI RAW)

(Zaak T-473/13)

(2013/C 344/105)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: G-Star Raw CV (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordiger: J. van Manen, M. van de Braak en L. Fresco, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: PepsiCo, Inc. (New York, Verenigde Staten)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 25 juni 2013 in zaak R 1586/2012-2 vernietigen;
- verweerder verwijzen in de kosten van deze procedure;
- de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep verwijzen in de kosten van deze procedure, indien zij intervenueert, en in de kosten van de procedures voor het BHIM.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk met de woordelementen „PEPSI RAW” voor waren van klasse 32 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 6 788 004

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: woordmerk „RAW” voor waren van klasse 25 — gemeenschapsmerk nr. 4 743 225

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie en volledige afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de litigieuze beslissing

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van de gemeenschapsmerkverordening.

Beroep ingesteld op 3 september 2013 — NumberFour/BHIM — Inaer Helicópteros (ENFORE)

(Zaak T-478/13)

(2013/C 344/106)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: NumberFour AG (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordiger: C. Götz, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Inaer Helicópteros, SA (Mutxamel, Spanje)

Conclusies

- de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 23 mei 2013 in zaak R 1000/2012-5 vernietigen;
- verweerder verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „ENFORE” voor waren en diensten van de klassen 9, 35, 36, 42 en 45 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 10 059 624

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: woordmerk „EINFOREX” voor waren en diensten van de klassen 9, 42 en 45 — gemeenschapsmerkinschrijving nr. 6 530 927

Beslissing van de oppositieafdeling: volledige toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van de gemeenschapsmerkverordening

Beroep ingesteld op 30 augustus 2013 — You-View.tv/BHIM — You View TV (You View+)

(Zaak T-480/13)

(2013/C 344/107)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: You-View.tv (Antwerpen, België) (vertegenwoordiger: S. Criel, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: You View TV Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

— de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 18 juni 2013 in zaak R 2112/2012-4 vernietigen;

— verweerder verwijzen in de kosten van deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „YouView+” voor waren en diensten van de klassen 9, 16, 38, 41 en 42 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 10 286 061

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: rood-wit beeldmerk met de wordelementen „You View You-View.tv” voor diensten van de klassen 35, 38 en 41 — Beneluxmerk nr. 838 408

Beslissing van de oppositieafdeling: volledige afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, en lid 5, van de gemeenschapsmerkverordening

Beroep ingesteld op 10 september 2013 —
Oikonomopoulos/Commissie

(Zaak T-483/13)

(2013/C 344/108)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Athanassios Oikonomopoulos (Athene, Griekenland) (vertegenwoordigers: N. Korogiannakis en I. Zarzoura, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoeker verzoekt het Gerecht om:

— schadevergoeding toe te kennen;

— te verklaren dat een aantal van de acties en maatregelen van OLAF rechtens non-existent zijn en ontoelaatbaar zijn als bewijs.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

1) Eerste middel: OLAF heeft zijn bevoegdheden misbruikt, aangezien het geen onderzoek mocht voeren in het kader van contractuele betrekkingen tussen de Commissie en een derde partij, en in dat betreffende onderzoek heeft het zijn bevoegdheid overschreden, met schending van verschillende artikelen van de relevante regelgeving, waaronder verordening nr. 2185/96 van de Raad ⁽¹⁾ en verordening nr. 1073/1999 ⁽²⁾.

2) Tweede middel: schending van verordening nr. 45/2001 ⁽³⁾ betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, van artikel 8 van verordening nr. 1073/1999, van de vertrouwelijkheidsplicht, van het recht op eerbiediging van het privéleven, van het beginsel van behoorlijk bestuur, aangezien OLAF en verschillende DG's van de Commissie onrechtmatig persoonsgegevens van verzoeker hebben verwerkt en doorgegeven binnen de Commissie en aan derden.

3) Derde middel: schending van het recht van verweer, aangezien verzoeker over zeer weinig informatie beschikt over de feiten die hem betreffen in het kader van het betrokken onderzoek en bijgevolg niet in de gelegenheid is gesteld zich te verdedigen tegen mogelijke beschuldigingen.

⁽¹⁾ Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraudes en andere onregelmatigheden (PB L 292, blz. 2).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) (PB L 136, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 9 september 2013 — Lumene/BHIM
(THE YOUTH EXPERTS)

(Zaak T-484/13)

(2013/C 344/109)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Lumene Oy (Espoo, Finland) (vertegenwoordiger: L. Laaksonen, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

— de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 26 juni 2013 in zaak R 187/2013-2 vernietigen.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „THE YOUTH EXPERTS” voor waren en diensten van de klassen 3, 5 en 44 — internationale inschrijving nr. 1 112 578 waarin de Europese Unie wordt aangewezen

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de inschrijvingsaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b, en lid 2, van de gemeenschapsmerkverordening

Beroep ingesteld op 11 september 2013 — Perfetti Van Melle Benelux/BHIM — Kraft Foods Global Brands (TRIDENT PURE)

(Zaak T-491/13)

(2013/C 344/110)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Nederland) (vertegenwoordigers: P. Perani, G. Ghisletti en F. Braga, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, Verenigde Staten)

Conclusies

— de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 9 juli 2013 in zaak R 706/2012-4 vernietigen; en

— verweerder verwijzen in de kosten van deze procedure, en de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep verwijzen in de kosten van deze procedure en in die van de procedure voor de kamer van beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „TRIDENT PURE” voor waren van klasse 30 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 9 352 642

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: zwart-wit beeldmerk met de wordelementen „PURE WHITE” voor waren van klasse 30 — gemeenschapsmerk nr. 6 771 869; zwart-wit beeldmerk met de wordelementen „mentos PURE FRESH PURE BREATH” voor waren van klasse 30 — gemeenschapsmerk nr. 8 813 487; beeldmerk in de kleuren wit, lichtblauw, blauw en groen met het wordelement „PURE” voor waren van klasse 30 — gemeenschapsmerkinschrijving nr. 9 291 634; woordmerk „PURE FRESH” voor waren van klasse 30 — Frans merk nr. 63 431 610; beeldmerk in verschillende tinten blauw en wit met wordelementen „mentos PURE FRESH” voor waren van klasse 30 — internationale inschrijving nr. 932 886 met werking in Bulgarije, Tsjechische Republiek, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Hongarije, Polen Portugal, Slovenië, Slowakije, Finland en Zweden; zwart-wit beeldmerk met wordelementen „mentos PURE FRESH” voor waren van klasse 30 — Italiaans merk nr. 1 280 532; beeldmerk in verschillende tinten blauw en wit met de wordelementen „mentos PURE FRESH” voor waren van klasse 30 — Beneluxmerk nr. 820 421; zwart-wit beeldmerk met de wordelementen „mentos PURE WHITE” voor waren van klasse 30 — Beneluxmerk nr. 864 652

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: toewijzing van het beroep en afwijzing van de oppositie

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van de gemeenschapsmerkverordening

Beroep ingesteld op 16 september 2013 — Sales & Solutions/BHIM — Inceda Holding (watt)

(Zaak T-494/13)

(2013/C 344/111)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Sales & Solutions (Frankfurt am Main, Duitsland) (vertegenwoordiger: K. Gründig-Schnelle, advocate)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Inceda Holding (Keulen, Duitsland)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de bestreden beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 15 juli 2013 in zaak R 1193/2012-4 te vernietigen;
- interveniënte te verwijzen in de kosten van de procedure, de kosten van de procedure voor de kamer van beroep daar­ onder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: beeldmerk „watt” voor diensten van de klassen 35, 39 en 42 — gemeenschapsmerk nr. 3 820 313

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: Inceda Holding

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: artikel 52, lid 1, sub a, juncto artikel 7, lid 1, sub b, c en d, van verordening nr. 207/2009

Beslissing van de nietigheidsafdeling: nietigverklaring van het be­ trokken merk

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 16 september 2013 — Sales & Solutions/BHIM — Inceda Holding (Watt)

(Zaak T-495/13)

(2013/C 344/112)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Sales & Solutions (Frankfurt am Main, Duits­ land) (vertegenwoordiger: K. Gründig-Schnelle, advocate)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Inceda Holding (Keulen, Duitsland)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de bestreden beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 15 juli 2013 in zaak R 1193/2012-4 te vernietigen;
- interveniënte te verwijzen in de kosten van de procedure, de kosten van de procedure voor de kamer van beroep daar­ onder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: woordmerk „Watt” voor diensten van de klassen 35, 39 en 42 — gemeenschapsmerk nr. 1 090 471

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: Inceda Holding

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: artikel 52, lid 1, sub a, juncto artikel 7, lid 1, sub b, c en d, van verordening nr. 207/2009

Beslissing van de nietigheidsafdeling: nietigverklaring van het be­ trokken merk

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 16 september 2013 — McCullough/ Cedefop

(Zaak T-496/13)

(2013/C 344/113)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Colin Boyd McCullough (Thessaloniki, Grie­ kenland) (vertegenwoordiger: G. Matsos, advocaat)

Verwerende partij: European Centre for the Development of Voca­ tional Training

Conclusies

- Cedefops weigering van 15 juli 2013 om verzoeker toegang te verlenen tot bepaalde documenten nietig verklaren;
- Cedefop bevelen verzoeker de gevraagde documenten te ver­ strekken;

- overeenkomstig artikel 1, lid 3, van het Protocol inzake de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie de Griekse nationale autoriteiten machtigen Cedefops gebouwen en lokalen te betreden om de betrokken documenten op te sporen en te verstrekken en mogelijke door enig persoon in verband daarmee gepleegde strafbare feiten te onderzoeken; en
- Cedefop verwijzen in de kosten

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker vijf middelen aan.

- 1) Eerste middel: Cedefop heeft het Unierecht geschonden door in de bestreden beslissing artikel 4, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 1049/2001 verkeerd uit te leggen.
- 2) Tweede middel: Cedefop heeft het Unierecht geschonden door artikel 4, lid 3, van verordening (EG) nr. 1049/2001 verkeerd uit te leggen.
- 3) Derde middel: Cedefops directeur gedraagt zich minstens dubieus wanneer hij beweert dat het twijfelachtig is of de notulen van de bijeenkomst van de KMS-stuurgroep, als deel van de opgevraagde documenten, ooit hebben bestaan, aangezien hij zou moeten weten of deze documenten al dan niet bestaan daar hij adjunct-directeur van Cedefop was gedurende een lange periode (een jaar) waarin dergelijke documenten werden opgesteld. Dergelijk gedrag vereist dat Cedefops lokalen door de bevoegde nationale autoriteiten worden onderzocht.
- 4) Vierde middel: verzuim van Cedefop om praktische regelingen vast te stellen voor de uitvoering van verordening (EG) nr. 1049/2001 van de Raad; bijgevolg dienen de door de Commissie vastgestelde respectieve uitvoeringsbepalingen naar analogie te worden toegepast.
- 5) Vijfde middel: schending van verzoekers rechten als verdachte in een strafzaak doordat Cedefop weigert toegang te verlenen tot de gevraagde documenten.

Beroep ingesteld op 16 september 2013 — Boston Scientific Neuromodulation/BHIM (PRECISION SPECTRA)

(Zaak T-497/13)

(2013/C 344/114)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Boston Scientific Neuromodulation Corp. (Valencia, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: P. Rath en W. Festl-Wietek, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 17 mei 2013 in zaak R 2099/2012-5 te vernietigen;
- te verklaren dat gemeenschapsmerkaanvraag nr. 9 725 912 in aanmerking komt voor inschrijving; en
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „PRECISION SPECTRA” voor waren en diensten in de klassen 9 en 10 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 9 725 912

Beslissing van de onderzoeker: gedeeltelijke afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 7, lid 1, sub b en c, en 65, lid 2, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk

Beroep ingesteld op 16 september 2013 — Nanu-Nana Joachim Hoepp/BHIM — Vincci Hoteles (NAMMU)

(Zaak T-498/13)

(2013/C 344/115)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG (Bremen, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. Nordemann, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Vincci Hoteles, SA (Alcobendas, Spanje)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 27 juni 2013 in zaak R 611/2012-1 te vernietigen, en

— verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: woordmerk „NAMMU” voor waren en diensten van de klassen 3, 32 en 44 — gemeenschapsmerkinschrijving nr. 5 238 704

Houder van het gemeenschapsmerk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: verzoekerster

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: de vordering was gebaseerd op artikel 8, lid 1, sub b, juncto artikel 53, lid 1, sub a, van verordening nr. 207/2009

Beslissing van de nietigheidsafdeling: afwijzing van de vordering tot nietigverklaring in haar geheel

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 57, leden 2 en 3, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 9 september 2013 — nMetric/BHIM (SMARTER SCHEDULING)

(Zaak T-499/13)

(2013/C 344/116)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: nMetric LLC (Costa Mesa, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: T. Fuchs en A. Münch, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

— de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 17 juni 2013 in zaak R 887/2012-2 te vernietigen;

— verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „SMARTER SCHEDULING” voor waren van klasse 9 — internationale inschrijving nr. 1 093 837, waarin de Europese Unie is aangewezen

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de gehele aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, leden 1, sub b, en 2, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk

Beroep ingesteld op 20 september 2013 — Stichting Sona en Nao/Commissie

(Zaak T-505/13)

(2013/C 344/117)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partijen: Stichting Sona (Curaçao, voormalige Nederlandse Antillen); en Nao NV (Curaçao) (vertegenwoordigers: R. Martens, K. Beirnaert en A. Van Vaerenbergh, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

— de nietigverklaring van de beslissing van de Europese Commissie van 28 juni 2013, waarvan verzoeksters pas eind juli 2013 kennis hebben gekregen, om Stichting SONA niet als gedelegeerde entiteit aan te duiden voor de uitvoeringstaken van het enkelvoudig programmeringsdocument voor de voormalige Nederlandse Antillen onder het tiende Europees ontwikkelingsfonds;

— de nietigverklaring van de beslissing van de Europese Commissie om de uitvoeringstaken voor dit programmeringsdocument aan International Management Group („IMG”) toe te kennen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen zeven middelen aan.

1) Eerste middel, ontleend aan een schending van het vermoeden van onschuld, de rechten van de verdediging, het recht op bescherming van persoonsgegevens en het geheim of de vertrouwelijkheid van onderzoek, zoals beschermd in artikelen 8 en 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in artikelen 6 en 8 van het EVRM en in artikel 16 van het VWEU.

Verzoekende partijen voeren aan dat verweerster brieven heeft gezonden naar de Nederlandse regering over een hangend onderzoek uitgevoerd door het Europees Bureau voor fraudebestrijding („OLAF”) waarin nog geen (eind)verslag is opgesteld, maar waarin zij verzoeksters uitdrukkelijk noemt en waarin zij aangeeft, of minstens zeer sterk de suggestie wekt, dat verzoeksters betrokken zijn bij onregelmatigheden in het kader van het beheer van het negende Europees ontwikkelingsfondsproject, en waarin zij vervolgens, op basis van die bewering, heeft besloten dat het beheer van het tiende Europees ontwikkelingsfonds voor de projecten op de voormalige Nederlandse Antillen niet aan verzoeksters kan worden toegewezen. Dit terwijl verzoeksters nooit door OLAF als „betrokken persoon” aangemerkt werden, verzoeksters derhalve nooit hebben geweten dat zij zich als „betrokken persoon” hadden moeten verdedigen, en het verzoeksters aldus onmogelijk is gemaakt zich te verdedigen, daar zij tot op heden nog steeds niet vernomen hebben welke de concrete beweerdelijk tegen hen bestaande beschuldigingen zijn waar zij zich tegen moeten verdedigen.

- 2) Tweede middel, ontleend aan een schending van het vertrouwensbeginsel door in hoofde van verzoeksters een gerechtvaardigde verwachting te creëren dat verzoekende partijen zouden instaan voor de uitvoering van het tiende Europees ontwikkelingsfonds met betrekking tot de voormalige Nederlandse Antillen.
- 3) Derde middel, ontleend aan een schending van het evenredigheidsbeginsel doordat de Commissie overgaat tot uitsluiting van verzoeksters enkel en alleen omdat er „voorlopige bevindingen” in een OLAF-onderzoek bestaan die op „mogelijke problemen” wijzen.
- 4) Vierde middel, ontleend aan een schending van de hoorplicht.
- 5) Vijfde middel, ontleend aan een schending van het transparantiebeginsel zoals opgenomen in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 215/2008 ⁽¹⁾ en het motiveringsbeginsel.
- 6) Zesde middel, ontleend aan een schending van artikel 18 van Verordening (EG) nr. 2304/2002 ⁽²⁾ en van het enkelvoudig programmeringsdocument voor het 10^e Europees ontwikkelingsfonds.
- 7) Zevende middel, ontleend aan een schending van artikel 29 van Verordening (EG) nr. 215/2008 doordat de voorwaarden om de uitvoering van de financiering in het kader van gezamenlijk beheer aan IMG toe te wijzen niet zijn vervuld. De tweede bestreden beslissing zou daarmee eveneens onwettig zijn.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 215/2008 van de Raad van 18 februari 2008 inzake het Financieel Reglement van toepassing op het tiende Europees Ontwikkelingsfonds (PB L 78, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2304/2002 van de Commissie van 20 december 2002 houdende uitvoering van Besluit 2001/822/EG van de Raad betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Gemeenschap („LGO-besluit”) (PB L 348, blz. 82).

Beroep ingesteld op 19 september 2013 — Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs/BHIM — IIC (NORTHWOOD)

(Zaak T-509/13)

(2013/C 344/118)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs GmbH (Euskirchen, Duitsland) (vertegenwoordiger: M. Koch, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: IIC — Intersport International Corp. GmbH (Bern, Zwitserland)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van 4 juli 2013 (beroepsprocedure R 2211/2012-2) in die zin wijzigen dat oppositie B17963622 volledig wordt afgewezen, en
- opposante verwijzen in de kosten van de oppositieprocedure en verweerster in de beroepsprocedure verwijzen in de kosten van de beroepsprocedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „NORTHWOOD” voor waren en diensten van de klassen 8, 9, 20, 25 en 35 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 9 412 776

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: IC — Intersport International Corp. GmbH

Oppositiemerk of -teken: internationale inschrijving met werking in de Europese Unie van het merk „NORTHBOOK” voor waren van de klassen 9, 14, 18, 20, 22, 25 en 28

Beslissing van de oppositieafdeling: gedeeltelijke toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: gedeeltelijke verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 25 september 2013 — Leder & Schuh International/BHIM — Epple (VALDASAAR)**(Zaak T-519/13)**

(2013/C 344/119)

*Taal van het verzoekschrift: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Leder & Schuh International AG (Salzburg, Oostenrijk) (vertegenwoordiger: S. Korn, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Valerie Epple (Bronnen, Duitsland)

Conclusies

- de bestreden beslissing van de eerste kamer van beroep vernietigen, de oppositie afwijzen, en
- verweerder verwijzen in de kosten van de beroepsprocedure en in de kosten van de procedure voor het Gerecht van de Europese Unie.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „VALDASAAR” voor waren en diensten van de klassen 18, 25 en 35 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 9 591 249

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Valerie Epple

Oppositiemerk of -teken: woordmerk „Val d'Azur” voor waren van klasse 25

Beslissing van de oppositieafdeling: gedeeltelijke toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: gedeeltelijke verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van verordening nr. 207/2009, daar er geen gevaar voor verwarring van de conflicterende merken bestaat.

Beroep ingesteld op 25 september 2013 — Philip Morris Benelux/Commissie**(Zaak T-520/13)**

(2013/C 344/120)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Philip Morris Benelux (Antwerpen, België) (vertegenwoordigers: K. Nordlander, advocaat, en P. Harrison, solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het beroep ontvankelijk verklaren;
- het besluit van de Secretaris-Generaal van de Europese Commissie van 15 juli 2013 (hierna: „bestreden besluit”) waarin de Commissie verzoeksters verzoek om toegang tot de bij het voorstel van de Commissie voor een herziene richtlijn tabaksproducten gevoegde ontwerpen van het effectbeoordelingsverslag, heeft geweigerd; en
- verweester verwijzen in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

- 1) Eerste middel: door de bestreden maatregel vast te stellen, heeft de Commissie een kennelijke beoordelingsfout gemaakt en artikel 4, lid 3, van verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ geschonden, door te verklaren en te concluderen dat zowel de eerste als de tweede alinea van artikel 4, lid 3, van deze verordening (die elkaar uitsluiten) tezelfdertijd van toepassing kunnen zijn op dezelfde betrokken feiten.
- 2) Tweede middel: door de bestreden maatregel vast te stellen heeft de Commissie artikel 4, lid 3, eerste alinea, van verordening (EG) nr. 1049/2001 geschonden door te concluderen dat de in deze alinea neergelegde enge, beperkte uitzondering grond opleverde voor haar weigering om de gevraagde documenten openbaar te maken.
- 3) Derde middel: door de bestreden maatregel vast te stellen, heeft de Commissie artikel 4, lid 3, tweede alinea van verordening (EG) nr. 1049/2001 geschonden omdat de gevraagde documenten geen standpunten vormen en dus niet onder de uitzondering van artikel 4, lid 3, tweede alinea van die verordening vallen. Voorts zou openbaarmaking van de gevraagde documenten het besluitvormingsproces van de Commissie niet ondermijnen en gebiedt een hoger openbaar belang dat de gevraagde documenten openbaar worden gemaakt.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001 L 145, blz. 43).

Beroep ingesteld op 30 september 2013 — Italië/Commissie**(Zaak T-527/13)**

(2013/C 344/121)

*Procestaal: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: S. Fiorentino, P. Grasso, staatsadvocaten, en G. Palmieri, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2013) 4046 def. van de Commissie van 17 juli 2013, betekend op 18 juli 2013, betreffende steunmaatregel SA.33726 (11/C) [ex SA.33726 (11/NN)] van Italië (uitstel van betaling van de melkheffing in Italië) nietig te verklaren;
- subsidiair, bovengenoemd besluit nietig te verklaren voor zover de verplichting tot terugvordering wordt uitgebreid tot steun uit hoofde van beschikking 2003/530/EG van de Raad (artikel 2, sub b, c en d);
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Italiaanse regering heeft beroep ingesteld tegen besluit nr. C(2013) 4046 def. van de Europese Commissie van 17 juli 2013, betekend op 18 juli 2013, betreffende steunmaatregel SA.33726 (11/C) [ex SA.33726 (11/NN)] van Italië (uitstel van betaling van de melkheffing in Italië).

Bij dit besluit heeft de Europese Commissie:

- verklaard dat uitstel van betaling van de termijn van de melkheffing die op 31 december 2010 opeisbaar was, waar toe in Italië was besloten in december 2010, onder meer vanwege de wijze van toepassing ervan met de interne markt onverenigbare staatssteun vormt;
- verklaard dat de niet-naleving van de voorwaarden die in beschikking 2003/530/EG van de Raad waren vastgesteld, te weten deze verlenging van de betalingstermijn, met de interne markt onverenigbare staatssteun vormt;
- Italië opgedragen het bedrag van bovengenoemde onverenigbare steun, vermeerderd met de rente, van de begunstigten van deze verlenging van de betalingstermijn terug te vorderen.

Ter onderbouwing van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van artikel 3, lid 7, van verordening (EG) nr. 1535/2007 van de Commissie van 20 december 2007 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de-minimissteun in de landbouwproductiesector (PB L 337, blz. 35)].

— In dit verband voert verzoekster aan dat deze bepaling in de bestreden beschikking wordt toegepast op grond van de onjuiste veronderstelling dat de bestaande steun, die bij beschikking 2003/530/EG van de Raad van 16 juli 2003 was goedgekeurd, het maximumbedrag vormde dat aan de melkproducenten kon worden toegekend, met als gevolg dat de steunintensiteit door elke eventuele aanvullende steunmaatregel van rechtswege, door de cumulatie ervan, hoger uitkomt dan toegestaan, zelfs als hij onder het de minimis-regeling zou vallen (en absoluut marginaal zou zijn).

- 2) Tweede middel: schending van artikel 3, lid 2, van de hierboven aangehaalde verordening (EG) nr. 1535/2007; artikel 1, lid c, van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1), en artikel 4, lid 1, van verordening (EG) nr. 794/2004 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 140, blz. 1), alsmede motiveringsgebrek.

— In dit verband voert verzoekster aan dat het aangehaalde artikel 3, lid 2 (dat betrekking heeft op de cumulatie van steunmaatregelen die elk op zich onder de de minimis-regeling zouden vallen) in de bestreden beschikking is toegepast in een geval waarin de de minimis-maatregel een verlengstuk was van een bestaande steunmaatregel. Bovendien heeft de beschikking de bestreden maatregel ten onrechte gekwalificeerd als wijziging van bestaande steun in de zin van artikel 1, sub c, van verordening nr. 659/1999. Het uitstel met zes maanden van de betaling van een van de jaarlijkse termijnen vormde namelijk een op zichzelf staande maatregel en was hoe dan ook geen wezenlijke wijziging van de bestaande steun. Bovendien bracht zij geen verhoging van maximaal 20 % van de oorspronkelijk voor de bestaande steun voorziene middelen mee en was zij niet van invloed op de beoordeling van de verenigbaarheid van die regeling. Hoe het ook zij, de Commissie heeft nagelaten deze punten toereikend te motiveren.

Beroep ingesteld op 10 oktober 2013 — Verein Natura Havel en Vierhaus/Commissie**(Zaak T-538/13)**

(2013/C 344/122)

*Procestaal: Duits***Partijen**

Verzoekende partijen: Verein Natura Havel (Berlijn, Duitsland) en H.-P. Vierhaus (Berlijn) (vertegenwoordiger: O. Austillat, rechtsanwalt)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- De beschikking van de Europese Commissie — directoraat-generaal Milieu — van 24 juni 2013 en van de Europese Commissie — secretariaat-generaal — van 3 september 2013, houdende weigering van de toegang tot de aanmaningsbrief van de Commissie van 30 mei 2013 waarbij niet-nakomingsprocedure nr. 2013/4000 tegen de Bondsrepubliek Duitsland is ingeleid, nietig verklaren;
- Verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoekers vier middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van verzoekers' recht op toegang tot informatie

Verzoekers voeren om te beginnen aan dat de bestreden beschikking van de Commissie een schending oplevert van hun recht op informatie krachtens artikel 15, lid 3, VWEU, artikel 42 van het Handvest van de grondrechten, artikel 10, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 2, lid 1, van verordening (EG) nr. 1049/2001⁽¹⁾. Zij betogen dat de genoemde bepalingen een zo groot mogelijke transparantie nastreven en dat de uitzonderingen hierop nauw moeten worden uitgelegd. Voorts dienen volgens de rechtspraak aan het bewijs van ernstige belemmering van het onderzoek strenge vereisten te worden gesteld. De bestreden beschikking voldoet niet aan die vereisten.

- 2) Tweede middel: onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van een gedeeltelijke toegang

Verzoekers voeren verder aan dat de beoordeling op grond waarvan de Commissie een slechts gedeeltelijke toegang tot informatie weigert, blijk geeft van een onjuiste rechtsopvatting. De in verband hiermee in de bestreden beschikking aangevoerde overwegingen zijn niet ter zake dienend en in strijd met het evenredigheidsgebod.

- 3) Derde middel: schending van de motiveringsplicht

Voorts voldoet de bestreden beschikking niet aan de vereisten die moeten worden gesteld met betrekking tot de motiveringsplicht.

- 4) Vierde middel: schending van artikel 10, lid 1, tweede zin, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Verzoekers stellen voorts schending van hun uit artikel 10, lid 1, tweede zin, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden voortvloeiende recht om zonder inmenging van enig openbaar gezag informatie te ontvangen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

Beroep ingesteld op 2 oktober 2013 — Nederland/Commissie

(Zaak T-542/13)

(2013/C 344/123)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: J. Langer en M. Bulterman, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht tot:

- de nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 18 juli 2013 met als kenmerk C(2013) 4474 final betreffende de niet-toepassing van een aantal bepalingen van het Besluit van 8 juni 2012 van het Koninkrijk der Nederlanden houdende vaststelling van nadere regels met betrekking tot de liberalisering van het internationaal personenvervoer per trein;
- de veroordeling van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

- 1) Eerste middel, ontleend aan het feit dat de Commissie het bestreden besluit ten onrechte heeft gebaseerd op artikel 61 van Richtlijn 2012/34/EU⁽¹⁾. Verzoekster voert aan dat indien de Commissie het niet eens is met de wijze waarop de Nederlandse wetgever de richtlijn implementeert, zij gebruik kan maken van artikel 258 VWEU.
- 2) Tweede middel, ontleend aan een schending van het verdedigingsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het beginsel van loyale samenwerking door na afloop van de „EU Pilot”⁽²⁾ op grond van artikel 61 van Richtlijn 2012/34/EU Nederlandse wetgeving buiten toepassing te verklaren. Verzoekster voert aan dat zij er gedurende het beantwoorden van de vragen van de Commissie in het kader van de „EU Pilot” er in redelijkheid vanuit kon gaan dat de gedeelde informatie door de Commissie uitsluitend gebruikt zou worden in het kader van (het voorkomen van) een inbreukprocedure.

- 3) Derde middel, ontleend aan een gebrekkige motivering en een onjuiste uitlegging van Richtlijn 2012/34/EU door aan te nemen dat de criteria voor „het bepalen van het hoofddoel van de dienst” in de zin van artikel 10, lid 3, van de richtlijn niet op voorhand mogen worden vastgesteld, en door aan te nemen dat het de toezichthoudende instantie dient te zijn die de criteria voor het „bepalen van het economisch evenwicht” in de zin van artikel 11, lid 2, opstelt.

⁽¹⁾ Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruimte (PB L 343, blz. 32).

⁽²⁾ Zie de mededeling van de Commissie „Een Europa van resultaten — toepassing van het Gemeenschapsrecht” (COM(2007) 502 definitief).

Beroep ingesteld op 7 oktober 2013 — Dyson/Commissie

(Zaak T-544/13)

(2013/C 344/124)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Dyson Ltd (Malmesbury, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: E. Batchelor, solicitor, en F. Carlin, barrister)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- gedelegeerde verordening (EU) nr. 665/2013 van de Commissie van 3 mei 2013 houdende aanvulling van richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de energie-etikettering van stofzuigers (PB L 192, blz. 1) in haar geheel vernietigen, of in elk geval de bepalingen ervan inzake reinigingsprestatie en energie-efficiëntie; en
- verweerder verwijzen in haar eigen kosten en in verzoeksters kosten voor deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoekster aan dat de bestreden verordening onrechtmatig is, waarbij zij zich beroept op drie middelen.

- 1) Eerste middel: de Commissie heeft haar bevoegdheid krachtens artikel 10, lid 1, van de machtigingswetgeving, richtlijn 2010/30/EU ⁽¹⁾, overschreden bij de vaststelling van deze gedelegeerde handeling, aangezien:
- artikel 10, lid 1, vereist dat de gedelegeerde handeling van de Commissie consumenten in de EU correct infor-

meert over het energieverbruik tijdens het gebruik. De bestreden verordening misleidt consumenten over de energie-efficiëntie van de stofzuiger omdat de reinigingsprestatie enkel wordt getest wanneer de stofcontainer van de stofzuiger leeg is en dus niet „tijdens het gebruik”;

- artikel 10, lid 1, vereist dat de gedelegeerde handeling van de Commissie consumenten in de EU correct informeert over essentiële hulpbronnen die een apparaat tijdens het gebruik verbruikt, namelijk de verbruiksartikelen stofzakken en filters. De gedelegeerde handeling geeft de consumenten geen dergelijke informatie.

- 2) Tweede middel: de Commissie is haar motiveringsplicht krachtens artikel 296 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie („VWEU”) niet nagekomen omdat de bestreden verordening niet uitlegt waarom er onvoldoende „technologische vooruitgang” is om het energieverbruik/de reinigingsprestatie van een met stof gevulde stofzuiger te kunnen testen. Daarin is evenmin uiteengezet waarom de Commissie pas binnen vijf jaar het vullen met stof in overweging zal nemen.

- 3) Derde middel: de Commissie heeft het fundamentele beginsel van gelijke behandeling geschonden door een bestreden verordening vast te stellen die stofzuigers met zak bevoordeelt, in het nadeel van stofzuigers zonder zak en/of stofzuigers op basis van cycloontechnologie. Het verlies van zuigkracht door verstopping — een kenmerk voornamelijk van stofzuigers met zak — kan niet worden ontdekt wanneer wordt getest in zuivere toestand. De relatieve verdiensten van stofzuigers zonder zak en stofzuigers met cycloontechnologie kunnen niet meteen worden vastgesteld door de consument.

⁽¹⁾ Richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de vermelding van het energieverbruik en het verbruik van andere hulpbronnen op de etikettering en in de standaardproductinformatie van energierelevante producten (PB L 153, blz. 1).

Beschikking van het Gerecht van 2 oktober 2013 — RiskMetrics Solutions/BHIM (RISKMANAGER)

(Zaak T-557/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/125)

Procestaal: Engels

De president van de Vierde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 370 van 17.12.2011.

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 9 oktober 2013 — Wahlström/Frontex

(Zaak F-116/12) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Tijdelijk functionaris — Beoordelingsrapport — Motiveringsplicht — Jaarlijks onderhoud met beoordelaar — Vaststelling van doelstellingen)

(2013/C 344/126)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Kari Wahlström (Espoo, Finland) (vertegenwoordiger: S. Pappas, advocaat)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (Frontex) (vertegenwoordigers: H. Caniard en S. Vuorensola, gemachtigden, bijgestaan door A. Duron en D. Waelbroeck, advocaten)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van verzoekers beoordelingsrapport en verzoek om schadevergoeding

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

2) K. Wahlström draagt zijn eigen kosten en wordt verwezen in de kosten van het Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie.

⁽¹⁾ PB C 379 van 8.12.2012, blz. 39.

Beroep ingesteld op 3 september 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-81/13)

(2013/C 344/127)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordiger: F. Frabetti, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit om verzoeker niet te plaatsen op de lijst van ambtenaren die in het kader van de bevorderingsronde 2012 zijn bevorderd

Conclusies van de verzoekende partij

— nietigverklaring van het besluit, meegedeeld bij Mededelingen van de administratie nr. 27-2012 van 26 oktober 2012, om verzoekers naam niet te plaatsen op de lijst van ambtenaren die in het kader van de bevorderingsronde 2012 zijn bevorderd;

— verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 4 september 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-83/13)

(2013/C 344/128)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordiger: P. Joassart, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit om verzoekster over te plaatsen

Conclusies van de verzoekende partij

— nietigverklaring van het besluit, meegedeeld bij e-mail van 1 februari 2013 en genomen door het hoofd van een eenheid bij het Bureau infrastructuur en logistiek te Brussel, om verzoekster te ontheffen uit haar functie van verpleegster en haar met ingang van 4 februari 2013 tewerk te stellen in de melkkeuken;

— verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 13 september 2013 — ZZ e.a./Parlement

(Zaak F-87/13)

(2013/C 344/129)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: ZZ e.a. (vertegenwoordigers: A. Salerno en B. Cortese, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van het Europees Parlement betreffende de nieuwe toekenning van toegangsrechten tot de mailbox van de vakvereniging SAFE

— vaststelling dat het Europees Parlement aansprakelijk is voor zowel de materiële als de immateriële schade die verzoekers hebben geleden als gevolg van het bestreden besluit en toekenning van een vergoeding aan hen voor de volledige schade;

Conclusies van de verzoekende partijen

— nietigverklaring van het bestreden besluit;

— verwijzing van de verwerende partij in alle kosten van de procedure.

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 344/127	Zaak F-81/13: Beroep ingesteld op 3 september 2013 — ZZ/Commissie	69
2013/C 344/128	Zaak F-83/13: Beroep ingesteld op 4 september 2013 — ZZ/Commissie	69
2013/C 344/129	Zaak F-87/13: Beroep ingesteld op 13 september 2013 — ZZ e.a./Parlement	69

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de Verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende handelingen.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL